

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Holejšovského, Ph.D. a soudců JUDr. Františka Švantnera a Mgr. Kateřiny Horákové ve věci

navrhovatele: a) VENTEN MANAGEMENT LIMITED, reg.č. HE 108344

sídlem Naousis 1, Larnaca, Kyperská republika

zastoupen advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem V Celnici 1031/4, 110 00 Praha 1

b) LEXBURG ENTERPRISE LIMITED, reg.č. HE 135194

sídlem Arch. Makariou iii 9, LAZAROS CENTRE, 1 st. floor,

Flat/Office 106, P.C. 6017 Larnaca, Kyperská republika

zastoupen advokátem Mgr. Ing. [jméno] [příjmení]

sídlem V Kolkovně 921/3, 110 00 Praha 1

za

účasti: TELEFÓNICA, S.A., reg.č. A28015865

sídlem Gran Via 28, 28013 Madrid, Španělské království

zastoupena advokátkou Mgr. Karolínou Horákovou

sídlem Křížovnické náměstí 1, 110 00 Praha 1

o přezkoumání přiměřenosti ceny akcií v povinné nabídce převzetí, k odvolání navrhovatelů a) a b) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. května 2014, č. j. 30 Cm 20/2006-1483,

takto:

I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. května 2014 č. j. 30 Cm 20/2006-1483 se

1. ve výrocích I. a II. mění takto:

a) Účastnice je povinna zaplatit navrhovatelce a) do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení částku 627 760 000 Kč spolu s ročním zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, od 30. září 2005 do zaplacení.

b) Účastnice je povinna zaplatit navrhovatelce b) do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení částku 221 920 000 Kč spolu s ročním zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, od 3. září 2005 do zaplacení.

2. ve výroku X. a XI. mění tak, že účastnice je povinna zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze na náhradu nákladů státu částku 269 378,10 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení.

3. ve výrocích V. až VIII. ve vztahu mezi navrhovatelkami a), b) a účastnicí mění takto:

- a) Účastnice je povinna zaplatit navrhovatelce a) na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, odvolacím soudem a před dovolacím soudem částku 34 189 930 Kč, k rukám jeho zástupce Mgr. Radima Smolena, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- b) Účastnice je povinna zaplatit navrhovatelce b) na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, odvolacím soudem a před dovolacím soudem částku 14 567 116 Kč, k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Petra Nevoly, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- II. Účastnice je povinna zaplatit České republice na účet Vrchního soudu v Praze na náhradu nákladů řízení státu částku 1 158 382 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelky a), b) se domáhají (navrhovatelky ad c/ - Shepherd Investments International Ltd. a ad d/ - Stark International se domáhaly) vůči společnosti TELEFÓNICA, S.A. coby účastníci (dále též jen, „společnost T“ či, „účastnice“) doplacení rozdílu mezi přiměřenou cenou a cenou uvedenou v povinné nabídce převzetí, kterou jim jako tehdejšími akcionářkami společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. (nyní O2 Czech republic a.s.) učinila společnost T. V případě navrhovatelky a) jde o nárok na doplacení částky ve výši Kč 644 280 000 s příslušenstvím, v případě navrhovatelky b) jde o nárok na doplacení částky ve výši Kč 227 760 000 s příslušenstvím, v případě navrhovatelky c) šlo o nárok na doplacení částky ve výši Kč 57 021 400 s příslušenstvím a v případě navrhovatelky d) šlo o nárok na doplacení částky ve výši Kč 22 555 600 s příslušenstvím.

2. Městský soud v Praze usnesením ze dne 22. května 2014 č. j. 30 Cm 20/2006-1483 (již druhým rozhodnutím ve věci samé) rozhodl tak, že zamítl návrh navrhovatelky a) na zaplacení Kč 644.280.000 s příslušenstvím (výrok I.), zamítl návrh navrhovatelky b) na zaplacení Kč 227.760.000 s příslušenstvím (výrok II.), zamítl návrh navrhovatelky c) na zaplacení Kč 57.021.400 s příslušenstvím (výrok III.), zamítl návrh navrhovatelky d) na zaplacení Kč 22.555.600 s příslušenstvím (výrok IV.), uložil povinnost navrhovatelkám a), b), c) a d) zaplatit účastnici Kč 973.203 na náhradu nákladů řízení k rukám zástupkyně účastnice, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí s tím, že v rozsahu plnění poskytnutého jedním z navrhovatelek zaniká v této části plnění ostatních navrhovatelek (výrok V.), uložil povinnost navrhovatelkám a), b), c) zaplatit Kč 250.470 účastnici na náhradu nákladů řízení k rukám zástupkyně účastnice, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí s tím, že v rozsahu plnění poskytnutého jedním z navrhovatelek zaniká v této části plnění ostatních navrhovatelek (výrok VI.), uložil povinnost navrhovatelkám a), b) zaplatit Kč 1.342.222 na náhradu nákladů řízení k rukám zástupkyně účastnice, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí s tím, že v rozsahu plnění poskytnutého jednou z navrhovatelek zaniká v této části plnění druhé navrhovatelky (výrok VII.), uložil povinnost navrhovatelce a) zaplatit účastnici Kč 7.768.036 na náhradu nákladů řízení k rukám zástupce účastnice, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí (výrok VIII.), a dále přiznal Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava, se sídlem Sokolská 33, 701 21 Ostrava 1 v postavení znaleckého ústavu znalečné ve výši Kč 74 .690“ (výrok IX.), uložil povinnost navrhovatelkám a), b), c) a d) zaplatit České republice ve prospěch finanční účtárny Městského soudu v Praze Kč 75.250 na náhradu nákladů státu, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí (výrok X.) a dále uložil povinnost navrhovatelce a) zaplatit České republice ve prospěch finanční účtárny Městského soudu v Praze Kč 333.828 na náhradu nákladů státu a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí s tím, že na povinnost k plnění ve výši Kč 150.000 se započítává záloha složená v této výši navrhovatelkou a/ (výrok XI.).

3. Soud prvního stupně vyšel z toho, že:

1) Cílová společnost měla v obchodním rejstříku od 9. 9. 1995 do 14. 11. 2012 zapsaný základní kapitál ve výši 32 208 990 000 Kč.

2) Základní kapitál cílové společnosti byl od 12. 9. 2001 do 23. 8. 2010 rozdělen na:

a) 1 akcii na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč se zvláštními právy a

b) 322.089.890 akcií na majitele o jmenovité hodnotě 100 Kč (dále jen, „kmenové akcie“).

3) Dne 16. 6. 2005 nabyla společnost T od Fondu národního majetku České republiky kmenové akcie odpovídající 51,1% podílu na cílové společnosti. Společnost Telefonica nabyla kmenové akcie za cenu 502 Kč za akcii (dále jen, „prémiová cena“).

4) Společnost Telefonica učinila akcionářům cílové společnosti (se souhlasem Komise pro cenné papíry) nabídku převzetí, jejíž závaznost byla stanovena na dobu od 30. 7. do 19. 9. 2005 za cenu 456 Kč za jednu kmenovou akcii (dále jen, „cena uvedená v nabídce převzetí“).

5) Přiměřenost ceny uvedené v nabídce převzetí byla doložena posudkem znalce Ing. Petra Šímy ze dne 18. 7. 2005, který uvedl, že přiměřená cena za jednu kmenovou akcii činí 437,60 Kč.

6) Navrhovatelky nabídku převzetí přijaly a převedly na společnost T:

- společnost V 8 260 000 kmenových akcií,

- společnost L 2 920 000 kmenových akcií,

- společnost S 1 082 000 kmenových akcií a

- společnost S 428 000 kmenových akcií.

7) Vážený průměr z cen, za něž byly uskutečněny obchody s kmenovými akciemi v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí, činil 443,25 Kč (dále jen, „vážený průměr cen“).

4. Soud prvního stupně (dále též jen, „soud“) se nejprve zabýval otázkou možného použití směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/25/ES ze dne 21. 4. 2004, o nabídkách převzetí /Úřední věstník Evropské unie L 142, 30. 4. 2004, s. 12-23, zvláštní vydání v českém jazyce: kapitola 17, svazek 2, s. 20-31 (dále též jen, „směrnice o nabídkách převzetí“). Vzal v úvahu, že rozhodné znění § 183c obch. zák. vychází z odkazu na upravený návrh třinácté směrnice o právu obchodních společností vztahující se k nabídkám převzetí ze dne 13. 12. 1997 /Úřední věstník Evropských společenství, C 378, 13. 12. 1997, s. 10-19 (dále též jen, „návrh třinácté směrnice“). S poukazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2008 sp. zn. 29 Odo 160/2006 nicméně uvedl, že, „nelze hovořit o vadném implementování“ směrnice o nabídkách převzetí, neboť, „ta v roce 2000 ve své podobě ještě neexistovala a původní pracovní návrh neobsahující způsob stanovení přiměřené ceny doznal ještě několika změn.“ Transpoziční lhůta uplynula (teprve) 20. 5. 2006, a proto nelze, „účinky“ směrnice o nabídkách převzetí, „dovodit“.

5. Při věcném posouzení přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí vyšel soud z toho, že základním kritériem pro stanovení přiměřené ceny je vážený průměr z cen, za něž byly uskutečněny obchody s kmenovými akciemi v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí. Přesto je nutné respektovat, že přiměřenosti ceny neměl zákonodárce na mysli, „stanovení zcela přesné ceny hodnoty akcie, jež je předmětem nabídky převzetí.“ Doložil-li tedy přiměřenost ceny uvedené v nabídce znalec s tím, že přiměřená cena za jednu kmenovou akcii je 437,60 Kč, přiblížil se váženému průměru cen, přičemž šlo o cenu, která nebyla nižší než prémiová cena snižená o 15 %. Soud prvního stupně uzavřel, že byla-li navrhovatelkám vyplacena cena uvedená v nabídce převzetí, nemají nárok na doplacení požadovaného plnění.

6. Proti usnesení soudu prvního stupně podaly všechny navrhovatelky včasné odvolání. Podáním datovaným 17. 9. 2014 (č. l. 1672) však navrhovatelky c) a d) vzaly svá odvolání zpět; Městský soud v Praze vůči nim usnesením ze dne 23. 9. 2014, č. j. 30 Cm 20/2006-1676, odvolací řízení zastavil.

7. Navrhovatelka a) napadla odvoláním usnesení soudu prvního stupně ve výrocích I., V. - XI. Vznela proti němu řada námitek. Předně se soud prvního stupně podle jejího názoru nevypořádal s částí navrhovatelkou a) navržených důkazů. Chybné je nepřipuštění eurokonformního výkladu

směrnice. Ohledně kupní ceny akcií a její tolerance soud prvního stupně adekvátně, co do myšlenkových konstrukcí racionálně logickým způsobem nevysvětlil, z čeho dovodil přípustnost tolerance do 10 %, nevysvětlil, proč je přípustné, aby kupní cena byla o 46 Kč/akcii nižší, než cena prémiová a proč je v napadeném rozhodnutí základem pro výpočet zmíněného tolerančního pásma prémiová cena, když v předchozím rozhodnutí ve věci soud za základ pro výpočet identického intervalu považoval hodnotu akcie stanovenou znalcem. Soud prvního stupně adekvátně, co do myšlenkových konstrukcí racionálně logickým způsobem nevysvětlil, proč v rámci svého rozhodování nepřihlížel i k prémiové ceně, když tato má být i dle Nejvyššího soudu vedle průměrné ceny hlavním indikátorem tržní hodnoty. Soud prvního stupně se chybně ztotožnil s tvrzením soudem ustanoveného znalce, že revizní znalecký posudek č. 188/07/2014 postavil svá zjištění a závěry zejména na porovnávací metodě s poukazem na to, že ostatní posudky vycházejí zejména z výnosové metody s nekontrolovatelnými prognostickými úvahami. Přitom však soudem ustanovený znalec postavil své závěry ve jmenovaném posudku na kurzové metodě a na zprůměrování výsledků znaleckých posudků, z nichž některé musely být chybné, když si navzájem vytýkaly početní a logické chyby; s těmito rozpory se však jmenovaný posudek nevypořádal. Soudem ustanovený znalec v rámci ocenění použil srážku za minoritní podíly, přesto, že Komise pro cenné papíry ve své metodice ZNAL pro účely povinných nabídek převzetí ze srpna 2004 označila použití srážky za minoritu za nedostatek znaleckého posudku s odkazem na zásadu rovnosti a nediskriminace všech akcionářů. Soudem ustanovený znalec se zdiskreditoval po třech dodatcích a několika vyjádřeních ke svému původnímu znaleckému posudku. Nově ve svém tzv. revizním znaleckém posudku stanovil hodnotu oceňované akcie v intervalu od 443,25 Kč do 502 Kč, přitom v předchozím dodatku č. 3 stanovil hodnotu akcie v intervalu od 418,22 do 511,15 Kč a předtím na konkrétní částku 504,18 Kč. Soudem ustanovený znalec se tak minimálně zdiskreditoval již kvůli mnohačetným a opakovaným změnám svých vlastních názorů. Navrhla, aby odvolací soud zrušil odvoláním napadené výroky a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

8. Proti usnesení soudu prvního stupně podala i navrhovatelka b) ohledně výroků II., V., VI., VII., IX., a X. včasné odvolání. Předně namítla, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce JUDr. Radim Novotný. Navrhovatelka b) v řízení před soudem prvního stupně podala dne 16. května 2014 námitku podjatosti soudce, ve které vysvětlila, v čem podjatost spatřuje a navrhla, aby byl soudce z projednávané věci vyloučen. Na jednání dne 22. května 2014 JUDr. Radim Novotný k námitkám podjatosti a návrhům na jeho vyloučení sdělil, že s příslušným vyjádřením spis po jednání předloží nadřízenému Vrchnímu soudu v Praze. K tomu však nedošlo, přičemž soud se s námitkou podjatosti nijak nevypořádal ani v rozhodnutí. Dále nesouhlasila se závěry soudu prvního stupně ohledně nepřímého účinku směrnice. Přes nejednotnost závěrů odborných vyjádření se měl soud prvního stupně dobrat nutnosti aplikace eurokonformního výkladu ustanovení § 183c obch. zák. Dále namítla, že soud prvního stupně v tomto řízení dospěl k nesprávnému skutkovému závěru, že hodnota akcie se pohybovala v rozmezí 443,25 Kč až 502 Kč a dále k nesprávnému právnímu závěru, neboť i v situaci, kdyby se hodnota akcie pohybovala v uvedeném rozmezí, nebylo možné stanovit cenu v nabídce převzetí nižší než horní hranice uvedeného intervalu, tedy 502 Kč. Namítla též, že posudek trpí vadami takového charakteru, že jej nelze použít k doložení přiměřenosti ceny v nabídce převzetí. Na jednání dne 22. května 2014 nebyli zástupci ÚOM schopni kvalifikovaně reagovat na otázky navrhovatelky b) a obhájit své závěry, když byly jejich odpovědi navzájem rozporné. Dále namítla, že ačkoliv soud prvního stupně provedl důkaz znaleckým posudkem EG č. 2/4-2013 z 29. dubna 2013, který stanovil tržní hodnotu akcie ve výši 535 Kč, nijak se s tímto důkazem v rozhodnutí nevypořádal, přitom se jedná o jeden z klíčových důkazů v tomto řízení, neboť: jedná se o komplexní znalecký posudek s doložkou dle § 127a o. s. ř., který stanovuje tržní cenu akcie kombinací více metod a metody, postupy ani závěry znalce uvedené v tomto posudku nebyly kvalifikovaně zpochybněny ani při výslechu zástupců EG na jednání konaném 28. listopadu 2013, ani jiným znaleckým posudkem. Soud neprovedl znalecký posudek EG č. 28/40-2014 z 5. května 2014, který podrobně analyzuje znalecké posudky předložené účastníky

v tomto řízení a vysvětluje, že hlavní příčinou snížení výsledků ocenění znaleckých posudků, resp. oceňovací zprávy (vypracovaných ÚOM nebo předložených další účastníci) nejsou skutečnosti, které spočívají zpravidla na volné úvaze znalce, nýbrž logické a početní chyby. Pokud by soud tento posudek provedl jako důkaz, jen stěží by mohl přijmout závěr, že, přístup každého znalce, zvolení příslušné metody ocenění a upřednostnění určitých kritérií má za následek výše uvedený rozptyl ve znaleckých zjištěních, aniž by bylo možno hodnotit ten který z posudků za vadný.“ Dále brojila proti tomu, že soud prvního stupně měl, s ohledem na zvláštní charakter tohoto řízení dle § 200e o. s. ř., za účelem zjištění úplného skutkového stavu provést i jiné než účastníky navržené důkazy, a to tím spíše v situaci, kdy v řízení bylo předloženo značné množství posudků se shodným zadáním (určení hodnoty akcie ČESKÉHO TELECOMU, a.s. k 15. červnu 2005), ale s navzájem rozpornými výsledky. Navrhla, aby odvolací soud změnil výrok II. napadeného usnesení tak, že návrhu na zaplacení 227 760 000 Kč s příslušenstvím vyhoví a zbývající výroky zruší, popř. zruší všechny odvoláním napadené výroky a věc vrátí soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

9. Odvolací soud ohledně podrobnější reprodukce obou odvolání a následujících podání účastníků v reakci na odvolací důvody ve zbytku pro stručnost odkazuje na své předchozí rozhodnutí ve věci, neboť jejich reprodukce se stala s ohledem na další průběh řízení - tj. na závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu, do značné míry bezpředmětná. Další odvolací námitky obou navrhovatelek (učiněné po rozhodnutí Nejvyššího soudu) jsou reprodukovány v následující části odůvodnění v rámci jednotlivých podání obou navrhovatelek.

10. Usnesením ze dne 5. 8. 2016 č. j. 7 Cmo 504/2014-1840, ve znění doplňujícího usnesení ze dne 30. 9. 2016 č. j. 7 Cmo 504/2014-1894 Vrchní soud v Praze změnil výrok I. a II. usnesení soudu prvního stupně tak, že uložil účastníci povinnost zaplatit navrhovatelce a) částku 644 280 000 Kč s příslušenstvím (výrok I. 1. a/), uložil účastníci povinnost zaplatit navrhovatelce b) částku 227 760 000 Kč s příslušenstvím (výrok I. 1. b/), potvrdil výrok IX. usnesení soudu prvního stupně (výrok I. 2.), změnil výrok X. usnesení soudu prvního stupně tak, že uložil účastníci povinnost zaplatit České republice ve prospěch finanční účtárny Městského soudu v Praze částku 75 250,10 Kč na náhradu nákladů státu (výrok I. 3.), uložil účastníci povinnost zaplatit navrhovatelce a) na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 24 180 946,10 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Radima Smolena, advokáta (výrok II.), uložil účastníci povinnost zaplatit navrhovatelce b) na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 10 123 095,20 Kč, k rukám jeho zástupce Mgr. Radka Bláhy, advokáta (výrok III.), uložil navrhovatelce c) povinnost zaplatit účastníci na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 1 999 803,30 Kč, k rukám její zástupkyně Mgr. Karolíny Horákové, advokátky (výrok IV.) a dále uložil navrhovatelce d) povinnost zaplatit účastníci na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 1 590 702,30 Kč, k rukám její zástupkyně Mgr. Karolíny Horákové, advokátky (výrok V.) a doplňujícím usnesením uložil účastníci povinnost zaplatit České republice ve prospěch finanční účtárny Městského soudu v Praze částku 194 137 Kč na náhradu nákladů řízení státu.

11. Odvolací soud se nejdříve zabýval otázkou účinků směrnice o nabídkách převzetí. S odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 160/2006 dospěl k závěru, že ke směrnici o nabídkách převzetí musí přihlídnout. Přitom uvedl, že tento závěr není v rozporu se zásadou předvídatelnosti (jak namítala společnost T), neboť tzv. nepravá retroaktivita je zásadně akceptovatelná (k tomu odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 56/05). Poté konstatoval, že § 183c obch. zák. (v rozhodném znění) je třeba vykládat tak, že prémiovou cenu nelze snížit až o 15 % (ačkoli odchylku nevylučují stanovy), neboť by šlo o, excesivní a diskriminační výjimku z principu zakotveného směrnici o nabídkách převzetí“. Nemožnost snížit prémiovou cenu přitom vyplývá i ze zásady rovnosti, kterou je třeba respektovat při výkladu všech ustanovení obchodního zákoníku. Ohledně pravidel pro doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou odvolací soud uvedl, že pro stanovení (výše) doplatku neplatí zákonná pravidla uvedená v § 183c odst. 3 obch. zák. Akcionář sice má právo na doplacení

rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou, pravidla stanovená § 183c odst. 3 obch. zák. však dopadají výhradně na cenu uvedenou v nabídce převzetí. K tomu odvolací soud dodal, že i kdyby tyto závěry neplatily, musí se přiměřená cena vždy rovnat prémiové ceně, a, určí-li tak znalecký posudek v rámci soudního přezkumu přiměřenosti protiplnění, může být i vyšší.“ Nato se odvolací soud zabýval závěry jednotlivých znaleckých posudků a vysvětlil, z jakých důvodů vycházel z posudku společnosti Expert Group s. r. o., který stanovil jako přiměřenou cenu částku 535 Kč za kmenovou akcii. Přitom (s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010) zdůraznil, že základem pro stanovení přiměřené ceny kmenových akcií by měla být (podobně jako u práva výkupu účastnických cenných papírů) hodnota podniku cílové společnosti. Poznamenal, že při určení přiměřené ceny kmenových akcií vzal v úvahu dividendy, jež byly cílovou společností vypláceny v letech následujících poté, kdy byla nabídka převzetí realizována. Jelikož společnosti V a Lexburg považovaly za přiměřenou cenu (nižší) částku 534 Kč, odvolací soud změnil výroky I. a II. usnesení soudu prvního stupně tak, že jejich návrhům v plném rozsahu vyhověl.

12. Společnost Telefonica podala proti usnesení odvolacího soudu dovolání.

13. Nejvyšší soud coby dovolací soud usnesením ze dne 31. ledna 2019 č. j. 29 Cdo 293/2017-2223 zrušil usnesení odvolacího soudu ve znění doplňujícího usnesení s výjimkou výroků I.2., IV a V. a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

14. S ohledem na okamžik vzniku nabídkové povinnosti společnosti T, která nabyla kmenové akcie odpovídající 51,1% podílu na cílové společnosti dne 16. 6. 2005, byla pro úvahy Nejvyššího soudu rozhodná ustanovení § 183b obch. zák. ve znění zákona č. 554/2004 Sb. a § 183c obch. zák. ve znění zákona č. 257/2004 Sb.

1) Ohledně ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie, respektive Evropského soudního dvora (dále jen, „Soudní dvůr“) Nejvyšší soud poukázal mj. na tyto stěžejní závěry a východiska:

a)“ Rozšíření možnosti dovolávat se ustanovení neprovedené nebo nesprávně provedené směrnice na oblast vztahů mezi jednotlivci by znamenalo přiznat Evropské unii pravomoc s okamžitým účinkem stanovovat povinnosti k tíži jednotlivců, ačkoli má tuto možnost pouze tam, kde má pravomoc přijímat nařízení...”

b)“ Povinnost vnitrostátního soudu přihlížet k obsahu směrnice, pokud vykládá a používá relevantní pravidla vnitrostátního práva, je omezena obecnými právními zásadami, zejména zásadou právní jistoty a zásadou zákazu zpětné účinnosti, a nemůže sloužit jako základ pro výklad vnitrostátního práva contra legem...”

c)“ Před uplynutím lhůty pro provedení směrnice nelze členským státům vytýkat, že ještě do svého právního řádu nepřijaly opatření k jejímu provedení...”

2) Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu k § 183b a § 183c obch. zák. Nejvyšší soud poukázal mj. na tyto stěžejní závěry a východiska:

a)“ Až do 31. 12. 2000 byl vážený průměr cen z obchodů na veřejných trzích jediným kritériem, od něhož se odvíjela výše minimální ceny povinné nabídky převzetí podle ustanovení § 183b obch. zák.”

b)“ Skutečnost, že novelizované znění § 183c odst. 3 obch. zák. nadále ukládá přihlížet k váženému průměru z cen, za něž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době šesti měsíců před vznikem povinnosti, které byly evidovány Střediskem cenných papírů, potvrzuje závěr, že tento průměr zůstal i po 1. 1. 2001 (vedle nově zavedeného kritéria prémiové ceny) hlavním indikátorem (tržní) hodnoty cenných papírů, které jsou předmětem povinné nabídky, a tedy i minimální ceny této nabídky.”

c)“ Účelem této právní úpravy je pouze zajistit minoritním akcionářům likviditu cenných papírů dotčených provedením či posíleným ovládnutím a umožnit jim tak snadný výstup z jejich investice za podmínek, které reflektují tržní situaci před ovládnutím či jeho posílením, ale také respektují zásadu rovnosti akcionářů, když navrhovatel musí nabídnout všem akcionářům (nemají-li se ocitnout v horším právním postavení) alespoň cenu, již se v rozhodné době zavázal uhradit jinému akcionáři či jiným akcionářům (princip prémiové ceny).“

d)“ Naznačenému účelu může vyhovovat jediné taková interpretace požadavků na minimální cenu povinné nabídky převzetí, která v maximální možné míře a prioritně odráží právě panující tržní podmínky v době vzniku povinnosti. Ostatním metodám určování hodnoty účastnických cenných papírů pro účely stanovení minimální ceny povinné nabídky převzetí podle § 183b obch. zák. je nutno přisoudit pouze podpůrný význam, jsou-li dány důvody domnívat se, že trh byl v rozhodné době deformován vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci (např. mimořádně nízkou likviditou, zakázanými manipulacemi atd.). Za běžných tržních poměrů nelze výsledky těchto metod bez dalšího stavět nad průměrnou, resp. prémiovou cenu. Zhodnotit, do jaké míry je opodstatněné uchýlit se k alternativním metodám ocenění, a tyto metody případně vhodně kombinovat, je přitom hlavním úkolem znalce, jež zákon do procesu tvorby minimální ceny za tím účelem vtahuje prostřednictvím ustanovení § 183c odst. 5 obch. zák.“

Dle dovolacího soudu se odvolací soud při posouzení otázky stanovení přiměřené hodnoty kmenových akcií uvedenými judikatorními závěry neřídil.

3) K použití § 183c odst. 3 obch. zák. při stanovení přiměřené ceny v řízení o doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou Nejvyšší soud poukázal mj. na to, že:

“ Z ustanovení § 183c odst. 3 obch. zák. se podává zákonný příkaz, podle něhož musí být cena nebo směnný poměr uvedené v nabídce převzetí přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů, přičemž se stanoví základní kritéria, z nichž je nutné při posuzování přiměřenosti vycházet. K této právní normě bezprostředně „přiléhá“ § 183c odst. 5 obch. zák., podle něhož je smlouva uzavřená na základě nabídky převzetí platná i přesto, že cena či směnný poměr uvedené v nabídce převzetí nebyly přiměřené (byly stanoveny v rozporu s § 183c odst. 3 obch. zák.). Za této situace však zákon opravňuje osoby, které nabídku převzetí přijaly, aby se domáhaly doplacení rozdílu mezi (nezákonně) stanovenou cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou. Z toho je zřejmé, že smyslem § 183c odst. 5 věty třetí obch. zák. bylo (pouze) dát dotčeným osobám možnost domáhat se doplacení ceny, která měla být uvedena v nabídce převzetí, pokud by byla dodržena zákonná pravidla § 183c odst. 3 obch. zák. Proto je nabíledni, že i v řízení o doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou (ve smyslu § 183c odst. 5 věty třetí obch. zák.) je třeba respektovat kritéria stanovená v § 183c odst. 3 obch. zák.“

Vyšel-li dle dovolacího soudu odvolací soud z opačného závěru, je jeho právní posouzení této otázky nesprávné.

4) K použití směrnice o nabídkách převzetí Nejvyšší soud poukázal mj. na tyto stěžejní závěry a východiska:

a)“ Od data, k němuž směrnice vstoupila v platnost, se soudy členského státu musejí zdržet v co největším možném rozsahu výkladu vnitrostátního práva, který by mohl vážně ohrozit dosažení cíle sledovaného touto směrnicí po uplynutí lhůty pro její provedení... Z toho však nelze dovozovat povinnost vnitrostátních soudů vykládat vnitrostátní právo v souladu se směrnicí před tím, než uplyne lhůta pro její provedení.... Navíc (i kdyby tomu tak bylo) je tato povinnost omezena obecnými právními zásadami, zejména zásadou právní jistoty a zásadou zákazu zpětné účinnosti, přičemž nemůže sloužit jako základ pro výklad vnitrostátního práva contra legem...“

b)“ Výklad, který by ignoroval možnost snížit prémiovou cenu až o 15 % by byl contra legem a znamenal by přímé použití čl. 5 směrnice o nabídkách převzetí na spor mezi jednotlivci (což je postup, který právo Evropské unie zásadně vylučuje...).“

c)“ Z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 160/2006 v žádném případě nelze dovozovat - jak učinil odvolací soud, že by označené ustanovení bylo možné vykládat proti jeho jednoznačnému znění (jež respektuje i jeho účel) jen proto, že následně (po jeho přijetí) došlo ke změně návrhu třinácté směrnice a že třináctá směrnice (oproti rozhodné vnitrostátní právní úpravě) považuje za přiměřenou cenu (bez dalšího) cenu prémiovou, bez možnosti jejího snížení. ...takový výklad odporuje zákazu přímého použití směrnice na horizontální vztahy.“

5) Ke způsobu stanovení přiměřené ceny ve smyslu § 183c odst. 3 obch. zák. Nejvyšší soud poukázal mj. na tyto stěžejní závěry a východiska:

a)“ Aby byla cena uvedená v povinné nabídce převzetí přiměřená, musí v maximální možné míře a prioritně odrážet právě panující tržní podmínky v době vzniku nabídkové povinnosti. Proto § 183c odst. 3 obch. zák. určuje jako hlavní indikátor tržní hodnoty účastnických cenných papírů, které jsou předmětem nabídky převzetí, vážený průměr, za nějž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí. Přitom dále platí, že nabyli-li akcionář nebo osoba jednající s ním ve shodě v posledních 6 měsících cenné papíry, které jsou předmětem nabídky převzetí, za cenu vyšší, než je průměrná cena, nesmí být cena navrhovaná v nabídce převzetí nižší než (tato) prémiová cena snížená až o 15 % (jestliže stanovy tuto odchylku nevylučují nebo nezprísňují). Takto snížená prémiová cena nesmí být nižší než průměrná cena.“

b)“ Ostatním metodám určování hodnoty účastnických cenných papírů pro účely stanovení minimální ceny povinné nabídky převzetí je nutno přisoudit pouze podpůrný význam, jsou-li dány důvody domnívat se, že trh byl v rozhodné době deformován vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci (např. mimořádně nízkou likviditou, zakázanými manipulacemi atd.). Cena uvedená v nabídce převzetí se odvozuje od tržní hodnoty účastnických cenných papírů (respektive jejich prémiové ceny) a zásadně se nestanoví jako poměrná část hodnoty podniku cílové společnosti připadající na účastnický cenný papír...“

c)“ ...přiměřenou cenou ve smyslu § 183c odst. 3 obch. zák. je cena odpovídající buď váženému průměru cen (průměrné ceně), nebo prémiové ceně snížené (až) o 15 %, podle toho, která z uvedených hodnot je vyšší. Akcionáři tak mají zaručeno, že budou moci ze své investice vystoupit (přijetím povinné nabídky převzetí) minimálně za cenu odpovídající váženému průměru cen, popř. za cenu ve výši alespoň 85% prémiové ceny (podle toho, která z uvedených hodnot byla vyšší). Povinnost vyplatit více než uvedenou částku (a to až do prémiové ceny) mohou zakotvit stanovy cílové společnosti.“

d)“ Pouze v případě, že zde jsou důvody zvláštního zřetele hodné (např. deformace trhu), v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě těchto kritérií nebylo možné považovat za přiměřenou s ohledem na smysl a účel právní úpravy povinné nabídky převzetí, je na místě uchýlit se k alternativním metodám ocenění. ...zhodnotit, do jaké míry je takový přístup opodstatněný, a jednotlivé metody případně vhodně kombinovat, je přitom hlavním úkolem znalce, jež zákon do procesu tvorby minimální ceny za tím účelem vtahuje prostřednictvím ustanovení § 183c odst. 5 obch. zák.“

S ohledem na názor odvolacího soudu Nejvyšší soud dále poznamenal, že,, cena určená podle § 183c odst. 3 a 5 obch. zák. je nejnížší přípustnou cenou, na čemž nic nemění ani to, že povinná osoba může nabízet odkoupení účastnických cenných papírů i za vyšší cenu.... Jinak řečeno, povinnost, aby nabídla za účastnické cenné papíry vyšší než zákonnou cenu, povinné osobě zákon neukládá.“

6) Ohledně aplikace výše uvedených obecných závěrů Nejvyšší soud uzavřel, že,, vyšel-li odvolací soud z toho, že při stanovení přiměřené ceny v řízení o doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou nelze vycházet z kritérií stanovených v § 183c odst. 3 obch. zák., že při výkladu § 183c odst. 3 obch. zák. je nutné vyjít ze směrnice o nabídkách převzetí a že cena uvedená v nabídce převzetí nemůže být za žádných okolností nižší než premiová cena, je jeho právní posouzení věci nesprávné“, a proto dovolací soud usnesení odvolacího soudu podle § 243e odst. 1 o. s. ř. v napadeném rozsahu (tj. s výjimkou výroků I. 2, IV. a V.) zrušil a věc odvolacímu soudu vrátil k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

15. Dále dovolací soud uvedl, že,, v další fázi řízení se bude odvolací soud nejprve zabývat tím, zda v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou. Teprve v případě kladné odpovědi na tuto otázku přihledne při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií“ s tím, že právní názor Nejvyššího soudu je pro odvolací soud závazný (§ 243g odst. 1 část věty první za středníkem, § 226 odst. 1 o. s. ř.).

16. Podáním došlým odvolacímu soudu dne 24. 10. 2019 (č.l. 2245) se účastnice obsáhle vyjádřila (cca na 28 stranách), přičemž podrobně shrnula závěry kasačního rozhodnutí Nejvyššího soudu a poukázala na nesprávné předpoklady, z nichž vyšel odvolací soud. Ve svém vyjádření mj. akcentovala (v textu,, vytučnila“), že“ Ačkoliv v dosavadním průběhu řízení bylo ze strany všech účastníků předloženo velké množství různých znaleckých posudků, žádný z nich se předmětnou problematikou komplexně nezabýval...“ Účastnice po vydání rozhodnutí Nejvyššího soudu nechala vypracovat 2 znalecké posudky, jejichž předmětem je konkrétní a komplexní posouzení kurzotvorné funkce trhu s cennými papíry ve vztahu k akciím ČESKÝ TELECOM v období 6 měsíců před vznikem nabídkové povinnosti (tj. od 17. 12. 2004 do 16. 6. 2005) a (ne) existence důvodů hodných zvláštního zřetele způsobily ji ovlivnit, které s tímto podáním založila do spisu. Jedná se o: 1) znalecký posudek č. 144/07/ 2019 ze dne 31. 7. 2019 vypracovaný Národohospodářskou fakultou [obec] školy ekonomické a 2) znalecký posudek č. 9/ 2019 ze dne 18. 7. 2019 vypracovaný znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. Oba tyto posudky dle účastnice dospěly k závěru, že trh s akciemi ČESKÉHO TELECOMU byl v rozhodné době plně funkční a poukazovala na závěry z těchto posudků.

17. Podáním ze dne 15. 12. 2020 (č.l. 2281) učinily společné vyjádření obě navrhovatelky, které též shrnuly argumentaci Nejvyššího soudu. Navrhovatelky mají za prokázané, že v relevantním období byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku nebylo možné považovat cenu stanovenou na základě kritérií uvedených v § 183c odst. 3 obch. zák. za přiměřenou, a tedy pro účely posouzení přiměřenosti nabídkové ceny bylo potřeba se uchýlit k alternativním metodám ocenění akcií cílové společnosti. Pro vyloučení jakýchkoliv pochybností v tomto ohledu navrhovatelky předložily soudu další znalecké posudky, jenž tento závěr potvrzují a dále vyvracejí závěry znaleckých posudků předložených účastnicí spolu s jejím vyjádřením. Předloženy k důkazu byly tyto znalecké posudky: 1) znalecký posudek č. 04/ 2019 ze dne 9. 12. 2019 vypracovaný znalcem doc. Ing. Jaroslavem Bradou, Dr. a 2) znalecký posudek č. 01/2020 ze dne 30. 11. 2020 vypracovaný znalcem doc. Ing. Bradou, Dr.

18. Usnesením ze dne 27. července 2021 č. j. 7 Cmo 504/2014-2304, jež nabylo právní moci dne 2. 8. 2021, odvolací soud ustanovil Českou znaleckou, a.s. znalcem z oboru ekonomika v tomto řízení a uložil mu podat soudu znalecký posudek do 90ti dnů ode dne doručení všech nutných podkladů, nejdéle do 120ti dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Úkolem znalce bylo stanovit, zda v době 6 měsíců přede dnem vzniku povinnosti společnosti TELEFÓNICA, S.A. učinit nabídku převzetí podle § 183b obch. zák. a násl. ve znění povinnosti učinit nabídku převzetí, tj. před 17. 6. 2005, kdy byly obchodovány zaknihované kmenové akcie obchodní společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. ve formě na majitele, o jmenovité hodnotě 100 Kč (dále jen,, akcie“), byly dány důvody hodné zvláštního zřetele a tyto přesně identifikovat, v jejichž důsledku by cenu

akcie stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák., tj. cenu odpovídající buď váženému průměru cen /průměrné ceně/, nebo prémiové ceně snížené až o 15% podle toho, která z uvedených hodnot byla vyšší, nebylo možné považovat za přiměřenou. Nebylo-li by možno takovou cenu (dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák.) za tuto akcii považovat za přiměřenou, stanovit cenu k 17. 6. 2005, jež by byla přiměřená hodnotě akcie za toto období obchodované na kapitálovém trhu. V případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele bylo znalci uloženo přihlídnout při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií a dále mu bylo uloženo, aby zohlednil a vypořádal se se závěry všech v řízení dosud doložených znaleckých posudků a jejich doplňků z hlediska jejich správnosti; resp. jejich rozpornosti.

19. Obsáhlým podáním (o 35 stranách) ze dne 15. 9. 2021 (č.l. 2332) se účastnice vyjádřila ke společnému vyjádření navrhovatelek ze dne 15. 12. 2020 a zpochybňovala použitelnost navrhovatelkami předložených znaleckých posudků a celkovou věrohodnost doc. Brady coby znalce ve vztahu k dané věci. Spolu s tímto podáním účastnice předložila k založení do soudního spisu: 1) znalecký posudek č. 4/2021 ze dne 29. 6. 2021 vypracovaný znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. a 2) znalecký posudek č. 156/08/2021 ze dne 16. 8. 2021 vypracovaný Národohospodářskou fakultou Vysoké školy ekonomické v Praze (jednalo se o „oponentní“ znalecké posudky k naposled předloženým posudkům navrhovatelek).

20. Usnesením ze dne 1. prosince 2021 č. j. 7 Cmo 504/2014-2414, jež nabylo právní moci dne 14. 12. 2021, rozhodl odvolací soud k námitce účastnice o podjatosti ustanoveného znalce tak, že Česká znalecká a.s. není vyloučena z podání znaleckého posudku ve věci vedené odvolacím soudem pod sp. zn. 7 Cmo 504/2014.

21. Podáním ze dne 31. 5. 2022 (č.l. 2565) učinily obě navrhovatelky stručná vyjádření, v němž společně poukázaly na závěr, jež vyplývá ze znaleckého posudku: č. 01/2022 ze dne 26. 5. 2022 vypracovaného znalcem doc. Ing. Jaroslavem Bradou, Dr. a jež navrhly, aby soud provedl k důkazu, tedy že kurzotvorná funkce veřejného akciového trhu v letech 2004 a 2005 jako celku byla narušena a v důsledku toho deformována i kurzotvorná funkce jednotlivých, byť likvidních, dílčích akciových trhů - např. trhu s akciemi společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. s tím, že z posudku vyplývá, že cena akcie na veřejném trhu nemůže být použita k posouzení hodnoty akcie cílové společnosti.

22. Odvolacímu soudu byl Českou znaleckou, a.s. předložen znalecký posudek č. 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023

23. Podáním ze dne 30. 4. 2023 (č.l. 2710) se vyjádřila účastnice, v němž rozporovala znalecký posudek od České znalecké, a.s. č. 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023. Mj. poukazovala na matematické (početní) chyby tohoto posudku a současně založila do spisu: znalecký posudek č. 1412/2023 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation and Advisory s.r.o. ze dne 27. 4. 2023 (č.l. 2682).

24. Podáním ze dne 2. 5. 2023 (č.l. 2719) se obě navrhovatelky vyjádřily ke znaleckému posudku České znalecké, a.s. č. 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023, poukazovaly na závěry jednotlivých částí tohoto posudku (které reprodukovaly) s tím, že k obdobným závěrům dospěl jako znalec i doc. Ing. Brada, Dr.

25. Dne 21. 7. 2023 (č.l. 2770) se Česká znalecká, a.s. vyjádřila ke znaleckému posudku č. 1412/2023 vypracovanému znaleckou kanceláří TPA ze dne 27. 4. 2023 a k vyjádření účastnice ze dne 30. 4. 2023 Česká znalecká, a.s. uvedla, že jí předložený znalecký posudek obsahuje marginální odchylky ve výpočtech z důvodu historických dat s tím, že doplnění je možné v rámci dalšího znaleckého zkoumání. Jinak s kritikou znaleckého posudku TPA Valuation and Advisory s.r.o. nesouhlasila.

26. Usnesením ze dne 2. listopadu 2023 č. j. 7 Cmo 504/2014-2849 odvolací soud ustanovil znalcem z oboru ekonomika v tomto řízení společnost Česká znalecká, a.s., jež nabylo právní moci dne 6. 11. 2023. Znalecký úkol byl soudem ustanovenému znalci zadán v době, kdy měl příslušné oprávnění - byl zapsán v Seznamu znalců vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR. Znalecký posudek znalec též zpracoval a předložil soudu v době, kdy byl řádně zapsán v Seznamu znalců. Teprve následně, ke dni 11. 5. 2023 zaniklo České znalecké, a.s. oprávnění vykonávat znaleckou činnost dle § 14 odst. 3 písm. d) znal. z. z důvodu nevykonávání znalecké činnosti prostřednictvím alespoň dvou znalců oprávněných k výkonu znalecké činnosti ve stejném oboru a odvětví, jaký má Česká znalecká, a.s. S popsanou situací se odvolací soud proto musel nějak procesně vypořádat. Odvolací soud veden snahou o zajištění objektivitu řízení se záměrem maximálního dodržení všech formálních zákonných předpokladů řízení, tedy aby řízení nezatížil vadou, jež by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, v souladu s principem kontinuity a především hospodárnosti řízení, ustanovil z vyložených důvodů právnickou osobu - Česká znalecká, a.s. znalcem pro toto řízení ad hoc, neboť jí potřeboval vyslechnout k jí zpracovanému znaleckému posudku za výše popsané ztráty jejího znaleckého oprávnění. Tento postup byl v obdobné věci aprobován Nejvyšším soudem v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2022 sp. zn. 8 Tdo 201/2022 (byť v trestní, nikoliv civilní věci), proto jej odvolací soud, z procesní opatrnosti“ aplikoval i v posuzované věci. Nicméně v tomto usnesení Nejvyšší soud výslovně nepopřel, ačkoliv se jednalo o obdobnou situaci, že by již nebyl možný postup, jež Nejvyšší soud aproboval již dříve v usnesení ze 21. 11. 2007, sp. zn. 25 Cdo 2719/2005, tedy že, „není proto vadou řízení, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, jestliže po podání písemného znaleckého posudku ústavu byl vyslechnut zpracovatel tohoto posudku v době, kdy již ústav nebyl zapsán v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost.“

27. Podáním ze dne 13. 11. 2023 (č.l. 2860) založila účastnice do spisu k důkazu: 1) dodatek č. 1 vypracovaný dne 10. 11. 2023 ke znaleckému posudku č. 4/2021 znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. a 2) stanovisko znalecké kanceláře TPA ze dne 21. 9. 2023 k vyjádření společnosti Česká znalecká, a.s. ze dne 21. 7. 2023.

28. Podáním ze dne 14. 11. 2023 (č.l. 2915) vznesla účastnice námitky proti ustanovení České znalecké, a.s. coby ad hoc znalce.

29. Dne 15. 11. 2023 se konalo před odvolacím soudem jednání, přičemž byl proveden výslech těchto znalců: Národohospodářská fakulta VŠE - za ní Ing. Radek Heger, Ph.D. a dále Doc. Ing. Jaroslav Brada, Dr. a zároveň i jeho konzultant doc. Ing. Karel Bruna, Ph.D. a jako důkazy byly provedeny tyto znalecké posudky: 1) znalecký posudek č. 144/07/ 2019 ze dne 31. 7. 2019 vypracovaný Národohospodářskou fakultou Vysoké školy ekonomické (za ní Heger), 2) znalecký posudek č. 04/ 2019 ze dne 9. 12. 2019, včetně příloh, vypracovaný znalcem doc. Ing. Jaroslavem Bradou, Dr.

30. Podáním ze dne 8. 12. 2023 (č.l. 2951) založila účastnice do spisu k důkazu znalecké posudky, které mají dokládat nesprávnost znaleckého posudku České znalecké, a.s. č. 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023, a to konkrétně: 1) znalecký posudek č. 1462/2023 (č.l. 2952) vypracovaný dne 7. 12. 2023 znaleckou kanceláří TPA Valuation and Advisory s.r.o., a 2) znalecký posudek č. 068773/2023 (č.l. 2967) vypracovaný dne 8. 12. 2023 znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA

31. Dne 13. 12. 2023 se konalo před odvolacím soudem jednání, přičemž byl proveden výslech těchto znalců: Národohospodářská fakulta VŠE - za ní Ing. Radek Heger, Ph.D., Doc. Ing. Jaroslav Brada, Dr. a jeho konzultant doc. Ing. Karel Bruna, Ph.D., Doc. Ing. Tomáš Krabec, MBA, Ph.D. a jako důkazy byly provedeny tyto znalecké posudky: 1) znalecký posudek č. 9/ 2019 ze dne 18. 7. 2019 vypracovaný doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., 2) znalecký posudek č. 01/2020 ze dne 30. 11. 2020 vypracovaný doc. Ing. Bradou, Dr., 3) znalecký posudek č. 4/2021 ze dne 29. 6. 2021 vypracovaný doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., 4) znalecký posudek č. 063695/2023 - tj. dodatek č. 1 ze dne 10. 11. 2023 k posudku 4/2021 ze dne 29. 6. 2021

vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., 5) znalecký posudek č. 156/08/2021 ze dne 16. 8. 2021 vypracovaný Národohospodářskou fakultou Vysoké školy ekonomické v Praze, 6) znalecký posudek č. 01/2022 ze dne 26. 5. 2022 vypracovaný doc. Ing. Jaroslavem Bradou, a dále bylo při jednání předloženo vyjádření znalce Brady k závěrům ve (svých) znaleckých posudcích č. 01/2020, 01/2022 a č. 4/ 2019.

32. V rámci podání učiněného navrhovatelkami dne 18. 12. 2023 obě navrhovatelky vyvracely důvodnost námitek účastnice proti ad hoc ustanovenému znalci.

33. Dne 20. prosince 2023 odvolací soud rozhodl usnesením č. j. 7 Cmo 504/20214-3081 tak, že Česká znalecká, a.s. není vyloučena ze znalecké činnosti ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 7 Cmo 504/2014, v němž se podrobně - v rámci odůvodnění na cca 10 stranách, na něž odvolací soud pro stručnost odkazuje, vypořádal se všemi námitkami účastnice.

34. Dne 20. 12. 2023 se konalo před odvolacím soudem jednání, přičemž byl proveden výslech těchto znalců: Česká znalecká, a.s., (ustanovený ad hoc znalec) - za ni Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D. a dále TPA Valuation and Advisory s.r.o. - za ni Ing. Jiří Hlaváč, Ph.D.; jako důkazy byly provedeny tyto znalecké posudky: 1) znalecký posudek České znalecké, a.s. č. 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023, 2) znalecký posudek č. 1412/2023 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation and Advisory s.r.o., ze dne 27. 4. 2023 na č.l. 2682, 3) - stanovisko znalecké kanceláře TPA ze dne 21. 9. 2023 (na č.l. 2861) k vyjádření společnosti Česká znalecká, a.s. ze dne 21. 7. 2023.

35. Dne 13. února 2024 odvolací soud usnesením č. j. 7 Cmo 504/2014-3129 (jež nabylo právní moci dne 20. 2. 2024) ustanovil Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Hála, Ph.D., IČO 43474845, znalcem z oboru ekonomika v tomto řízení (výrok I.), uložil mu 1) stanovit, zda v době 6 měsíců přede dnem vzniku povinnosti společnosti TELEFÓNICA, S.A., ...učinit nabídku převzetí podle § 183b obch. zák. a násl., tj. před 17. 6. 2005 - kdy byly obchodovány zaknihované kmenové akcie obchodní společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., ... ve formě na majitele, o jmenovité hodnotě 100 Kč (dále jen, „akcie“), byly dány důvody hodné zvláštního zřetele, v jejichž důsledku by cenu akcie stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák., tj. cenu odpovídající buď váženému průměru cen /průměrné ceně/, nebo prémiové ceně snížené až o 15% podle toho, která z uvedených hodnot byla vyšší, nebylo možné považovat za přiměřenou a tyto důvody případně přesně identifikovat, 2) Nebylo-li by možno takovou cenu (dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák.) za tuto akci považovat za přiměřenou, stanovit cenu k 17. 6. 2005, jež by byla přiměřená hodnotě akcie za toto období obchodované na kapitálovém trhu s tím, že v případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele znalec přihlédne při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií 3) Při splnění znaleckého úkolu znalec zohlední a vypořádá se ze závěry všech v řízení dosud doložených znaleckých posudků a jejich doplňků z hlediska jejich správnosti; resp. jejich rozpornosti, vyjma předloženého znaleckého posudku ze dne 31. ledna 2023 č. 6 159-01-2022 od Česká znalecká, a.s.

36. Podáním ze dne 28. února 2024 (došlým odvolacímu soudu téhož dne č.l. 3139) vznesla účastnice námitky proti ustanovení Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Hála, Ph.D. znalcem pro toto řízení.

37. Podáním ze dne 28. 2. 2024 (č.l. 3145) obě navrhovatelky založily k důkazu: znalecký posudek č. 451/ 2024 ze dne 21. 2. 2024 vypracovaného znalcem Expert Group s.r.o., přičemž součástí bylo i jejich vyjádření, v němž rekapitulovaly (akcentovaly) některé závěry tohoto znaleckého posudku.

38. Podáním ze dne 18. 4. 2024 (č.l. 3172) obě navrhovatelky navrhly provedení důkazu výsledkem zpracování revizního posudku ÚOM (Ústav pro oceňování majetku VŠB - TU Ostrava, pánů Ing. Vladimíra Kulia, Ph.D. a Ing. Jana Juráně, MBA za účelem zjištění, z jakého zdroje získal znalec ÚOM znalecký posudek České znalecké č. 1811-01- 2005, který je uveden v bodě 1.4. revizního posudku ÚOM mezi podklady poskytnuté pro vypracování posudku ze soudního spisu.

39. Dne 29. 4. 2024 (č.l. 3177) došlo k převzetí znaleckého posudku č. 520-01-2024 ze dne 26. dubna 2024 vypracovaného znalcem Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavem Hálkem, Ph.D. odvolacím soudem.

40. Dne 13. června 2024 odvolací soud rozhodl usnesením č. j. 7 Cmo 504/20214-3196 (jež nabylo právní moci dne 17. 6. 2024) tak, že Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D. není vyloučen ze znalecké činnosti ve věci vedené u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 7 Cmo 504/2014, v němž se podrobně - v rámci odůvodnění na cca 7 stranách, na nějž odvolací soud pro stručnost odkazuje, vypořádal se všemi námitkami účastnice.

41. Podáním ze dne 25. 6. 2024 (č.l. 3207) založila účastnice do spisu k důkazu znalecké posudky (s krátkým komentářem): 1) znalecký posudek č. 036326/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaný znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA, (č.l. 3210), 2) znalecký posudek č. 6/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaný znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. (č.l. 3446), 3) znalecký posudek č. 2/ 2024 ze dne 20. 5. 2024 vypracovaný znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. (č.l. 3344), 4) stanovisko vypracované dne 6. 2. 2024 znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. (č.l. 3390), 5) výpis ze seznamu znalců vedeném Ministerstvem spravedlnosti k osobě dr. Hála ke dni 24. 6. 2024, 6) rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti (č.l. 3379, 3395, 3409, 3417, 3425, 3432, 3440) a navrhla výslech příslušných znalců.

42. Podáním ze dne 1.7.2024 (č.l. 3537) založila účastnice do spisu k důkazu: znalecký posudek č. 027464/ 2024 ze dne 1. 7. 2024 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation and Advisory s.r.o. (č.l. 3487)

43. Dne 18. 7. 2024 se konalo před odvolacím soudem jednání, přičemž byl proveden výslech znalce: Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D. a jako důkaz byl proveden znalecký posudek č. 520-01-2024 ze dne 26. 4. 2024 vypracovaný znalcem Vítězslavem Hálkem.

44. Podáním ze dne 2. 8. 2024 (č.l. 3545) účastnice uvedla seznam důkazů, na jejichž provedení trvá: 1) znalecký posudek č. 60B32/2007 vypracovaný dne 15. 9. 2007 Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institutem oceňování majetku (včetně dodatku č. 1), 2) znalecký posudek vypracovaný dne 24. 9. 2007 znalcem Ing. Jirím Hlaváčem (včetně dodatku č. 1). 3) znalecký posudek č. 207-2013 vypracovaný dne 26. 9. 2013 znaleckou kanceláří Deloitte Advisory s.r.o.; 4) znalecký posudek č. 1462/2023 vypracovaný dne 7. 12. 2023 znaleckou kanceláří TPA Valuation & Advisory s.r.o.; 5) znalecký posudek č. 068773/2023 vypracovaný dne 8. 12. 2023 znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA; 6) stanovisko znalce doc. Ing. Tomáše Krabce, MBA, Ph.D. ze dne 6. 2. 2024, 7) znalecký posudek č. 2/ 2024 vypracovaný dne 20. 5. 2024 znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., 8) znalecký posudek č. 6/ 2024 vypracovaný dne 24. 6. 2024 znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D.; 9) znalecký posudek č. 036326/ 2024 vypracovaný dne 24. 6. 2024 znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA; 10) znalecký posudek č. 027464/ 2024 vypracovaný dne 1. 7. 2024 znaleckou kanceláří TPA Valuation & Advisory s.r.o. a dále seznam důkazních návrhů uvedených v předchozích podáních: 1) znalecký posudek společnosti Česká znalecká, a.s. č. 1811-01- 2005, 2) revizní znalecký posudek Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava č. ÚOM VŠB-TUO - 188/07/2014 ze dne 22. 4. 2014; 3) tisková zpráva [obec] tiskové kanceláře ze dne 13. 7. 2005; 4) e-mail společnosti Česká znalecká, a.s. ze dne 17. 9. 2009 adresovaný právnímu zástupci účastnice v návaznosti na e-mail právního zástupce účastnice ze dne 12. 9. 2007; 5) veřejně dostupný výňatek z vybraného rozhodnutí Městského soudu v Praze vydaného v průběhu řízení vedeného pod sp. zn. 10 T 8/2014; 6) rozhodnutí Ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-41/2018-ORA-ROZ/3 ze dne 15. 1. 2019; 7) dopis Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-42/2019-ODKA-ROZ/11 ze dne 21. 7. 2020; 8) odpověď Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-643/2022-OSV-OSV/4 ze dne 29. 9. 2022 k žádosti o poskytnutí informací; 9) rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-48/2019-ODKA-ROZ/30 ze dne 9. 9. 2021; 10) rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-1/2022-OINS-SRZT/4 ze dne 18. 3. 2022; 11)

rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-120/2021-OINS-SZN/42 ze dne 22. 2. 2023; 12) rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-39/2023-ODKA-ROZ/3 ze dne 10. 5. 2023; 13) aktuální výpis ze seznamu znalců ve vztahu ke společnosti Česká znalecká, a.s. (ke dni podání, tj. 16. 6. 2023); 14) upozornění účastnice na výkon znalecké činnosti společnosti Česká znalecká, a.s. v době po zrušení jejího znaleckého oprávnění (adresované Ministerstvu spravedlnosti ČR) ze dne 14. 7. 2023 a jeho doplnění ze dne 9. 8. 2023; 15) dopis Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-238/2023- O/5 ze dne 6. 9. 2023; 16) článek ze serveru [webová adresa] ze dne 13. 2. 2024 s názvem „Znalci z Čapího hnízda v problémech. Do sporu se zákonem se dostal expert obhajoby i obžaloby“ dostupný na adrese: [webová adresa] -40460570; 17) výpis ze seznamu znalců vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR k osobě dr. Hála ze dne 24. 6. 2024; 18) rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-47/2021-OINS-SRZT/6 ze dne 22. 12. 2023; 19) rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-14/2024-ODKA-ROZ/3 ze dne 11. 3. 2024; 20) rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-38/ ze dne 3. 3. 2023; 21) rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-25/2023-ODKA-ROZ/3 ze dne 5. 5. 2023; 22) rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-1/2022-OINS-SRZT/4 ze dne 18. 3. 2022; 23) rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR č. j. MSP-22/2021-OINS-SRZT/ 1 ze dne 30. 8. 2021; 24) rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR č. j. MSP-73/2Q21-ODKA-ROZ/3 ze dne 21. 1. 2022.

45. Podáním ze dne 2. 8. 2024 (č.l. 3549) obě navrhovatelky sdělily, že navrhuji provedení důkazu: znalecký posudek č. 451/ 2024 ze dne 21. 2. 2024 znalce Expert Group s.r.o.

46. Odvolací soud usnesením ze dne 21. 8. 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3552 uložil znalci Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavu Hálovi, Ph.D., ...aby ve lhůtě 60 dnů zhodnotil závěry znaleckých posudků (příp. jejich doplňků) doložených v řízení v době od předložení znaleckého posudku ze dne 26. dubna 2023 č. 520 - 01 - 2024, a to znaleckého posudku č. 2/ 2024 ze dne 20. 5. 2024 vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., znaleckého posudku č. 6/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., znaleckého posudku č. 036326/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaného znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA, znaleckého posudku č. 027464/ 2024 ze dne 1. 7. 2024 vypracovaného TPA, a to ve vztahu k úkolu znalce, jenž byl znalci uložen usnesením ze dne 13. února 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3129, a to z hlediska jejich správnosti (důvodnosti jejich závěrů) či případné rozpornosti.

47. Podáním ze dne 30. 9. 2024 (č.l. 3555) obě navrhovatelky založily k důkazu: 1) znalecký posudek č. 461/ 2024 z 30. 9. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o., 2) znalecký posudek č. 462/ 2024 z 30. 9. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o. s poukazem na některé závěry těchto posudků.

48. Odvolací soud usnesením ze dne 15. 10. 2024 (č.l. 3572) rozšířil znalci Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavu Hálovi, Ph.D., znalecký úkol zadaný mu usnesením odvolacího soudu ze dne 21. 8. 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3552 tak, že se mu dále ukládá, aby zhodnotil závěry nově založených znaleckých posudků v tomto řízení dne 1. 10. 2024, a to znaleckého posudku č. 461/ 2024 ze dne 30. 9. 2024 vypracovaného znalečkou kanceláří Expert Group s.r.o. a znaleckého posudku č. 462/ 2024 ze dne 30. 9. 2024 vypracovaného znalečkou kanceláří Expert Group s.r.o., a to ve vztahu k úkolu znalce, jenž byl znalci uložen usnesením ze dne 13. února 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3129, a to z hlediska jejich správnosti (důvodnosti jejich závěrů) či případné rozpornosti, přičemž lhůta ke zpracování znaleckého úkolu zadaného mu usnesením odvolacího soudu ze dne 21. 8. 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3552, ve znění rozšíření znaleckého úkolu ze dne 15. 10. 2024, mu byla prodloužena o dalších 30 dnů.

49. Dne 15. 11. 2024 (č.l. 3579) předložil Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D. znalecký posudek č. 561 - 01 - 2024 ze dne 13. 11. 2024, zapsaný pod pořadovým číslem 534/ 2024 ve znaleckém deníku a pod č. 086343/ 2024 v evidenci MSpr.

50. Podáním ze dne 22. 1. 2025 (č.l. 3599) založila účastnice do spisu k důkazu: 1) odborné vyjádření doc. PhDr. Jozef Baruník, Ph.D. ze dne 17. 1. 2025 (č.l. 3600), 2) znalecký posudek č. 099504/ 2024 ze dne 22. 1. 2024 vypracovaný znalcem Mgr. Janem Markem, CFA (č.l. 3611), 3) znalecký posudek č. 8/ 2024 ze dne 22. 1. 2025 vypracovaný znalcem Tomášem Krabcem (č.l. 3669), 4) znalecký posudek č. 091177/ 2024 ze dne 20. 1. 2025 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation & Advisory s.r.o. (č.l. 3733).

51. Dne 20. 2. 2025 se konalo před odvolacím soudem jednání, přičemž byl proveden výslech znalce Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Háalka, Ph.D. a jako důkaz byly provedeny: 1) znalecký posudek č. 036326/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaný znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA, (č.l. 3210), 2) znalecký posudek č. 6/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaný znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. (č.l. 3446), 3) znalecký posudek č. 2/ 2024 ze dne 20. 5. 2024 vypracovaný znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D. (č.l. 3344), 4) znalecký posudek č. 027464/ 2024 ze dne 1. 7. 2024 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation and Advisory s.r.o. (č.l. 3487), 5) odborné vyjádření doc. PhDr. Jozef Baruník, Ph.D. ze dne 17. 1. 2025, 6) znalecký posudek č. 099504/ 2024 ze dne 22. 1. 2024 vypracovaný znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, 7) znalecký posudek č. 8/ 2024 ze dne 22. 1. 2025 vypracovaný znalcem Tomášem Krabcem, 8) znalecký posudek č. 091177/ 2024 ze dne 20. 1. 2025 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation & Advisory s.r.o., 9) znalecký posudek č. 520-01-2024 ze dne 26. dubna 2024 vypracovaný znalcem Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavem Háalkem, Ph.D., 10) znalecký posudek č. 561 - 01 - 2024 ze dne 13. 11. 2024 vypracovaný znalcem Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavem Háalkem, Ph.D., 11) písemné vyjádření znalce Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Háalka, Ph.D., nesignované a nedatované obsažené na 71 stranách k „otázce položené VS Praha“ a východiskům ZP 520 - 01 - 2024, Vítězslav Hálek, 26. duben 2024, ZP 561-01-2024, Vítězslav Hálek, 13. listopad 2024, předložené všem přítomným zástupcům účastníků řízení a členům senátu při jednání, 12) znalecký posudek č. 451/ 2024 ze dne 21. 2. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o., 13) znalecký posudek č. 461/ 2024 ze dne 30. 9. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o., 14) znalecký posudek č. 462/ 2024 ze dne 30. 9. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o.

52. Na tomto jednání bylo předsedou senátu zástupcům účastníků sděleno, že, aby to nebylo překvapivé, že bude rozhodnuto bez toho, aby se vyhlášovalo rozhodnutí, když nejde o rozsudek, ale o usnesení, protože je rozhodováno v režimu nesporného řízení. Dne 25. 2. 2025 bylo ve věci odvolacím soudem rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

53. Vrchní soud v Praze jako odvolací soud po opětovném projednání věci v souladu se závazným právním názorem dovolacího soudu dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelek a) a b) jsou důvodná.

54. Ponejprv se však odvolací soud musel zabývat námitkou podjatosti soudce JUDr. Radima Novotného. Dle § 14 odst. 1 o. s. ř. soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Dle odst. 4 téhož zákonného ustanovení důvodem k vyloučení soudce (přísedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přísedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

55. Poměr soudce a přísedícího k věci lze přirovnat k osobnímu právnímu zájmu na řešení daného případu. Platí, že nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci (*nemo iudex in causa sua*). Důvod vyloučení by tak byl dán například tehdy, pokud by soudce rozhodující předmětnou věc byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by meritorním či procesním rozhodnutím soudu mohl být dotčen ve svých právech. Vyloučení nastává *ex lege* pochopitelně i u soudce, který získal o skutkovém základu věci poznatky jiným způsobem, než ze studia soudního spisu nebo dokazováním v průběhu jednání (např. jako svědek vnímal skutečnosti důležité pro rozhodnutí). Jde-li o zákonem formulovaný důvod vyloučení soudce v podobě poměru k účastníkům nebo k jejich zástupcům, nabízí se zejména příbuzenský či jiný blízký vztah, ať už se bude jednat o vazby

přátelské, nepřátelské, nebo jinak se dotýkající osobní či majetkové sféry (obou sfér) rozhodujícího soudce. Tento závěr je ostatně v souladu i s judikaturou Nejvyššího soudu. Nejvyšší soud se ohledně této problematiky vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 3. dubna 2012, sp. zn. 30 Cdo 725/2011, ve kterém výslovně uvedl, že: „Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednáváné věci. Tak je tomu v případě, kdy soudce sám by byl účastníkem řízení, ať na straně žalobce či na straně žalovaného, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem, než z dokazování při jednání (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (srov. § 116 obč. zák.), jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak nepřátelský. V úvahu přichází i vztah ekonomické závislosti, např. v souvislosti s vědeckou či jinou publikační činností soudce, v souvislosti se správou vlastního majetku soudce apod.“ Důvodem k vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci nejsou podle výslovné dikce § 14 odst. 4 o. s. ř. výhrady proti postupu soudce v řízení, ani námitky obsahově se dotýkající soudcovy rozhodovací činnosti. Jinak vyjádřeno, pro vyslovení podjatosti soudce nemá význam samotné pochybení v rámci vedení občanskoprávního procesu (vada řízení) nebo při hodnocení důkazních materiálů (excesivní hodnocení důkazů), ani nesprávný názor na pro věc zásadní právní otázku (nesprávné právní posouzení případu). V daném případě se rozhodující soudce JUDr. Radim Novotný k námitkám vyjádřil dne 4. července 2014 tak, že se necítí být podjatý, nemá žádný poměr k věci, k účastníkům ani k jejich zástupcům.

56. Dle § 15b odst.1 o. s. ř. k rozhodnutí o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců (přisedících) svému nadřízenému soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesou odkladu. Dle druhého odstavce téhož paragrafu ustanovení odstavce 1 neplatí, byla-li námitka uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná.

57. Z druhého odstavce § 15b o. s. ř. vyplývá, že k "postoupení" námitky podjatosti nadřízenému soudu k vyřízení nedojde, byla-li vnesena před nebo v průběhu ve věci nařízeného soudního jednání, v rámci kterého byla věc in meritum současně rozhodnuta - za předpokladu, že soud návrh na vyloučení soudce nepovažoval za důvodný. Pokud účastník řízení uplatní námitku podjatosti před nařízeným jednáním soudu o věci samé (nebo přímo na soudním jednání), má sám rozhodující soudce pravomoc posoudit důvodnost námitky podjatosti. Má-li za to, že námitka podjatosti není důvodná, nemá pak povinnost předložit věc nadřízenému soudu k rozhodnutí o vyloučení nebo nevyločení soudce. To platí za podmínky, že bylo na nařízeném jednání rozhodnuto ve věci samé. Právní úprava cílí k zachování zásady hospodárnosti občanskoprávního řízení, aby soud mohl ve věci rozhodnout, tj. aby námitka podjatosti nebyla účastníky řízení zneužívána nebo nevytvářela překážku pro rozhodnutí soudu o věci, nejsou-li pro vyloučení soudců dány zákonné důvody. Postup, kdy by samosoudce nebo předseda senátu byl nucen odročit soudní jednání na jiný den, ač námitka podjatosti byla podána nedůvodně nebo účelově a soud předvolal na jednání účastníky i svědky, by nebyl v souladu se zásadami rychlosti a hospodárnosti řízení. O námitce podjatosti je soudem na nařízeném jednání jistou formou rozhodováno, neboť má-li ji soud za nedůvodnou, jedná dále a meritorně rozhodne. Má-li ji naopak za důvodnou, není oprávněn jednat dále a věc předloží svému nadřízenému soudu k rozhodnutí o námitce. Konečné rozhodnutí o vyloučení nebo nevyločení soudce je však otázkou spadající podle § 16, věta první o. s. ř. do příslušnosti nadřízeného soudu. Jinak vyjádřeno účastník řízení nemůže být zkrácen na svých právech v důsledku rozhodnutí případně podjatého soudce, neboť k posouzení této otázky nadřízeným soudem dojde v každém případě, lhostejno zda separátně v důsledku předložení věci k rozhodnutí o námitce podjatosti či až v rámci podaného odvolání, kdy se odvolací soud (coby nadřízený soud) musí s touto otázkou zabývat a vypořádat. V daném případě se dále rozhodující soudce JUDr.

Radim Novotný k námitkám vyjádřil tak, že vzhledem k tomu, že námitka byla vznesena před nařízeným jednáním dne 22. května 2014, postupoval dle § 15b odst. 2 o. s. ř.

58. Ohledně vznesených námitek podjatosti soudce odvolací soud uvádí, že nejsou důvodné. V námitkách uvedené skutečnosti nezakládají žádný zákonný důvod k vyloučení soudce pro jeho podjatost, jak vyplývá z ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. a i judikatury Nejvyššího soudu (viz výše citovanou část rozhodnutí NS). Zákon totiž stanoví přímo výslovně (§ 14 odst. 4 o. s. ř.), že důvodem k vyloučení soudce (přisedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci a právě vznesené námitky spočívají výhradně v namítaném postupu soudce v řízení. Prvně je namítáno jeho vypořádání se se vznesenou námitkou podjatosti vůči znalci a dále jeho postup v řízení spočívající v tom, že na jednání dne 28. listopadu 2013 se soudce JUDr. Radim Novotný dotázal pouze přítomného zástupce znaleckého ústavu Expert Group s.r.o., zda si s přítomným zástupcem navrhovatelky a) tyká, přičemž obdobný dotaz přítomným zástupcům znaleckých ústavů, jejichž znalecké posudky k důkazu předkládala další účastnice, JUDr. Radim Novotný nepoložil a ani nezjišťoval jejich vztah k další účastnici, příp. jejím zástupcům. Soudce JUDr. Radim Novotný se k tomu vyjádřil tak, že předmětný dotaz učinil z důvodu, že na předcházejícím jednání dne 30. září 2013 vyhodnotil obsah komunikace zejména před jednací síní mezi těmito osobami za kamarádský, nikoliv za vztah mezi osobou advokáta a znalce. Dle názoru odvolacího soudu tomuto postupu nelze ničeho vytknout. Odvolací soud tedy uzavírá, že neshledal na straně rozhodujícího soudce JUDr. Radima Novotného žádný ze zákonných důvodů svěřících o případné podjatosti dotčeného soudce.

59. Co se týká namítaného pochybení, že věc nebyla k rozhodnutí o námitce podjatosti předložena nadřízenému soudu, tj. Vrchnímu soudu v Praze, tak odvolací soud uvádí, že navrhovatelky zcela opomíjí výjimku zakotvenou v § 15b odst. 2 o. s. ř., podle níž se právě o takovou situaci v daném případě jedná. Navrhovatelky uplatnili námitku podjatosti soudce ve svých podáních datovaných shodně ke dni 16. 5. 2014, tedy pouhých 6 dní před jednáním konaným u Městského soudu v Praze dne 22. 5. 2014, v jehož průběhu bylo vyhlášeno napadené rozhodnutí ve věci samé. Městský soud v Praze tedy postupoval zcela v souladu se zásadou hospodárnosti řízení a výše citovaným ustanovením § 15b odst. 2 o. s. ř., když nepostoupil otázku podjatosti Vrchnímu soudu v Praze již před jednáním nařízeným na den 22. 5. 2014, resp. když na tomto jednání provedl zbylé procesní úkony a vydal rozhodnutí ve věci samé. V opačném případě by došlo ke zbytečnému prodloužení řízení a neúčelnému oddálení vydání meritorního rozhodnutí, které nebylo v zájmu žádného z účastníků řízení. V souladu se zákonným postupem soudu prvního stupně bylo, že soudce na začátku jednání dne 22. 5. 2014 poznamenal, že spis bude po ukončení tohoto jednání předložen spolu s vyjádřením k námitce podjatosti nadřízenému Vrchnímu soudu v Praze. Z této poznámky vyplývá, že soudce od počátku jednání v zájmu procesní ekonomie řízení zamýšlel uplatnit postup podle § 15b odst. 2 o. s. ř. s tím, že pokud by se mu při jednání nepodařilo věcně rozhodnout, postoupil by spis k rozhodnutí o námitce podjatosti Vrchnímu soudu v Praze. Odvolací soud tedy uzavírá, že ani ohledně nepředložení věci k rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené před jednáním neshledal žádné pochybení, když soud prvního stupně postupoval v souladu s § 15b odst. 2 o. s. ř.

60. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací, po provedených jednáních a doplněném dokazování ve smyslu výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu, dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelek jsou důvodná.

I. Právní rámec rozhodování

61. Odvolací soud, shodně jako soud dovolací, s ohledem na okamžik vzniku nabídkové povinnosti společnosti T, jež nabyla kmenové akcie odpovídající 51,1% podílu na cílové společnosti dne 16. 6. 2005, aplikoval na věc ust. § 183b obch. zák. ve znění zák. č. 554/2004 Sb. a § 183c obch. zák. ve znění zák. č. 257/2004 Sb.

62. Podle čl. II bod 2 zákona č. 293/2013, jímž byl s účinností od 1. 1. 2014 novelizován občanský soudní řád, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31. 12. 2013.

63. Právní poměry vzniklé přede dnem 1. 1. 2014 řídí se dosavadními právními předpisy (oddíl I § 3028 odst. 3 přechodných ustanovení zák. č. 89/2012 Sb.), zde občanským zákoníkem č. 40/1964 Sb. (dále obč. zák.). a obchodním zákoníkem č. 513/1991 Sb. (dále obch. zák.). Vzhledem k datu uskutečnění povinné nabídky převzetí posuzoval odvolací soud věc podle znění obchodního zákoníku účinného v této rozhodné době (od 1. 5. 2004 do 7. 3. 2006). Není-li dále uvedeno jinak, pak citace obchodního zákoníku odpovídají jeho znění v uvedené rozhodné době.

64. Podle § 183b odst. 1 obch. zák. jsou-li účastnické cenné papíry cílové společnosti kótované, je akcionář, který získá buď sám nebo společně s jinými osobami jednáním ve shodě (§ 66b) podíl na hlasovacích právech, který mu umožňuje ovládnutí společnosti (§ 66a), povinen do 60 dnů ode dne, který následuje po dnu, v němž akcionář tento podíl získá nebo překročí, učinit nabídku převzetí všem vlastníkům účastnických cenných papírů cílové společnosti. Podá-li tento akcionář žádost podle odstavce 8 nebo 11, prodlužuje se tato lhůta o dobu 20 pracovních dnů. Stejnou povinnost má i akcionář a osoby jednající s ním ve shodě, jejichž podíl na účastnických cenných papírech nebo hlasovacích právech získaný podle první věty dosáhne nebo překročí hranici dvou třetin a tři čtvrtin hlasovacích práv. Povinnost učinit nabídku převzetí vzniká dnem následujícím po dnu, v němž akcionář podíl, který tuto povinnost zakládá, získá nebo překročí.

65. Podle § 183c odst. 3 obch. zák. cena nebo směnný poměr uvedené v povinné nabídce převzetí musí být přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů. Při stanovení ceny pro účely povinné nabídky převzetí při ovládnutí společnosti se přihlédne k váženému průměru z cen, za něž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí, které byly evidovány osobou oprávněnou k vedení centrální evidence cenných papírů podle odstavce 4 (dále jen, „průměrná cena“). Jestliže akcionář nebo osoba jednající s ním ve shodě nabyla v posledních 6 měsících cenné papíry, které jsou předmětem nabídky převzetí, za cenu vyšší, než je průměrná cena (dále jen, „prémiová cena“), nesmí být cena navrhovaná v nabídce převzetí nižší než prémiová cena snižovaná až o 15 %, jestliže stanovy tuto odchylku nevylučují nebo nezpřísňují. Takto snižovaná prémiová cena nesmí být nižší než průměrná cena.

66. Podle § 183c odst. 5 obch. zák. musí být přiměřenost ceny nebo směnného poměru cenných papírů při povinné nabídce převzetí doložena posudkem znalce. Přestože cena v povinné nabídce převzetí nebyla přiměřená, je smlouva platná. Ten, kdo takovou nabídku převzetí přijal, je oprávněn domáhat se doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou. Soudní rozhodnutí, jímž se přiznává právo na doplacení tohoto rozdílu, je co do základu přiznaného práva pro navrhovatele závazné i vůči ostatním osobám, které nabídku převzetí přijaly.

II. Východiska znaleckého přezkumu

67. V řízení dle § 183c obch. zák. je klíčovým důkazem znalecký posudek či znalecké posudky, protože tak, jako přiměřenost ceny nebo směnného poměru CP při povinné nabídce musí být doložena posudkem znalce, tím spíše pak především na základě posudku znalce lze konstatovat případnou nepřiměřenost ceny či směnného poměru CP.

68. Podle § 127 o. s. ř. závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, vyžádá soud u orgánu veřejné moci odborné vyjádření. Jestliže pro složitost posuzované otázky takový postup není postačující nebo je-li pochybnost o správnosti podaného odborného vyjádření, ustanoví soud znalce. Soud znalce vyslechne; znalci může také uložit, aby posudek vypracoval písemně. Je-li ustanoveno několik znalců, mohou podat společný posudek. [obec] výslechu znalce může se soud v odůvodněných případech spokojit s písemným posudkem znalce (odstavec 1). Je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, soud nechá znalecký posudek

přezkoumat jiným znalcem (odstavec 2). Ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může soud ustanovit k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost (odstavec 3). Podle § 127a o. s. ř. jestliže znalecký posudek předložený účastníkem řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem. Soud umožní znalci, kterého některá ze stran požádala o znalecký posudek, nahlédnout do spisu nebo mu jinak umožní seznámit se s informacemi potřebnými pro vypracování znaleckého posudku. Podle § 132 o. s. ř. důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

69. Z ustálené judikatury Nejvyššího i Ústavního soudu se k problematice hodnocení důkazu znaleckým posudkem podává, že:

1/ Znalecký posudek soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle § 132 o. s. ř., odborné závěry v něm obsažené však hodnocení soudem podle § 132 o. s. ř. nepodléhají.

2/ Hodnocení důkazu znaleckým posudkem spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Aby soud mohl znalecký posudek odpovědně hodnotit, nesmí se znalec omezit ve svém posudku na podání odborného závěru, nýbrž z jeho posudku musí mít soud možnost seznat, z kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru. K těmto závěrům dospěl Nejvyšší soud například v rozhodnutím sp. zn. 25 Cdo 3518/2022, 25 Cdo 3376/2019, 27 Cdo 1692/2020, 22 Cdo 1810/2009 či dalších, níže uvedených rozhodnutích.

3/ Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí. Tomuto závěru odpovídá judikatura NS viz NS 29 Cdo 4153/2015 nebo 27 Cdo 3528/2018, NS 29 Cdo 729/2022, a též nejnovější judikatura NS viz rozsudek NS ze dne 16. 10. 2019 sp. zn. 29 Cdo 2755/2019, podle něž: „Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí.“

70. Odkázat lze dále i například na rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 21. října 2009, sp. zn. 22 Cdo 1810/2009, či ze dne 3. února 2011, sp. zn. 22 Cdo 4532/2010, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. listopadu 2015, sp. zn. 21 Cdo 4543/2014, rozsudek téhož soudu ze dne 16. října 2019, sp. zn. 27 Cdo 2755/2019 či usnesení téhož soudu ze dne 17. března 2016, sp. zn. 29 Cdo 4153/2015, 29 Cdo 4952/2015, anebo usnesení Ústavního soudu ze dne 12. ledna 2016, sp. zn. I. ÚS 1054/13.

71. Součástí odborného posouzení znalce při posuzování tržní ceny předmětné akcie je i zvolení jedné nebo více metod ocenění s ohledem na všechny okolnosti vztahující se k rozhodnému období, resp. dni. Zásadně proto není možné paušálně a obecně určit, která z metod připadajících v úvahu je pro stanovení tržní hodnoty CP vhodná, posouzení této otázky je součástí odborného

posouzení znalce s ohledem na konkrétní situaci. Volba příslušné oceňovací metody je proto věcí znalce (jde o otázku odbornou), jakož i to jakým způsobem bude aplikována. Soudu nepřísluší do této volby jakkoliv zasahovat, tj. soud není povinen rozhodnout, jaká metoda má být použita, stejně jako posuzovat správnost jednotlivých metodologických rozhodnutí učiněných v rámci této metody. Je na znalci, aby řádně zdůvodnil volbu své metody; a toto jeho zdůvodnění podléhá posouzení soudu jen co do jeho logiky a úplnosti (viz za mnohá např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010 nebo usnesení NS sp. zn. 29 Cdo 4946/2010).

72. K otázce posuzování znaleckého posudku jako takového odvolací soud uvádí, že důkaz znaleckým posudkem soud hodnotí jako každý jiný důkaz (§ 132 o. s. ř.), nemůže však přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť soudci k tomu nedisponují potřebnými odbornými znalostmi, popř. je nemají v takové míře, aby takovýto přezkum mohli zodpovědně učinit (viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. CpJ 41 /1979, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 1/1981 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2002 sp. zn. 25 Cdo 583/2001). Hodnocení důkazu takového provedeného se proto soustředí na to, zda posudek znalce má formální náležitosti, zda provedený úkon byl učiněn řádně, tj. zda znalec dodržel soudem uložené zadání, tj. zodpověděl na otázky, resp. zadání soudu k předmětu znaleckého úkonu s určitě a srozumitelně vyloženým závěrem, který má oporu v podkladových materiálech, zda ZP, resp. výklad učiněný znalcem netrpí rozporů atd. (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 3606/2010, ze dne 19. června 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010, ze dne 31. ledna 2013, sp. zn. 29 Cdo 723/2011). Odvolacímu soudu je samozřejmě známa i rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. plenární nález Ústavního soudu ze dne 23. září 2008, Pl. ÚS 11/08, rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 20. května 2008, sp. zn. I. ÚS 49/06, či rozhodnutí ze dne 30. dubna 2007, sp. zn. III. ÚS 299/06), která soudům poměrně striktně ukládá hodnotit znalecký posudek podle zásady volného hodnocení důkazů, neponechávat bez povšimnutí též věcnou správnost posudku a kriticky hodnotit i úplnost a bezvadnost podkladových materiálů, které znalce podrobuje svému zkoumání.

73. Podle NS sp. zn. 28 Cdo 1730/2024, vycházejícího již z NS 25 Cdo 583/2001 platí, že:

„ Znalecký posudek je pak jedním z důkazních prostředků (§ 125, § 127 o. s. ř.), který soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle ustanovení § 132 o. s. ř., od jiných se však liší tím, že odborné závěry v něm obsažené hodnocení soudem podle zásad § 132 o. s. ř. nepodléhají. Soud hodnotí přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, zda posudek znalce má všechny formální náležitosti, tedy zda závěry uvedené ve vlastním posudku jsou náležitě odůvodněny a zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda znalec vyčerpal úkol v rozsahu, jak mu byl zadán, zda přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se měl vypořádat, zda jeho závěry jsou podloženy výsledky řízení a nejsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů. Soud však nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti anebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání zodpovědně učinit. To však neznamená, že je soud vázán znaleckým posudkem, že jej musí bez dalšího převzít. Má-li soud pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalci uložit, aby podal vysvětlení, posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě aby vypracoval nový posudek, nebo musí ustanovit jiného znalce, aby věc znovu posoudil a vyjádřil se ke správnosti již podaného posudku (viz rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2009, sp. zn. 30 Cdo 3450/2007, ze dne 9. 12. 2010, sp. zn. 28 Cdo 329/2010, ze dne 22. 2. 2012, sp. zn. 28 Cdo 2009/2011, ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001, ze dne 6. 1. 2010, sp. zn. 30 Cdo 5359/2007, ze dne 9. 2. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1561/2010, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 8. 2014, sp. zn. 28 Cdo 589/2014). Povinnost soudu vypořádat se se vším, co vyšlo v řízení najevo, pak neznamená, že by soud nemohl učinit zjištění týkající se určité pro posouzení věci významné skutečnosti pouze z toho důkazu, jenž shledá nejobektivnějším a nejpřesvědčivějším, vypořádá-li se zároveň ve svém rozhodnutí náležitě s tím, proč své úvahy založil právě na tomto důkazu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 2. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4556/2010, či usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2019, sp. zn. 28 Cdo 915/2019). Soudy pak nejsou vázány důkazními návrhy účastníků potud, že by byly povinny provést všechny nabízené důkazy; jsou oprávněny posoudit důkazní návrhy a rozhodnout o tom, které z nabízených důkazů provedou, a které nikoliv; musí se přitom vypořádat s tím, proč některé navržené důkazy neprovedly (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2019, sp. zn. 25 Cdo 3326/2018, ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 25 Cdo 1056/2019, nebo ze dne 26. 10. 2020, sp. zn. 28 Cdo 2107/2020).“ Takto činil v dané věci odvolací soud.

III. Závěry Nejvyššího soudu coby dovolacího soudu a pokyny jím zadané odvolacímu soudu pro další řízení

74. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2019 (v právní moci dne 14. 2. 2019) č. j. 29 Cdo 293/2017-2223 /dále i jen,, USN NS“ / viz odst. 52, 53 a 55 USN NS/;, Aby byla cena uvedená v povinné nabídce převzetí přiměřená, musí v maximální možné míře a prioritně odrážet právě panující tržní podmínky v době vzniku nabídkové povinnosti. Proto § 183c odst. 3 obch. zák. určuje jako hlavní indikátor tržní hodnoty účastnických cenných papírů, které jsou předmětem nabídky převzetí, vážený průměr, za nějž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí. Přitom dále platí, že nabyli-li akcionář nebo osoba jednající s ním ve shodě v posledních 6 měsících cenné papíry, které jsou předmětem nabídky převzetí, za cenu vyšší, než je průměrná cena, nesmí být cena navrhovaná v nabídce převzetí nižší než (tato) prémiová cena snižená až o 15 % (jestliže stanovy tuto odchylku nevylučují nebo nezprísňují). Takto snižená prémiová cena nesmí být nižší než průměrná cena. Ostatním metodám určování hodnoty účastnických cenných papírů pro účely stanovení minimální ceny povinné nabídky převzetí je nutno přisoudit pouze podpůrný význam, jsou-li dány důvody domnívat se, že trh byl v rozhodné době deformován vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci (např. mimořádně nízkou likviditou, zakázanými manipulacemi atd.). Cena uvedená v nabídce převzetí se odvozuje od tržní hodnoty účastnických cenných papírů (respektive jejich prémiové ceny) a zásadně se nestanoví jako poměrná část hodnoty podniku cílové společnosti připadající na účastnický cenný papír. Pouze v případě, že zde jsou důvody zvláštního zřetele hodné (např. deformace trhu), v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě těchto kritérií nebylo možné považovat za přiměřenou s ohledem na smysl a účel právní úpravy povinné nabídky převzetí, je na místě uchýlit se k alternativním metodám ocenění. Jak Nejvyšší soud již v minulosti opakovaně zdůraznil, rozhodit, do jaké míry je takový přístup opodstatněný, a jednotlivé metody případně vhodně kombinovat, je přitom hlavním úkolem znalce, jež zákon do procesu tvorby minimální ceny za tím účelem vtahuje prostřednictvím ustanovení § 183c odst. 5 obch. zák.“. Nejvyšší soud na základě svých úvah a hodnocení věci pro jeho další řízení uložil (viz US NS odst. 60), aby,, v další fázi řízení se bude odvolací soud nejprve zabývat tím, zda v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou“. Teprve v případě kladné odpovědi na tuto otázku přihlédně při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií.

75. Pro další odvolací řízení tedy odvolací soud musel nejprve objasnit otázku, zda v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu akcie stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou. Touto otázkou se dosud nezabýval.

IV. Dosavadní znalecké zkoumání v průběhu řízení a z něj vyplynulší závěry

76. V řízení před soudem prvního stupně, do zadání soudního znaleckého posudku soudem prvního stupně, bylo účastníky předloženo k otázce přiměřenosti výše protiplnění 17 znaleckých posudků. V průběhu celého řízení, do rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 29 Cdo 293/2017-2223 ze dne 31. 1. 2019, resp. do rozhodnutí odvolacího soudu č. j. 7 Cmo 504/2014-1840 účastníci řízení celkově předložili soudu velké množství účastnických znaleckých posudků /dále i jen,, posudek“ /, a to jak jako samostatných posudků na stanovení přiměřené ceny jedné akcie

předmětné společnosti, tak posudků napadajících („rozporujících“) již doložené posudky. Ze strany navrhovatelek bylo doloženo do ustanovení revizního znalce odvolacím soudem (znalecký ústav Česká znalecká a.s., dále i jen, „ČZ“) celkem cca 42 znaleckých posudků /z nich byla cca polovina bez doložky dle § 127a o. s. ř., zbývající část s touto doložkou/. Ze strany další účastnice /do ustanovení revizního znalce ČZ odvolacím soudem bylo doloženo celkem 16 znaleckých posudků (resp. cca 26 posudků počítáno včetně dodatků, stanovisek, vyjádření apod.), z toho 10 s doložkou podle § 127a o. s. ř. a zbývající část bez této doložky. Celkem bylo v řízení do 31. 1. 2019 v předmětné věci účastníky, bez jakéhokoli vyžádání ze strany soudu, předloženo, resp. coby důkazy soudu předloženo více jak 50 znaleckých posudků. Ze strany účastníků bylo v této praxi pokračováno i po rozhodnutí Nejvyššího soudu (viz výše ze dne 31. 1. 2019), pročež od data tohoto rozhodnutí až do zadání revizního posudku odvolacím soudem (dne 27. července 2021) bylo dále doloženo dalších cca 6 účastnických znaleckých posudků.

77. Odvolací soud, vzhledem k této zkušenosti s účastníky řízení v dané věci, kdy prakticky permanentně po podání jednoho znaleckého posudku byl jiným účastníkem či účastníky předkládán, jejichž znalecký posudek mající prokázat jiné skutečnosti, než, druhou stranou – předtím učiněný a doložený posudek, případně závěry ZP, protistrany – negovat, dospěl k závěru, že jediný způsob, jak učinit tomuto, přecíslovávání, resp. hromadění znaleckých posudků ze strany účastníků přítrž je nařídit tzv. revizní znalecký posudek, a to znalcem, jenž dosud nebyl v předmětném řízení činný. Vzhledem ke skutečnosti, že v řízení bylo do té doby činných již několik desítek znalců včetně institucionálních znalců, byla množina v úvahu připadajících soudních znalců, resp. znaleckých ústavů, majících dostatečnou profesní erudici a zkušenost, a to včetně praktických zkušeností s kapitálovým trhem v předmětné době (první dekáda druhého tisíciletí, především roky 2004 a 2005) velmi malá, tím spíše pak množina v úvahu připadajících znaleckých ústavů. Usnesením ze dne 27. července 2021 č. j. 7 Cmo 504/2014-2304 (v právní moci dne 2. 8. 2021) odvolací soud ustanovil Českou znaleckou, a.s. znalcem z oboru ekonomika a uložil jí podat soudu znalecký posudek s tím, že úkolem znalce bylo stanovit, zda v době 6 měsíců přede dnem vzniku povinnosti společnosti TELEFÓNICA, S.A. učinit nabídku převzetí podle § 183b obch. zák. a násl. ve znění povinnosti učinit nabídku převzetí, tj. před 17. 6. 2005, kdy byly obchodovány zaknihované kmenové akcie obchodní společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. ve formě na majitele, o jmenovité hodnotě 100 Kč (dále jen, „akcie“), byly dány důvody hodné zvláštního zřetele a tyto přesně identifikovat, v jejichž důsledku by cenu akcie stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák., tj. cenu odpovídající buď váženému průměru cen /průměrné ceně/, nebo prémiové ceně snižené až o 15% podle toho, která z uvedených hodnot byla vyšší, nebylo možné považovat za přiměřenou. Nebylo-li by možno takovou cenu (dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák.) za tuto akcii považovat za přiměřenou, stanovit cenu k 17. 6. 2005, jež by byla přiměřená hodnotě akcie za toto období obchodované na kapitálovém trhu. V případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele bylo znalci uloženo přihlédnout při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií a dále mu bylo uloženo, aby zohlednil a vypořádal se se závěry všech v řízení dosud doložených znaleckých posudků a jejich doplňků z hlediska jejich správnosti; resp. jejich rozpornosti. Výsledkem byl znalecký posudek č. 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023. Tento byl k důkazu proveden na jednání odvolacího soudu dne 20. 12. 2023 a dále byla v této souvislosti (vzhledem k pozbytí zápisu do seznamu znalců po podání písemného znaleckého posudku) za účelem výsledku ustanovena ČZ ad hoc znalcem (dne 2. 11. 2023, v právní moci dne 6. 11. 2023) a za ni vyslechnut jeden ze zpracovatelů uvedeného znaleckého posudku - Ing. Hálek.

V. Další důvod revize znaleckého zkoumání

78. Dalším důvodem revize revizním, soudem jmenovaným znalcem bylo to, že došlo k následující judikaturou předvídané situaci:, Má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého

posudku; pro tuto úvahu je třeba vyslechnout oba znalce. Jestliže by ani takto nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, je třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí“ ust. NS sp. zn. 29 Cdo 4153/2015 nebo 27 Cdo 3528/2018, 29 Cdo 729/2021 a především rozsudek NS ze dne 16. 10. 2019 sp. zn. 29 Cdo 2755/2019). U odvolacího soudu došlo k tomu, že účastníky předložené znalecké posudky provedené k důkazu a odvolacím soudem vyslechnutí znalci došli ke zcela rozdílným závěrům. Znalecký posudek č. 04/ 2019 ze dne 9. 12. 2019 doc. Brady dospěl k závěru, že, „kapitálový trh v České republice, na kterém byly v roce 2005 obchodovány akcie společnosti ČESKÝ TELECOM, byl deformovaný, a tedy neplnil spolehlivě kurzotvornou funkci v tom smyslu, že ceny akcií (včetně akcií společnosti ČESKÝ TELECOM), na veřejných trzích a ani ceny na neveřejných trzích neodrážely hodnoty těchto akcií“. Dále ve svém vyjádření předaném odvolacímu soudu při jednání dne 13. 12. 2023 a učiněném součástí jeho znalecké výpovědi doc. Brada uvedl, že, „existují důvody zvláštního zřetele hodné, které mají potenciál (resp. které přímo narušují) kurzotvornou funkci akciového trhu, kde vznikla prémiová cena akcií ČESKÝ TELECOM, kurzotvorná funkce akciového trhu, kde vznikla prémiová cena byla narušena v období 6 měsíců před datem 17. 6. 2005, „zakázanými manipulacemi“. Tyto důvody spočívaly mimo jiné ve znepřístupnění kriticky významných cenotvorných (kurzotvorných) informací obsažených v dokumentu Informační memorandum - mimo jiné finančního plánu budoucích tržeb společnosti ČESKÝ TELECOM, všem akcionářům či zájemcům o nákup akcií společnosti ČESKÝ TELECOM ze strany managementu společnosti. Naopak podle znaleckého posudku VŠE v Praze - národohospodářská fakulta ze dne 31. 7. 2019 (předloženého další účastníci), v období 6 měsíců přede dnem 17.6.2005 se nevyskytly žádné důvody zvláštního zřetele hodné či jakékoliv jiné skutečnosti, které ovlivnily kurzotvornou funkci trhu s cennými papíry ve vztahu k akciím společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s.“. Znalec VŠE v Praze - národohospodářská fakulta jako další závěr uvedl, že, „Neexistovaly žádné důvody zvláštního zřetele hodné či jakékoliv jiné skutečnosti, které byly způsobilé ovlivnit vypovídací hodnotu tzv. prémiové ceny, tj. ceny, za kterou v roce 2005 nabyla akcie společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. společnosti TELEFONICA S.A. jakožto předkladatel povinné nabídky převzetí“. Tyto své závěry potvrdil i v rámci výsledku. K tomuto závěru odvolací soud uvádí, že takovýto závěr je irelevantní ve vztahu k řešené věci v tom, že samostatně nejde o to, jak hledět na samotnou prémiovou cenu, za níž nabyl majoritní akcionář kontrolní balík akcií (tak jak níže rozebráno vůbec nemusí být výsledkem trhu, tím spíše veřejného), ale jde o to, zda v rozhodném období byly předmětné akcie na veřejném trhu obchodovány skutečně za neovlivněnou tržní cenu či nikoli. Nicméně, jak je patrné z výše uvedeného, kdy odvolací soud nejenom že vyslechl oba znalce, ale provedl i jejich konfrontaci (viz jednání odvolacího soudu ze dne 15. 11. 2023 a 13. 12. 2023), přičemž ani ta nepřinesla sblížení jejich diametrálně odlišných stanovisek, byla stanoviska znalců rozporná a rozpory se odstranit nepodařilo. Do rozporu se ZP doc. Brady se dostal i další účastníci předložený posudek doc. Krabce č. 9/ 2019 ze dne 18. 7. 2019, jehož závěrem bylo, že, „v období 6 měsíců přede dnem 17. 6. 2005 se nevyskytly žádné důvody zvláštního zřetele hodné či jakékoliv jiné skutečnosti, které ovlivnily kurzotvornou funkci trhu s cennými papíry ve vztahu k akciím společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s.“. I tento znalec byl (na jednání dne 13. 12. 2023) konfrontován se znalcem Bradou, přičemž nedošlo ke sblížení jejich stanovisek, ale bylo zjevné, že jejich stanoviska jsou diametrálně odlišná. V případě VŠE a doc. Krabce byla jejich stanoviska založena především na, jednoduše řečeno slovy odvolacího soudu, kvantitativním pohledu akcentujícím to, že byla-li emise ČT třetí nejlikvidnější emisí na BCPP, pak nemohl být trh ovlivněn, zatímco závěry doc. Brady byly založeny na detailní analýze prostředí tehdejšího českého kapitálového trhu včetně jeho srovnání s dalšími světovými trhy, a dále na jeho jednotlivých parametrech. Dlužno říci, že odvolací soud neuvěřil přesvědčování znalců VŠE a doc. Krabce o tom, jak byl trh v tehdejší době perfektní a nesdílí stanovisko o tom, že velká likvidita CP znamená a priori, sama o sobě, automaticky“ dosahování zcela tržní ceny. Řečení znalci z hlediska kurzotvorné funkce ignorovali způsob

procesu privatizace a právní i faktický fungování tehdejších veřejných trhů CP. Jejich pohled na věc lze charakterizovat jako jednostranný, daný objednatelům posudku.

79. Odvolací soud na jednání dne 13. 12. 2023 provedl k důkazu další navrhovatelkami předložené znalecké - znalecký posudek č. 1/2020 doc. Brady a znalecký posudek č. 01/2022 ze dne 26. 5. 2022 doc. Brady, další účastníci předložený znalecký posudek č. 4/2021 a jeho dodatek č. 063695/2023 doc. Krabce, znalecký posudek č. 156/08/2021 VŠE v Praze - národohospodářská fakulta ze dne 16. 8. 2021. Na jednání odvolacího soudu byli všichni znalci vyslechnuti, znalec doc. Brada učinil součástí své výpovědi i písemné vyjádření znalce Brady k závěrům ve svých ZP č. 01/202, 01/2022 a č. 4/ 2019, v němž se rovněž vyjadřuje a vyvrací these znalců další účastnice. Ani shora jmenované ZP neodstranily rozpory mezi posudky, tím spíše pak rozpory v jejich závěrech. Nastala tak judikaturou (viz výše) předvídaná situace, kdy měl soud při rozhodování k dispozici několik znaleckých posudků s rozdílnými závěry o stejné otázce, hodnotil je v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevyjde ze závěru další znaleckých posudků; pro tuto úvahu vyslechl všechny znalce a dokonce je i konfrontoval při jednání v jednací síni. Ani takto však nebylo možné odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků, protože bylo třeba dát tyto závěry přezkoumat jiným znalcem, vědeckým ústavem nebo jinou institucí, což odvolací soud již učinil i jen z dalších (výše uvedených důvodů) ustanovením znaleckého ústavu Česká znalecká a.s. (viz výše).

VI. Revizní znalecké zkoumání ČZ (ve smyslu USN NS odst. 60) a jeho závěry

80. Na jednání odvolacího soudu dne 20. 12. 2023 byl k důkazu proveden znalecký posudek České znalecké a.s. coby odvolacím soudem ustanoveného znalce, číslo 6 159-01-2022 ze dne 31. 1. 2023. V souvislosti (vzhledem k pozbytí zápisu do seznamu znalců po podání písemného znaleckého posudku) byla za účelem výsledku ustanovena ČZ ad hoc znalcem (usnesení odvolacího soudu ze dne 2. 11. 2023, v právní moci dne 6. 11. 2023) a za ni vyslechnut jeden ze zpracovatelů uvedeného znaleckého posudku - Ing. Hálek. Znalec konstatoval, že, „lze potvrdit existenci důvodů hodných zvláštního zřetele“ (viz ZP 6 159-01-2022, část A str. 150 odst.1). Podle znalce, „kapitálový trh v období 2004 - 2005 nesplňoval základní předpoklady dokonalého/efektivního trhu, protože: - nebyl trhem plně likvidním, - nebyl trhem informačně efektivním, - dohled neplnil svoji funkci ve standardním rozsahu, - neplnil základní funkce trhu – alokační a ceno/kurzotvornou“. Další závěrem ZP bylo, „stanovení tržní hodnoty 1 akcie společnosti TELECOM v nominální hodnotě 100 Kč k datu 17. června 2005 na částku ve výši Kč 541,97, zaokrouhleno Kč 542,00“ (viz ZP 6 159-01-2022, část B str. 304). V rámci znaleckého úkolu, aby znalec zohlednil a se vypořádal se se závěry v řízení dosud doložených znaleckých posudků a jejich doplňků z hlediska jejich správnosti, resp. rozpornosti toto znalec učinil jednak tak, že zhodnotil každý jednotlivý znalecký posudek doložený v řízení před soudem prvního stupně, jakož i učinil jejich srovnání. Odvolací soud nicméně nakonec dospěl k závěru, že tyto znalecké posudky - provedené v první fázi řízení jako důkazy (před předchozím rozhodnutím odvolacího soudu), nelze vzhledem k požadavku NS na zkoumání existence důvodů zvláštního zřetele hodné ve smyslu USN odst. 60 věta první, v dané věci pro rozhodnutí použít. S ohledem na daný závěr NS nejsou pro rozhodování relevantní, když nezkoumaly existenci těchto důvodů zvláštního zřetele hodných a tím spíše pak došli-li by tehdejší znalci k závěru, že tyto důvody dány byly, neuplatnily znalecké zkoumání včetně příslušných metod v závislosti na tomto závěru. Lze k nim tedy přihlídnout jen ilustrativně, tím spíše, že navíc ani jejich zadání v části nebyla na určení tržní ceny akcií, leč jiného typu hodnoty resp. ceny akcií.

81. V této souvislosti je nutné připomenout, že další účastnice vehementně brojila nejenom proti závěrům znaleckého posudku ČZ (což je pochopitelné a přirozené vzhledem k jejímu postavení v řízení sice nesporného typu, ale do značné míry sporného charakteru a sporných rysů), leč i proti tomu, zda vůbec byl znalec oprávněn takovýto posudek podávat, resp. zda bylo možné jej vyslechnout a potažmo tvrdila, že z daného posudku nemůže odvolací soud vůbec vycházet. K tomu se podrobně odvolací soud již vymezil v rámci svého rozhodování o námitkách podjatosti znalce (usnesení ze dne 1. prosince 2021 č. j. 7 Cmo 504/2014-2414, jež nabylo právní moci dne

14. 12. 2021) a především v rámci usnesení ze dne 2. listopadu 2023 č. j. 7 Cmo 504/2014-2849, jímž odvolací soud ustanovil znalcem z oboru ekonomika v tomto řízení společnost Česká znalecká, a.s. tzv. ad hoc. Nutno znovu zdůraznit, že znalecký úkol byl soudem ustanovenému znalci zadán v době, kdy měl příslušné znalecké oprávnění znaleckého ústavu - byl zapsán v Seznamu znalců vedeném Ministerstvem spravedlnosti ČR a znalecký posudek znalec též zpracoval a předložil soudu v době, kdy byl takto řádně zapsán v Seznamu znalců. Teprve následně, ke dni 11. 5. 2023 zaniklo České znalecké, a.s. oprávnění vykonávat znaleckou činnost dle § 14 odst. 3 písm. d) znal. z. z důvodu nemožnosti vykonávání znalecké činnosti prostřednictvím alespoň dvou znalců oprávněných k výkonu znalecké činnosti ve stejném oboru a odvětví, jaký má Česká znalecká, a.s.

VII. Charakter a význam revizního posuzování v dané věci

82. Jak již bylo výše podrobně rozebráno, v průběhu celého řízení byly všemi účastníky předkládány soudu znalecké posudky a znalecká vyjádření. Ve smyslu judikatury NS (viz např. rozhodnutí NS 29 Cdo 4153/2015 nebo 27 Cdo 3528/2018, 29 Cdo 729/2021, rozsudek NS ze dne 16. 10. 2019 sp. zn. 29 Cdo 2755/2019) měl odvolací soud v řízení k dispozici řadu znaleckých posudků s rozdílnými závěry o stejné otázce, a to i ve fázi řízení po zrušení rozhodnutí odvolacího soudu soudem dovolacím. Relevantní znalecké posudky proto hodnotil v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého (oponujícího) znaleckého posudku, protože vyslechl příslušné znalce podavší tyto posudky. Nicméně, ani tak se nepodařilo odstranit rozpory v závěrech znaleckých posudků. Tyto závěry přezkoumali jiní znalci - revizní (ponejprv ČZ, následně znalec Hálek). Odvolací soud dovodil, že s ohledem na rozpory v ZP (relevantních) doložených účastníky řízení (po rozhodnutí dovolacího soudu), jež byly provedeny k důkazu a ohledně nichž byli vyslechnuti znalci - odvolací soud provedl výsledky znalců a dokonce i jejich konfrontace, tedy za přítomnosti vždy dvou znalců zastávajících rozdílné názory umožnil vždy prezentaci jednoho názoru a k tomu následně reakci druhého znalce a poté naopak prezentaci druhého názoru a reakci prvního znalce (viz výše detailně rozebraná jednání odvolacího soudu konaná ve dnech 15. 11. 2023, 13. 12. 2023, 20. 12. 2023). Rozpory mezi znalci, resp. znaleckými závěry se nepodařilo odstranit, protože bylo nutné zpracování tzv. revizního znaleckého posudku. To v chápání odvolacího soudu znamená posudek na účastnících nezávislým znalcem ustanoveným soudem, jenž by jednak odpověděl na rozhodné otázky - položené mu soudem, a dále by pak nezávisle zhodnotil relevantní účastnické znalecké posudky. To ostatně koresponduje s judikaturou (včetně výše a níže uvedené) a s logikou věci.

83. „Účelem tzv. revizního znaleckého posudku, byť tento pojem trestní řád výslovně neužívá, je potvrzení, vyvrácení, doplnění či upřesnění jednotlivých závěrů znalce či znalců a jejich posudků, vyvstanou-li pochybnosti o jejich správnosti nebo jsou-li v nich rozpory, tak, aby byly soudu poskytnuty všechny skutečnosti potřebné k rozhodnutí ve věci. Revizní znalecký posudek se nemusí bezvýhradně opírat o shodný podkladový materiál, ani o shodné postupy a metody zkoumání, které použil předchozí znalec či znalci. Zpracovateli revizního znaleckého posudku položí jeho zadavatel shodné či obsahově podobné otázky, které byly položeny předchozímu znalci či znalcům, případně další nezbytné otázky, a současně by se zpracovatel měl vyjádřit k závěrům předchozího znalce či znalců.“ viz usn NS 4 Tdo 695/2023. Promítnuto do civilního řízení lze konstatovat, že účelem tzv. revizního znaleckého posudku je potvrzení, vyvrácení, doplnění či upřesnění jednotlivých závěrů znalce či znalců a jejich posudků, vyvstanou-li pochybnosti o jejich správnosti nebo jsou-li v nich rozpory, tak, aby byly soudu poskytnuty všechny skutečnosti potřebné k rozhodnutí ve věci. Revizní znalecký posudek se nemusí bezvýhradně opírat o shodný podkladový materiál, ani o shodné postupy a metody zkoumání, které použil předchozí znalec či znalci. Zpracovateli revizního znaleckého posudku položí jeho zadavatel shodné či obsahově podobné otázky, které byly položeny předchozímu znalci či znalcům, případně další nezbytné otázky, a současně by se zpracovatel měl vyjádřit k závěrům předchozího znalce či znalců.

VIII. Důvody revizního znaleckého zkoumání znalcem Hálekem

84. Dne 20. 12. 2023 se konalo před odvolacím soudem jednání, přičemž byl proveden kromě výsledku znalce Česká znalecká, a.s., (ustanovený ad hoc znalec) - za ni Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D., i důkaz znaleckými posudky TPA Valuation and Advisory s.r.o. - za ni Ing. Jiří Hlaváč, Ph.D. Jako důkaz byl tedy proveden znalecký posudek č. 1412/2023 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA Valuation and Advisory s.r.o., ze dne 27. 4. 2023 -stanovisko znalecké kanceláře TPA ze dne 21. 9. 2023 k vyjádření společnosti Česká znalecká, a.s. ze dne 21. 7. 2023. Závěr ZP č. 1412/2023 TPA Valuation and Advisory s.r.o., ze dne 27. 4. 2023 je ten, že,, na základě analýz provedených ve znaleckém posudku jsme dospěli k závěru, že ZP ČZ nesplňuje požadavky kladené na znalecké posudky a obsahuje matematické chyby ve výpočtu hodnoty akcie společnosti ČESKÝ TELECOM“ (viz str. 45 ZP). Hodnocení znalce další účastnice o tom, zda ZP ČZ splňuje požadavky na znalecký posudek či nikoli je samozřejmě irelevantní, neboť toto hodnocení náleží výlučně soudu, a soud neshledal, že by ZP ČZ nesplňoval náležitosti znaleckého posudku, leč naopak tyto náležitosti zcela splňoval (viz výše). Nicméně odvolací soud vzal v potaz závěr o matematických chybách ZP ČZ, neboť takovýto závěr ve vztahu k ryze znalecké činnosti, resp. předmětu znaleckého zkoumání je možný. Podle stanoviska znalecké kanceláře TPA ze dne 21. 9. 2023 k vyjádření společnosti Česká znalecká, a.s. ze dne 21. 7. 2023 tato neuvedla ve vyjádření relevantní argumenty, které by vedly ke zpochybnění, že ZP ČZ obsahuje matematické chyby. Další znalecký posudek TPA Valuation and Advisory s.r.o. - posudek č. 1462/2023, nebyl odvolacím soudem na předmětném jednání, a ani později k důkazu proveden, a to s ohledem na další plánovaný postup odvolacího soudu pokračovat v revizním znaleckém zkoumání. Potud se jevíly další výtky k ZP ČZ, tím spíše pak z pozice účastnického ZP (další ZP předložený další účastnicí), jako nadbytečné.

85. Odvolací soud pro úplnost znovu dodává, že se po zrušení svého rozhodnutí soudem dovolacím pokusil vyjít z účastnických znaleckých posudků (doložených po rozhodnutí odvolacího soudu). Tyto posudky (v jejich písemné formě) byly protichůdné, v závislosti na tom, který z účastníků ten který posudek předložil. Ve smyslu judikatury (viz výše) odvolacímu soudu nezbylo, než přikročit ke konfrontaci znalců, přičemž však tato konfrontace jen potvrdila,, zakopané pozice“ znaleckých táborů. V rámci dosažení nutné objektivity, s ohledem na zásadnost dané věci i její rozsah a objem, z důvodu získání zcela nezávislého pohledu přistoupil odvolací soud k ustanovení revizního znalce k zodpovězení otázek označených v dovolacím rozhodnutí (viz jeho odstavce 55. a 60. USN NS). Revizním znalcem původně ustanovil znalecký ústav Česká znalecká a.s. a tento revizní znalec podal znalecký posudek (viz výše). Nicméně v době, kdy odvolací soud hodlal, vzhledem k námitkám další účastnice, včetně námitek věcných, přistoupit k výsledku znalce, pozbyl tento znalecký ústav své oprávnění ke znalecké činnosti. Judikatura, především Nejvyššího soudu řešící jen obdobné situace povětšinou v situacích trestního práva, ve své většině umožňuje výsledek takového znalce k již podanému posudku, a to i poté, kdy ztratil své znalecké oprávnění, resp. byl vyškrtnut se seznamu znalců vedených Ministerstvem spravedlnosti. Nicméně, další účastnice vehementně namítala nemožnost takového postupu. Odvolací soud proto přistoupil k tomu, že znalcem ad hoc jmenoval ČZ a vyslechl osobu vypracovávající předmětný revizní posudek - Ing. Hálek. Znalec jednak tlumočil závěry písemného znaleckého posudku s tím, že se snažil odstranit pochybení namítaná další účastnicí, a dále byl zkonfrontován se znalci další účastnice brojícími proti posudku České znalecké a.s. Znalec jejich námitky odmítl. Nicméně, ze strany další účastnice byl i takovýto postup odvolacího soudu zpochybňován až dehonestován, jí povolanými znalci byla, zásadně, zpochybňována kvalita ZP ČZ. Přihlédnuv tedy ke všem jmenovaným aspektům, k zásadě hospodárnosti řízení na straně jedné, zásadě spravedlnosti a rovného zacházení s účastníky řízení na straně druhé, rozhodl se odvolací soud, a to právě i s ohledem na hospodárnost, jmenovat dalším revizním znalcem Ing. Hálkou, jenž se podílel na zpracování ZP ČZ, přičemž byl dostatečně obeznámen s věcí i jednotlivými skutečnostmi včetně stanovisek všech účastníků řízení, jakož i s námitkami, resp. závěry účastnických znalců. Odvolací soud byl veden snahou efektivního a hospodárného vedení řízení, zabránění dalších případných obstrukcí a námitkám ze strany další účastnice, zabránění zpochybnění zákonnosti postupu odvolacího soudu.

86. Vzhledem k uvedeným skutečnostem odvolací soud dne 13. února 2024 usnesením č. j. 7 Cmo 504/2014-3129 (v právní moci dne 20. 2. 2024) ustanovil Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Hálka, Ph.D., IČO 43474845, znalcem z oboru ekonomika v tomto řízení. (výrok I.), uložil mu,, 1) stanovit, zda v době 6 měsíců přede dnem vzniku povinnosti společnosti TELEFÓNICA, S.A., ...učinit nabídku převzetí podle § 183b obch. zák. a násl., tj. před 17. 6. 2005 - kdy byly obchodovány zaknihované kmenové akcie obchodní společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., ... ve formě na majitele, o jmenovité hodnotě 100 Kč (dále jen,, akcie“), byly dány důvody hodné zvláštního zřetele, v jejichž důsledku by cenu akcie stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák., tj. cenu odpovídající buď váženému průměru cen /průměrné ceně/, nebo prémiové ceně snížené až o 15% podle toho, která z uvedených hodnot byla vyšší, nebylo možné považovat za přiměřenou a tyto důvody případně přesně identifikovat, 2) Nebylo-li by možno takovou cenu (dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák.) za tuto akcii považovat za přiměřenou, stanovit cenu k 17. 6. 2005, jež by byla přiměřená hodnotě akcie za toto období obchodované na kapitálovém trhu s tím, že v případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele znalec přihlédně při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií 3) Při splnění znaleckého úkolu znalec zohlední a vypořádá se ze závěry všech v řízení dosud doložených znaleckých posudků a jejich doplňků z hlediska jejich správnosti; resp. jejich rozpornosti, vyjma předloženého znaleckého posudku ze dne 31. ledna 2023 č. 6 159-01-2022 od Česká znalecká, a.s.“.

87. Vzhledem k tomu, že další účastnice v čase od podání prvního znaleckého posudku Hálka (26. 4. 2024) resp. jeho provedení k důkazu a výsledku znalce (jednání dne 18. 7. 2024) předložila soudu celou řadu dalších účastnických znaleckých posudků, nezbylo odvolacímu soudu než v rámci zajištění objektivit řízení a dosažení spravedlivého rozhodnutí nechat tyto znalecké posudky posoudit nezávislým, soudem ustanoveným revizním znalcem Hálkem Proto odvolací soud usnesením ze dne 21. 8. 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3552 uložil znalci Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavu Hálkovi, Ph.D.,,,,aby ve lhůtě 60 dnů zhodnotil závěry znaleckých posudků (příp. jejich doplňků) doložených v řízení v době od předložení znaleckého posudku ze dne 26. dubna 2023 č. 520 - 01 - 2024, a to znaleckého posudku č. 2/ 2024 ze dne 20. 5. 2024 vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., znaleckého posudku č. 6/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., znaleckého posudku č. 036326/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaného znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA, znaleckého posudku č. 027464/ 2024 ze dne 1. 7. 2024 vypracovaného TPA, a to ve vztahu k úkolu znalce, jenž byl znalci uložen usnesením ze dne 13. února 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3129, a to z hlediska jejich správnosti (důvodnosti jejich závěrů) či případné rozpornosti“.

IX. Závěry revizního znaleckého zkoumání znalce Hálka (ve smyslu USN NS odst.60)

88. Výsledkem znalecké činnosti soudem jmenovaného revizního znalce Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Hálka, Ph.D. jsou znalecký posudek č. 520-01-2024 ze dne 26. dubna 2024 a znalecký posudek č. 561 - 01 - 2024 ze dne 13. 11. 2024. Na jednání odvolacího soudu konaném dne 18. 7. 2024 proveden výslech znalce: Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D. a jako důkaz byl proveden znalecký posudek č. 520-01-2024 ze dne 26. 4. 2024 vypracovaný znalcem Vítězslavem Hálkem. Na jednání odvolacího soudu dne 20.2.2025 byl k důkazu proveden znalecký posudek znalce Hálka č. 561 - 01 - 2024 ze dne 13. 11. 2024 a výslech tohoto znalce k uvedenému posudku. Oba jmenované výsledky znalce Hálka trvaly několik hodin, kdy byly pokládány řady otázek jak ze strany účastníků, tak ze strany soudu. Znalec Hálek vždy zcela uspokojivě, logicky a konzistentně na všechny otázky ke své znalecké činnosti v dané věci odpověděl, jeho odpovědi byly přesné a jasné, zcela konzistentní s obsahy znaleckých posudků. Soudu v rámci své výpovědi předložil i písemná vyjádření, jež učinil součástí svých výpovědí (dále i jen,, Přednes I.“ a,, Přednes II.“). Soud jeho výpověď považoval za zcela přesvědčivou, celistvou, logickou, přesnou a dostatečně obsáhlou k objasnění všech položených otázek.

89. Znalecké úkoly a odpovědi na ně ve znaleckém posudku č. 520-01-2024 ze dne 26. dubna 2024 byly následující:

a) Stanovit, zda v době 6 měsíců přede dnem vzniku povinnosti společnosti TELEFÓNICA, S.A., ... učinit nabídku převzetí podle § 183b obch. zák. a násl., tj. před 17. 6. 2005 - kdy byly obchodovány zaknihované kmenové akcie obchodní společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., ... ve formě na majitele, o jmenovité hodnotě 100 Kč (dále jen, „akcie“), byly dány důvody hodné zvláštního zřetele, v jejichž důsledku by cenu akcie stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák., tj. cenu odpovídající buď váženému průměru cen /průměrné ceně/, nebo prémiové ceně snížené až o 15% podle toho, která z uvedených hodnot byla vyšší, nebylo možné považovat za přiměřenou a tyto důvody případně přesně identifikovat.

1. Znalec ze znaleckých zjištění, potvrdil existenci důvodů hodných zvláštního zřetele“. Kapitálový trh v 2004 - 2005 nesplňoval základní předpoklady dokonalého/efektivního trhu: - nebyl trhem plně likvidním, - nebyl trhem informačně efektivním, - dohled neplnil svoji funkci ve standardním rozsahu, - trh neplnil základní funkce: - alokační a ceno/kurzotvornou.

2. Znalec konstatoval zjištění/ověřené skutečnosti definující neefektivnost trhu: a) krátká historie trhu, b) nízká emisní aktivita, dominance bankovního systému financování, není využívána alokační funkce trhu, c) omezená nabídka CP (v roce 2005 vytěsněno 7 titulů minoritních akcionářů), d) omezená likvidita CP negativně ovlivněná vyřazením likvidnější titulů z trhů, likvidní emise pouze emise ve SPAD, na hlavním trhu obchodováno pouze 8 titulů - 2 tituly duální kotace, 3 nejlíkvidnější emise dosahují více než 75% podílu na objemu obchodů ve SPAD a ostatní likvidnější emise nedosahují 10% podílu, 2004 reálné likvidní emise ve SPAD 98,9% objemu obchodů na 2 regulovaných trzích, 2005 emise ve SPAD 99,9% objemu obchodů na 2 regulovaných trzích = celý trh = nelíkvidní, pokud více než $\frac{3}{4}$ objemu likvidity vytváří 3 emise; e) objem obchodů na neregulovaných trzích snižoval cenotvorné funkce regulovaného trhu CP - přesně nespecifikovatelná část převodů CP tvořila obchody, kde v pokynech uváděná cena CP nebyla cenou tržní, kurzotvorné obchody na BCPP/RMS v minoritě, což značí, že cena na regulovaném trhu neodpovídá hodnotě CP; f) limitovaná poptávka na kapitálovém trhu - negativní vliv konečné fáze kuponové privatizace - privatizace majetkových podílů státu není na kapitálovém trhu = trh je vnímán jako nefunkční/neefektivní, pokud nedokáže ocenit prodávané majetkové podíly státu a je třeba hledat jiné formy prodeje, nízká míra participace zahraničních investorů, nedůvěra zahraničních investorů - český kapitálový trh byl označován jako emerging market - rozvojový/rozvíjející, g) odkupy CP v 2004 2005 přesahovaly průměrné ceny výrazněji, než v předchozích letech - nebylo v souladu s předpokladem standardizace českého kapitálového trhu/růstu informačního obsahu cen - prokazuje informační neefektivnost trhu - trh nereagoval dostatečně pružně, h) přetrvávající nejasné/neflexibilní legislativa, i) nedokončená harmonizace struktury kapitálového trhu v ČR s pravidly fungování/praxí v EU, j) z Metodiky SCP, platné v rozhodném období 2005, byly do výpočtu 6 měsíční průměrné ceny zahrnuty i obchody, které neplnily kurzotvornou funkci, ceny sjednané nesplňovaly podmínky regulovaného trhu - při výpočtu 6 měsíční průměrné ceny CP docházelo k významným deformacím; k) dohled KCP/ČNB neplnil řádně funkci, když: - neidentifikoval chybné postupy SCP při stanovení průměrné ceny akcií, - nezajistil smluvně sjednané podmínky převodu ČP v SCP; l) ČR neměla formulovanou/vymahatelnou dlouhodobou/systémovou koncepci pro uzavírání smluv s investory/nabyvateli státních podniků - docházelo k zásadním rozdílům v ujednaných smluvních podmínkách, které měly významné dopady na minoritní akcionáře (rozdíly ve způsobu převodu CP); m) přímá privatizace velkých společností do rukou strategických investorů a navazující negativa: - akcie majoritních podílů neprochází kapitálovým trhem, - není prováděna odpovídajícími primárními emisemi CP, - do firem nepřináší potřebné nové finanční zdroje, - zmenšení obchodní CP na veřejných kapitálových trzích.

3. Dalšími argumenty ve vazbě na CP TELECOM na veřejných trzích: Kurz CP TELECOM při srovnání s 2 likvidními CP: - byl i vlivem očekávané privatizace, - reagoval na intenzivní nedostatek likvidních a investorsky atraktivních titulů na kapitálovém trhu. Minimálně reflektoval vnitřní

hodnotu CP - růst ceny CP TELECOM indikoval, že trh považoval CP za „podhodnocené“ ve vztahu k vnitřní hodnotě CP = prostor pro růst kurzu. Prémiový obchod s 164 587 940 kusy CP TELECOM za 502 Kč z 13. června 2005 nebyl součástí výpočtu 6 měsíční průměrné ceny CP TELECOM, kdy uzavřená smlouva psala o úplatném převodu, které musel být součástí metodického výpočtu. Ze zjištěné informační neefektivnosti trhu lze znalecky konstatovat - kurz CP TELECOM nerefletoval/nemohl reflektovat tržní hodnotu.

4. Za hlavní přezkoumatelné důvody hodné zvláštního zřetele k celému kapitálovému trhu ČR lze označit: a. existenci neveřejných/důvěrných informací, které byly sděleny pouze: - za poplatek, - vybraným investorům, - z předem omezeného výběrového souboru potencionálních investorů, b. nejednalo se o informace dostupné investorům na veřejném regulovaném trhu = porušení předpokladů pro efektivní/dokonalý trh

5. Důvody hodné zvláštního zřetele k prémiovému trhu, kde byl prodán majoritní podíl CP TELECOM: a. existovaly neveřejné informace, způsobilé k ustanovení prémiové ceny na zcela odděleném „prémiovém“ trhu - informace nebyly volně dostupné investorům: - byly distribuovány za poplatek, 1 z potencionálních investorů nebyly informace předány v plném rozsahu = diskriminační přístup; b. prodej majoritního podílu státu v TELECOM realizován na omezeném trhu viz rozhodnutí: 8. prosince 2004 (ČR) - nabyvatel pouze a. poskytovatel telekomunikačních služeb, b. provozovatel telekomunikačních sítí, c. konsorcium, kde má telekomunikační operátor podstatný vliv; 9. února 2005 (ČR) - podmíněnost účasti finančních konsorcií spojením s významným/kvalifikovaným telekomunikačním operátorem - podstatný vliv na působení/rozhodování konsorcia; 15. února 2005 (meziřesortní komise) - vymezení „významný kvalifikovaný telekomunikační operátor“ + „podstatný vliv“ = omezení potenciálního okruhu možných investorů dle ekonomických výsledků posledních 3 let + právní konstrukce; 25. února 2005 (meziřesortní komise) - omezení přístupu 1 z investorů (PPOF/JaT/InWay) k info důvěrného charakteru o TELECOM

= výsledek rozhodnutí je naprostá degradace standardních tržních podmínek a pro podmínky kapitálového trhu ČR zjevná deformace trhu, vedoucí k diskriminaci 1 z potencionálních investorů s dopadem na zvýhodnění ostatních investorů.

= prémiový trh nebyl standartní trh (nesplňoval podmínky efektivního/dokonalého trhu,

= cena vzniklá na prémiovém trhu pro majoritního balík CP TELECOM není cenou za standartního fungování efektivního trhu (nelze ji akceptovat jako tržní cenu, odrážející hodnotu CP TELECOM.

6. Dle důvodů hodných zvláštního zřetele v bodech 1/ a 6/ znalec uzavřel znalecké zkoumání:

(nelze považovat celý kapitálový trh ve vztahu k CP TELECOM za efektivní, aby plnil řádně ceno/kurzotvornou funkci,

(existuje celý soubor důvodů hodných zvláštního zřetele pro:

(vyloučení stanovené 6 měsíční průměrné ceny použité ke srovnání s cenou nabídnutou k nabídce převzetí,

(6 měsíční průměrná cena neodrážela řádně tržní podmínky panující v rozhodném období = byla deformovaná neefektivností/nedokonalostí trhu,

(nutnost určení přiměřené ceny protiuplnění oceňovacími metodami,

(neefektivnost trhu a absence/porušení tržních principů platí i pro prémiový trh, kde byl realizován prodej majoritního podílu CP TELECOM, když je nepochybné, že došlo k informační diskriminaci potenciálního investora.

(v důsledku existence dalších omezení k potenciálním investorům = omezení možnosti vstupu na trh / omezení přístupu k informacím (byl celý prodej majoritního podílu realizován na

neefektivním / nedokonalém trhu, který byl deformován řadou rozhodnutí během prodejního procesu.

(došlo i k rozporu smluvních ujednání, podepsaných ve smlouvě s investorem / kupujícím státního podílu v TELECOM, když byl převod CP realizován jako bezúplatný, přestože smlouva psala o převodu úplatném.

(státem uzavřený obchod s 164 587 940 kusy CP TELECOM za prémiovou cenu 502 Kč z 13. června 2005 nebyl součástí výpočtu 6 měsíční průměrné ceny CP TELECOM (došlo k ekonomicky neakceptovatelnému přístupu k minoritním akcionářům při stanovení 6 měsíční průměrné ceny CP TELECOM.

(prodej na prémiovém trhu byl realizován v časové tísní na straně investorů, kdy na jednotlivé fáze procesu byly k dispozici řádově dny, maximálně týdny za situace, kdy se rozhodovalo se o investici v řádu desítek miliard Kč.

b) Nebylo-li by možno cenu (dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák.) za tuto akci považovat za průměrnou, stanovit cenu k 17. 6. 2005, jež by byla průměrná hodnotě akcie za toto období obchodované na kapitálovém trhu s tím, že v případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele znalec přiblížne při posuzování průměrnosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií

90. Znalec Hálek dospěl k závěru ohledně tržní hodnoty předmětné akcie, že stanovil tržní hodnotu 1 akcie společnosti TELECOM v nominální hodnotě 100 Kč k datu 17. června 2005 na částku ve výši Kč 541,97, zaokrouhleno Kč 542 (viz ZP 6 159-01-2022, část B str. 304). Proces tohoto ohodnocení ve znaleckém posudku podrobně popsal a zdůvodnil.

91. Znalec Hálek postupoval ve smyslu judikatury NS a účelu zákona. Podle USN NS odst. 55 nebo usnesení sp. zn. 29 Cdo 4435/2016 účelu zákona, „může vyhovovat jediné taková interpretace požadavků na minimální cenu povinné nabídky převzetí, která v maximální možné míře a prioritně odráží právě panující tržní podmínky v době vzniku povinnosti. Ostatním metodám určování hodnoty účastnických cenných papírů pro účely stanovení minimální ceny povinné nabídky převzetí podle § 183b obch. zák. je nutno přisoudit pouze podpůrný význam, jsou-li dány důvody domnívat se, že trh byl v rozhodné době deformován vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci (např. mimořádně nízkou likviditou, zakázanými manipulacemi atd.). Za běžných tržních poměrů nelze výsledky těchto metod bez dalšího stavět nad průměrnou, resp. prémiovou cenu. Zhodnotit, do jaké míry je opodstatněné uchýlit se k alternativním metodám ocenění, a tyto metody případně vhodně kombinovat, je přitom hlavním úkolem znalce, jež zákon do procesu tvorby minimální ceny za tím účelem vtahuje prostřednictvím ustanovení § 183c odst. 5 obch. zák.“. V daném případě znalec Hálek konstatoval, že byla významně snížena kurzotvorná funkce trhu, pročež použil alternativní metody ocenění, jež vhodným způsobem kombinoval.

X. Závěry znalce Hála obledně účastníky doložených ZP od rozhodnutí Nejvyššího soudu.

92. Dne 13. února 2024 odvolací soud usnesením č. j. 7 Cmo 504/2014-3129 (jež nabylo právní moci dne 20. 2. 2024) ustanovil Dr. rer. oec. Ing. Vítězslava Hála, Ph.D., IČO 43474845, znalcem z oboru ekonomika v tomto řízení u uložil mu při splnění znaleckého úkolu zohlednit a vypořádat se ze závěry všech v řízení dosud doložených znaleckých posudků a jejich doplňků z hlediska jejich správnosti; resp. jejich rozpornosti, vyjma předloženého znaleckého posudku ze dne 31. ledna 2023 č. 6 159-01-2022 od Česká znalecká, a.s.... Znalec Dr. rer. oec. Ing. Vítězslav Hálek, Ph.D. tak učinil znaleckým posudkem č. 520-01-2024 ze dne 26. dubna 2024 (viz svazek III). K jednotlivým znaleckým posudkům doloženým účastníky po kasačním rozhodnutí dovolacího soudu se vyjádřil následovně:

- znalecký posudek č. 04/ 2019 ze dne 9. 12. 2019 vypracovaný znalcem doc. Ing. Jaroslavem Bradou, Dr.: dle stanoviska VH srozumitelně řeší veřejný trh s akciemi TELECOM - zohlednil v ceně hodnotu akcií, obsahuje komplexní popis likvidity / regulace / počtu akciových titulů, vývoje

cen akcií TELECOM na BCPP, obchodů s akciemi, neexistence kontrolních mechanismů k zajištění korektních cen pro minoritní akcionáře, autentických dokumentů regulátora (KCP/ČNB) a vlády ČR. Dílčí závěry - trh neplnil kurzotvornou funkci

- znalecký posudek č. 9/ 2019 ze dne 18. 7. 2019 vypracovaný doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D.: dle stanoviska VH je nepoužitelný pro kurzotvornou funkci (schopnost veřejného trhu/prémiového obchodu zobrazit v ceně hodnotu akcií. Není definováno, zda je prémiová cena relevantní pro zjištění hodnoty akcií TELECOM; závěry neakceptují všechny dostupné podklady, posudek hodnotil pouze splněné předpoklady kurzotvorné funkce, nesplněné bez komentáře, nezmiňuje nutné předpoklady naplnění kurzotvorné funkce, podklady/analýzy nejsou komplexní pro splnění znaleckých otázek

- znalecký posudek č. 144/07/ 2019 ze dne 31. 7. 2019 vypracovaný Národohospodářskou fakultou Vysoké školy ekonomické: dle stanoviska VH je nepoužitelný pro kurzotvornou funkci (schopnost veřejného trhu/ prémiového obchodu zobrazit v ceně hodnotu akcie), není definováno, zda je prémiová cena relevantní pro zjištění hodnoty akcií TELECOM, závěry neakceptují všechny dostupné podklady, posudek hodnotil pouze splněné předpoklady kurzotvorné funkce, nesplněné bez komentáře, posudek není použitelný ke znaleckému dokazování, závěry nelze přijmout (logicky/ekonomicky rozporné), kdy znalec dovozuje argumenty proti tvrzením revidovaných ZP doc. Brady tím, že doc. Bradoi vkládá do úsdt překroucená tvrzení, pracuje nepřesně s ekonomickými termíny, prezentuje praktické reálné podmínky efektivnosti trhu a absence deformace ze ZP doc. Brady tak, že k nim řadí teoreticky nesplnitelné podmínky, vydává za fakta své předpoklady bez ověření použitelnosti, vybírá argumenty účelově, používá statistiky z 2000 - 2004 k dokazování údajů platných pro 2005, ignoruje nevyvratitelné argumenty ze ZP doc. Brady

- znalecký posudek č. 01/2020 ze dne 30. 11. 2020 vypracovaný doc. Ing. Bradou, Dr.: dle stanoviska VH 499 stran tohoto posudku/ 125 stran příloh autentických podkladů o privatizaci TELECOM řeší formulované otázky komplexně: - popis terminologie pro řešení zadaných otázek, - logické mantinely naplnění kurzotvorné funkce trhu akciemi TELECOM, - analýza obsahu tematicky shodných ZP doc. Krabce/doc. Brady o splnění/nesplnění podmínek kurzotvorné funkce trhu s akciemi TELECOM

- znalecký posudek č. 4/2021 ze dne 29. 6. 2021 vypracovaný doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D.: dle stanoviska VH je nepoužitelný pro kurzotvornou funkci (schopnost veřejného trhu/prémiového obchodu zobrazit v ceně hodnotu akcie), pojmy definovány široce, subjektivní, místy nekorektní, vybrané závěry v logickém rozporu, hodnocení likvidity TELECOM a titulů na burzách mimo ČR nepřezkoumatelné

- znalecký posudek č. 01/2022 ze dne 26. 5. 2022 vypracovaný doc. Ing. Jaroslavem Bradou: dle stanoviska VH doc. Brada ekonomicky/ logicky korektně poukazuje na hlavní rozdíly mezi svými postupy a postupy revidovaných znaleckých posudků, včetně vad

93. Vzhledem k doložení dalších účastnických znaleckých posudků (po předložení ZP č. 520-01-2024 ze dne 26. dubna 2024) odvolací soud usnesením ze dne 21. 8. 2024 7 Cmo 504/2014-3552 uložil znalci Dr. rer. oec. Ing. Vítězslavu Hálkovi, Ph.D., ...aby ve lhůtě 60 dnů zhodnotil závěry znaleckých posudků (příp. jejich doplňků) doložených v řízení v době od předložení znaleckého posudku ze dne 26. dubna 2023 č. 520 - 01 - 2024, a to znaleckého posudku č. 2/ 2024 ze dne 20. 5. 2024 vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., znaleckého posudku č. 6/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaného znalcem doc. Ing. Tomášem Krabcem, MBA, Ph.D., znaleckého posudku č. 036326/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaného znalcem Mgr. Janem Markem, CFA, ASA, znaleckého posudku č. 027464/ 2024 ze dne 1. 7. 2024 vypracovaného TPA, a to ve vztahu k úkolu znalce, jenž byl znalci uložen usnesením ze dne 13. února 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3129, a to z hlediska jejich správnosti (důvodnosti jejich závěrů)

či případné rozpornosti. K těmto následně doloženým znaleckým posudkům se znalec Hálek vyjádřil v posudku č. 561-01-2024 ze dne 13. listopadu 2024 následovně:

- znalecký posudek č. 2/ 2024 ze dne 20. 5. 2024 vypracovaný znalcem Tomášem Krabcem: dle stanoviska VH je pozoruhodný fakt, že se Krabec prezentuje jako obecně uznávaný odborník s mnohaletými zkušenostmi v různých oborech /odvětvích v ČR/ světě a současně se rozhodne přibrat 3 konzultanty, tento postup vyvolává dojem, že veškerá část posudku byla konzultována konzultanty, takový postup vyvolává pochybnosti o skutečné odbornosti Krabce, když si na každou problematiku přibírá konzultanty - formulace „,, popisujeme“, „,, zaměřujeme“ včetně dalších výrazů naznačuje kolektivní autorství, takový přístup není přípustný (zapojení více osob, zejména konzultantů do formulace textu posudku včetně znaleckých závěrů je z pohledu Ministerstva spravedlnosti nepřípustné), v kapitole o kontrole postupu Krabec uvádí, že postup by kontrolován konzultanty - rozpor s vyhláškou o výkonu znalecké činnosti - dle vyhlášky musí být zabezpečeno, že znalecký posudek je zpracován znalcem osobně. Krabec nesprávně namítá dílčí pasáže z posudku EG, jeho námitky neberou v úvahu širší kontext / metodologický postup, který byl při vypracování posudku uplatněn, Krabec nepřijímá číselný údaj 6,09% ze ZP ČZ, ale údaj vychází z odborné analýzy a je výsledkem důkladného posouzení dat / metodologických postupů. Nesouhlas s výstupem 6,09% musí být podložen odbornými argumenty / alternativními výpočty, které by číselný údaj vyvracely. Krabec prezentuje zaujatost vůči EG, kdy opakovaně uplatňuje negativní komentáře, které nejsou podloženy přezkoumatelnými důvody, použitý postup vede k narušení objektivity / odborné kvality jeho závěrů. Znalecké závěry / kritiky / komentáře musí být založeny na věcných argumentech, podložených analýzami / ověřitelnými fakty (=přezkoumatelnost), v tomto případě však není zřejmé, zda kritika EG je podložena adekvátními odbornými důvody

- znalecký posudek č. 6/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaný znalcem Tomášem Krabcem: dle stanoviska VH Krabec prezentuje výhrady k znaleckému posudku VH, výhrady nejsou odborně argumentačně zdůvodněné

- znalecký posudek č. 036326/ 2024 ze dne 24. 6. 2024 vypracovaný znalcem Mgr. Janem Markem, CFA: dle stanoviska VH Marek se prezentuje jako znalec na danou problematiku, přesto přibral team odborných konzultantů (1 společnost /3 osoby), takový přístup vede k závěru, že si Marek nevěří, a proto se nechává kontrolovat konzultanty, i zde platí (jako u Krabce) vyjádření Ministerstva spravedlnosti (oficiální vyjádření k činnosti konzultanta), že konzultant je přibrán za účelem odborného poradenství, tj. nikoliv za účelem vykonání ucelených znaleckých úkonů či jejich dílčích částí, ale pouze k posuzování zvláštní dílčí otázky, marek neprokázal dostatečné odůvodnění negativního hodnocení obou znaleckých posudků, jedná se o subjektivní názor potvrzený konzultanty, kteří aplikovali stejný nepřezkoumatelný postup

- znalecký posudek č. 027464/ 2024 ze dne 1. 7. 2024 vypracovaný znaleckou kanceláří TPA: dle stanoviska VH se TPA odvolává na provedené obecné studie, které nemají konkrétní vazbu na TELEFONICU.tato absence specifické vazby - studie nemohou být přímo aplikovány na specifické aspekty TELEFONICA a postrádají kontext pro konkrétní případ. Pro důvěryhodné/odborné hodnocení je nezbytné, aby používané studie/analýzy měly přímou a konkrétní souvislost s posuzovaným tématem. Obecné studie nemohou poskytnout základ pro znalecké závěry k privatizaci TELEFONICA/ocenění 1 akcie TELECOM.

- znalecký posudek č. 461/ 2024 z 30. 9. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o. a znalecký posudek č. 462/ 2024 z 30. 9. 2024 vypracovaný znalcem Expert Group s.r.o.: dle stanoviska VH znalecký posudek EG aplikuje řadu regresních analýz pro jednotlivé statistické modely. K odhadu dat do finančního plánu je nutné použít regresní analýzy – získá se správně podložený finanční plán. K odhadu klíčových parametrů hospodaření TELECOM (Eurotel/teleko trh) použil EG rozsáhlý soubor dat. Finanční plán založený na objektivních metodách odhadu nemá žádný znalecký posudek. Po přezkumu kritiky regresních analýz VH nemá pochyb o správnosti/spolehlivosti a použitelnosti sestaveného finančního plánu jako základu. Kritika stojí

na hypotézách/nejistotách, nikoliv na přezkoumatelně doložených vadách. Hypotézy nevykazují žádné informace pro zpřesnění odhadu hodnoty akcií TELECOM. Odlišnost názorů Marek/TPA neznámá, že odborný názor EG není správný.

94. Znalec Hálek tedy na základě pověření odvolacím soudem předložil znalecký posudek č. 561-01-2024 ze dne 13. 11. 2024, jenž byl proveden k důkazu na jednání odvolacího soudu dne 20. 2. 2025 a k jehož závěrům byl znalec Hálek vyslechnut. Na vysvětlení svých závěrů z obou svých znaleckých posudků znalec soudu předložil a učinil součástí své ústní výpovědi dokument nazvaný též „Přednes II“.

95. Odvolací soud znovu zdůrazňuje, že jde o účastnické znalecké posudky, protože je z nich z velké části zřejmá souvislost mezi osobou zadavatele znaleckého úkolu a závěrem znaleckého zkoumání. Souhlasí se závěrem znalce Hála ohledně znalce doc. Krabce. I jen při jeho výsledku - dne 13. 12. 2023, sejevily odvolacímu soudu jeho závěry jako ryze účelové, nevěrohodné a vedené jediným cílem - reprezentovat zájmy zadavatele posudku. Navíc jeho posudky jsou vnitřně rozporné, jak již bylo shora uvedeno, vychází téměř výlučně ze základního postulátu, že velký počet zobchodovaných akcií je základním a takřka jediným kritériem fungujícího kapitálového trhu. Ohledně všech hodnocených posudků lze tedy konstatovat, že jejich souvislost s účastníky je zřejmá, protože jejich vypovídací schopnost není valná. Byly reflektovány revizním znalcem Hálkem, ten je zhodnotil a konfrontoval se svými závěry, jež zůstaly nezměněny viz Přednes II o velikosti 71 stran a podrobně řešící jednotlivé znalecké úkoly, a to i ve vztahu ke všem „novým“ ZP.

XI. Hodnocení revizních znaleckých posudků znalce Hála

96. V daném případě zpracovatel revizního znaleckého posudku - znalec Hálek podrobně rozvedl a zdůvodnil volbu (vhodnost) užití konkrétní jím použité metody (metod) pro stanovení tržní hodnoty CP, zdůvodnění odvolací soud shledal úplným a vnitřně logickým. Závěry obou svých ZP při podrobném výsledku (trvající několik hodin) u jednání odvolacího soudu konaném dne 18. 7. 2024 a 20. 2. 2025 plně obhájil. Revizní znalecké posudky mají veškeré formální náležitosti, znalec dodržel zadání soudu, zodpověděl nejen na otázky soudu, ale i na (detailní, odborné) otázky účastníků, své závěry srozumitelně a určitě vysvětlil. Na svých plně závěrech setrval, přesvědčivým způsobem zdůvodnil i volbu jím aplikované metody (metod) ocenění akcií. Znalec se zhostil svého úkolu dostatečně, o jeho odbornosti, nezaujatosti a přehledu nelze mít pochybnosti. Velmi kladně odvolací soud hodnotí i jeho historické znalosti vycházející z jeho odborné historie působení ústící v detailní znalost fungování trhu s CP v rozhodné době. Dotazy všech účastníků řízení při jednáních u odvolacího soudu byly zodpovězeny logickým způsobem, obhájeny byly přijaté znalecké závěry. Jak výše odvolacím soudem podrobně rozebráno, revizními znaleckými posudky byly i zrevidovány výše jmenované účastnické znalecké posudky, byly rozebrány jejich chyby (nedostatky) ve vztahu k výsledkům v nich uvedeným.

XII. Hodnocení ostatních důkazů provedených v rámci odvolacího řízení a důvody neprovedení dalších - účastníky navržených důkazů

97. Podle US NS sp. zn. 29 Cdo 729/2021; „Závěr, podle něhož soud není povinen provést všechny účastníkem řízení navržené důkazy, pak plyne již z ustanovení § 120 odst. 1 věty druhé o. s. ř. (srov. dále v této souvislosti nálezy Ústavního soudu ze dne 8. ledna 1997, sp. zn. II. ÚS 127/96, uveřejněný pod číslem 3/1997 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, jakož i důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. května 2010, sp. zn. 29 Cdo 936/2009, popř. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. září 2011, sp. zn. 29 Cdo 254/2010, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. listopadu 2012, sp. zn. 29 Cdo 4622/2010). Relevantním je též rozhodnutí NS sp. zn. 29 Cdo 4335/2018.

98. K ostatním v řízení provedeným znaleckým posudkům (kromě revizních ČZ a především znalce Hála) odvolací soud uvádí, že je z nich zřejmá souvislost mezi osobou zadavatele

znaleckého úkolu a závěrem znaleckého zkoumání. Odvolací soud provedl řadu (viz výše uvedený výčet) účastnických znaleckých posudků majících objasnit zásadní otázky vytyčené US NS odst. 60, a dále řadu účastnických znaleckých posudků, jimiž účastníci řízení naplňovali své právo předkládat soudu důkazy případně vyvracet pravdivost či správnost důkazů jiných. Nicméně, odvolací soud v rámci řízení po vrácení věci soudem dovolacím několikrát upozornil účastníky, že jejich trvalé předkládání důkazů považuje za již přesahující rámec předmětného řízení a faktickou potřebu. Z výše podrobně rozebraných důvodů odvolací soud ustanovil prvního revizního znalce (ČZ) a následně pak, rovněž z výše uvedených důvodů ustanovil revizního znalce Hála, tedy znalce zcela objektivního, nezávislého na kterémkoli z účastníků řízení. Odvolací soud na svém posledním jednání dne 25. 2. 2025 zamítl návrh další účastnice na provedení dosud neprovedených znaleckých posudků, protože podle jeho názoru jejich provedení by již nemělo smyslu. Soudem ustanoveným, revizním, objektivním znalcem byly uspokojivě zodpovězeny všechny otázky, další účastníci i navrhovatelkám byly dány možnosti se k jeho závěrům vyjádřit (výše jmenované mnohahodinové výsledky při jednáních odvolacího soudu), bylo provedeno dostatečné dokazování účastnickými znalci právě ve vztahu ke znalci reviznímu, jakož i coby jejich samostatných posudků - závěrů, pročť další znalci povolání, jen“ účastníky řízení by řízení již jen nad míru únosnou prodlužovali, stejně tak jako z hlediska soudu další, účastníky navržené důkazy. Je plně na soudu, které důkazy provede a které nikoli, viz výše jmenovaný judikát, a odvolací soud dospěl k závěru, že mu dosavadní dokazování a z něj zjištěné skutečnosti plně postačují pro rozhodnutí ve věci. Ostatně sama zástupkyně další účastnice, jež na jedné straně, „bez ustání“ předkládala v průběhu celého řízení, tím spíše odvolacího stále další a další důkazní návrhy, resp. důkazy, na straně druhé (přínejmenším v rámci některých svých písemných podání a u posledního jednání odvolacího soudu) poukázala na příliš dlouho trvající řízení vinou soudu. Ohledně délky řízení jí lze dát za pravdu, ohledně viny soudu v žádném případě, protože soud byl vždy jen nucen reagovat na, „nekončící“ podání a návrhy účastníků. Pro nadbytečnost tedy odvolací soud návrhy na provedení v řízení dosud neprovedených důkazů, kdy některé důkazy se k věci samé vůbec nevztahují (viz například řada rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR - celkem jich k důkazu bylo navrženo 12, tím spíše pak články a jiná podání ke znalci Česká znalecká a.s. - z jejího posudku odvolací soud nakonec nevyšel), některé jsou již ve stávající fázi nadbytečné - neprovedené znalecké posudky, resp. výsledky znalců je podávších).

XIII. Hodnocení věci soudem - závěry odvolacího soudu

99. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2019 č. j. 29 Cdo 293/2017-2223 /dále i jen, „USN NS“ / viz odst. 60 USN NS,, v další fázi řízení se bude odvolací soud nejprve zabývat tím, zda v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst.3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou“., Teprve v případě kladné odpovědi na tuto otázku přihlédně při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií“. Odvolací soud se ve smyslu výše řečeného a citovaného USN NS zabýval následujícími otázkami: I. zda byl trh deformován, a dále II. stanovením odpovídající hodnoty akcie předmětné akciové společnosti.

A. Deformace trhu

100. Ohledně situace na českém kapitálovém trhu nejenom v letech do roku 2000, ale i po něm je nutné poukázat na důvodovou zprávu k zák. č. 370/2000 Sb., podle níž...“ Vzhledem k nestandardnosti českého kapitálového trhu je jen obtížné naformulovat přesná pravidla pro stanovení přiměřené ceny registrovaných účastnických cenných papírů...“ (citace převzata z usnesení NS sp. zn. 29 Cdo 4435/2016). Toto ustanovení je navíc shodně uváděno i v rušícím rozhodnutí NS sp. zn. 29 Cdo 293/2017, viz jeho bod 39 odst. 2). I když jde tedy o časové období předcházející předmětnému období v roce 2005, je korelatní, že takovéto hodnocení se objevuje, resp. je zásadním obsahem Zprávy o finanční stabilitě České národní banky za rok 2006, tedy že neutěšená, netransparentní a nestandardní situace českého kapitálového trhu pokračovala. Podle této zprávy str. 89 (viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 129 bod 2.) platí, že, Na základě výsledku není

možné prokázat informační efektivnost českého akciového trhu, ale ani obchodování na základě neveřejných informací. Efektivnost kapitálového trhu je rovněž nutným předpokladem pro to, aby ceny akcií poskytovaly ekonomickým agentům správné informace. Hypotéza efektivních trhů (ve smyslu informační efektivnosti) říká, že na středně efektivním trhu by tržní ceny měly správně odrážet všechny veřejně dostupné informace. V tomto článku testujeme středně silnou formu efektivnosti na českém kapitálovém trhu s využitím modelu oceňování kapitálových aktiv (CAMP), jednoduchého indexního modelu a kontrolního tržního portfolia. Zkoumáme reakce cen na Burze cenných papírů Praha a RM - Systému na informace o zveřejnění oznámení s konkrétní nabídkou odkupu akcií minoritních akcionářů“. Na str. 97 (závěr) této zprávy se uvádí následující závěr: „Lze shrnout, že na českém akciovém trhu není možné potvrdit středně silnou formu efektivnosti... Zejména faktory jako krátká historie trhu, charakter a průběh privatizace, používaný obchodní systém nebo míra participace zahraničních investorů ovlivňují transparentnost trhu a jeho likviditu, podíl nelikvidních titulů, přímé i nepřímé náklady obchodování a potažmo i jeho efektivnost. Tyto závěry jsou v souladu s dosavadními studiemi testujícími středně silnou formu efektivnosti jak na českém akciovém trhu, tak i na středoevropských trzích.“ Dále podle „návrhu opatření zlepšujících fungování kapitálového trhu (KCP/BCPP) - Shrnutí stavu českého kapitálového trhu k datu vydání dokumentu 2.března 2004 z pohledu KCP/BCPP (viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 128-129 bod 1.) platí, že, „...role kapitálového trhu v České republice zůstává nedoceněna a ten tak nemůže plnit své hlavní funkce - alokační a cenotvornou.“ I odvolací soud je názoru, totožného jako znalec Hálek, že dobové dokumenty nejsou ovlivněny následně probíhajícími soudními spory či následnými skutečnostmi a potud v neobjektivnější míře zobrazují stav panující na českém kapitálovém trhu v předmětné době. Jakékoli následné hodnocení trhu, tím spíše pak ze strany účastnických znalců, nemůže být více signifikantní, a potažmo tak ani správnější, objektivnější a mít vyšší vypovídací hodnotu, než údaje obsažené v dobových dokumentech orgánů (státních či majících státem do značné míry delegované pravomoci či státem autoritativně kontrolovaných), orgánů dohlížejících, regulujících a „provozujících“ tehdejší akciový, resp. kapitálový trh, tedy orgánů, resp. subjektů jako je [ulice] národní banka, Komise pro cenné papíry (dále jen, KCP“), Burza cenných papírů Praha (dále jen, BCPP“). Jestliže tyto orgány nehodnotily tehdejší kapitálový trh ani jako středně efektivní, hodnotily jej jako trh neplnící své základní funkce, pak samozřejmě nelze oddělovat trh jako celek od trhu s jednotlivými na něm obchodovanými akciemi, platí-li pro cenný trh stejná pravidla a principy, což v daném případě není nijak sporné. Argumentem od většího k menšímu lze dovodit, že nebyl-li celý trh transparentní a ani středně efektivní, pak takové nemohly být (tím spíše) ani jeho jednotlivé části - jednotlivé na něm obchodované akcie. Byl-li trh takovýto, pak ani velký objem zobchodovaných akcií, kterýžto byl s akciemi TELECOM, na tomto nemohl nic změnit, protože toto velké množství bylo „obchodováno“ v prostředí netransparentním a neefektivním.

101. Podle znalce Hála (viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 129 bod 2.), KCP/BCPP/ČNB jednoznačně považují český kapitálový trh ve sledovaném období za neefektivní, neplnící řádně alokační (cenotvornou) kurzotvornou funkci; český kapitálový trh ve sledovaném období nebyl efektivním kapitálovým trhem, neměl dostatečnou kvalitu, panující tržní podmínky (tržní cena/průměrná cena) neodrážely hodnotu účastnických cenných papírů a kapitálový trh byl deformován vlivy snižujícími jeho kurzotvornou funkci. Závěry dobových dokumentů jsou formulovány nejvyššími odbornými autoritami dohledu nad kapitálovým trhem a tvůrce kapitálového trhu, které trh dokonale znaly /analyzoval. Odborný názor jednoznačně stvrzuje neefektivnost/nedokonalost kapitálového trhu v ČR. Pokud je neefektivní celý kapitálový trh, nemůže být efektivní 1 emise zde obchodovaná“.

102. V této souvislosti si odvolací soud položil otázku vztahu výše uvedeného k závěru dovolacího soudu, že, „pouze v případě, že zde jsou důvody zvláštního zřetele hodné (např. deformace trhu), v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě těchto kritérií nebylo možné považovat za přiměřenou s ohledem na smysl a účel právní úpravy povinné nabídky převzetí, je na místě uchýlit

se k alternativním metodám ocenění“ (viz Usnesení NS sp. zn. 29 Cdo 293/2017 bod 55 věta první). Dovolací soud pak ve smyslu uvedeného uložil odvolacímu soudu, aby se v další fázi řízení, nejprve zabýval tím, zda v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou“ (viz Usnesení NS sp. zn. 29 Cdo 293/2017 bod 60 věta první). Odvolací soud se samozřejmě tímto pokynem řídil, pročez jednak sám hodnotil výše jmenované dokumenty orgánů a subjektů kapitálového trhu a dozoru nad ním, a především v uvedeném směru zadal otázku reviznímu znalci, resp. znalcům ČZ, Hálek. Oba revizní znalci potvrdili naplnění uvedeného předpokladu, viz výše i níže. Odvolací soud zvažoval, a to vzhledem k tvrzení a názorům další účastnice, zda je vůbec namístě posuzování trhu jako celku, či zda, „může“ jít, jen“ o deformaci obchodu s jednou akcí - akcí TELECOMU. Z výše citovaných závěrů Nejvyššího soudu žádné omezení nevyplývá. To je ostatně i logické, protože kdyby se například prokázalo, že informační systém BCPP v předmětné době byl postižen virem a v důsledku toho byly ceny systémem hlášené zcela deformovány, zcela jistě a bez diskuse by se jednalo o deformaci trhu (jednorázovou). Něco do jisté míry obdobného, ovšem trvalého, představuje výše rozebraná situace, „Postupu při výpočtu průměrné ceny za období šesti měsíců SCP“, z něž vyplývá, že do výpočtu se zahrnou všechny obchody, které byly uskutečněny s cenným papírem v rozhodném období bez rozlišení, zda byl obchod uskutečněn na veřejném trhu či nikoli. V rozhodném období bylo přitom, dle znalce Hála na veřejném trhu zobchodováno pouze 24,10 % objemu obchodů s CP TELECOM, tedy prakticky jen čtvrtina, pročez je podle něj též jasné, že 6M průměrná cena byla vždy deformovaná v případě existence nenulových mimoburzovních obchodů. U akcie TELECOM v mimořádné intenzitě 75,90% nekurzotvorných obchodů. Lze tedy dospět k závěru, že nic nebrání tomu, aby znalcem Hálem učiněné závěry byly relevantní i v rámci pravidel vytýčených Nejvyšším soudem (jenž navíc v době svého rozhodování žádné informace o takových skutečnostech v dané věci, neměl, jak vyplývá i z jeho dovolacího rozhodnutí).

103. Znalec Hálek ve znaleckém posudku č. 520-01-2024 I.

a) Potvrzuje existenci důvodů zvláštního zřetele hodných, kteréžto podrobně vyjmenovává viz str. 145-150

Tyto důvody znalec Hálek potvrdil též po názorové konfrontaci s jinými znalci, a sice při obou výsledcích - 18. 7. 2024 a 20. 2. 2025, resp. v Přednesu II (s .67-70), který učinil součástí výsledku.

b) Znalec Hálek se zabýval deformací průměrné ceny, deformací prémiové ceny a také panujícími tržními podmínkami.

c) Posudky revizních znalců, zejména posudek 561-01-2024 viz str. 127-136) komplexně řeší odbornou otázku, zda bylo možné jako indikátor panujících tržních podmínek použít kritéria uvedená v § 183c obch. zák., na něž odkazuje USN NS viz bod 52.

104. Dva výsledky znalce Hála (dne 18. 7. 2024 a 20. 2. 2025) potvrdily závěry znaleckých posudků revizních znalců, a odmítly závěry znalců dalšího účastníka vyplývající z jejich posudků a výsledků učiněných v tzv. druhé etapě odvolacího řízení. Tyto závěry znalců další účastnice:

a) Zdůrazňovaly trh jedné akcie (nikoli celý kapitálový trh v ČR v dané době viz Posudek 561-01-2024 s. 27 bod 4, s. 37 bod 40b)

b) Zkoumání deformace trh zužovaly pouze na kritéria výslovně uvedená v rozhodnutí NS (nízká likvidita, zakázané manipulace), ačkoliv výčet NS byl jen demonstrativní!!! (viz Posudek 561-01-2024 s. 95 bod 7

c) Nevěnovaly se celému tržnímu prostředí, tedy celému systému kapitálového trhu v ČR v dané době, ačkoliv v ekonomické praxi platí, že

-, Efektivností trhu se měří kvalita kurzotvorné funkce“, Kvalita kapitálového trhu (efektivnost kapitálového trhu) určuje kvalitu kurzotvorné funkce“. viz posudek 561-01-2024 s. 123 bod 5

–, Čím silnější je efektivnost trhu, tím kvalitnější je kurzotvorná funkce trhu a naopak. Čím silnější je efektivnost trhu, tím menší je rozdíl mezi tržní cenou (kurzem) a hodnotou akcie“ viz posudek 561-01-2024 s. 123 bod 6

–, Pokud kapitálový trh není alokačně (operačně) informačně efektivní (efektivnost kapitálového trhu), z logiky nemůže spolehlivě plnit svou kurzotvornou funkci (je deformován) a jakýkoliv odborník nemůže aplikovat panující tržní podmínky“ viz posudek 561-01-2024 s. 124 bod 7

–, Nebylo prokázáno, že byl ve sledovaném období 17. prosince 2000 - 16. červen 2005 celý kapitálový trh v ČR efektivní. Nebylo prokázáno, že byl ve sledovaném období 17. prosince 2000 - 16. červen 2005 dílčí trh akciemi ČESKÝ TELECOM efektivní. Není-li efektivní trh jako celek, nelze bez dalšího důkazu tvrdit, že je efektivní trh jedné akcie“. viz posudek 561-01-2024 s. 124 body 8-10

–, efektivnost kapitálového trhu (kvalitu kurzotvorné funkce) se má zkoumat v oblastech uvedených.....“ viz posudek 561-01-2024 s. 124 bod 12

105. Podle znalce Hálek, Aby bylo možno posoudit kvalitu kurzotvorné funkce (=efektivnosti), je třeba zkoumat veškeré uvedené oblasti /charakteristiky akciového trhu. Zaměření pouze na oblast likvidity je nedostatečné.“ viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 125 bod 13., Efektivnost kapitálového trhu je ekonomickou vlastností celého trhu, pokud není efektivní celý trh, nejsou efektivní jeho části a nemůže být efektivní ani obchodovaná akcie“. viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 125 bod 14., V žádném případě neplatí tvrzení, že nezbytným předpokladem použití panujících tržních podmínek (použití průměrné ceny) k určení hodnoty účastnických cenných papírů je pouze dostatečná likvidita daného titulu (viz Příloha /2)“. viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 125 bod 15., Likvidita na akciovém trhu je pouze 1 z mnoha charakteristik ovlivňujících kurzotvornou funkci akciového trhu. Pokud je akciový trh likvidní, nelze pouze z této skutečnosti predikovat závěr, že akciový trh nebyl deformován vlivy snižujícími jeho kurzotvornou funkci“ viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 125 bod 16. Znalec Hálek v rámci svého výsledku na jednání odvolacího soudu konaném dne 25.2.2025, resp. písemného Přednesu tvořícího součást jeho ústního přednesu /dále i jen, Přednes II“ / uvedl, že,, likvidita = faktor schopnosti trhu vytvořit kurzu akcie, ale likviditou se neurčuje vztah k hodnotě akcie“, dále pak že,, Likvidita vytváří kurz akcie, ale neřeší zákonný požadavek, tj. vztah cenu akcie versus hodnota“ a konečně, že,, Likvidita řeší pouze otázku, že trh existuje, na trhu se obchoduje a vzniká kurz“ viz Přednes II s. 18 body 3 - 5. Znalec Hálek konstatoval, že,, akciový trh postižený silnou deformací - manipulací kurzu (nedostatek informací, nefungující dohled nad kapitálovým trhem, nízký počet obchodovatelných cenných papírů, nefungující primární úpis cenných papírů jako místo získávání kapitálu, nízký počet obchodujících subjektů a kótujících subjektů, vysoké náklady obchodování....) může být likvidní, mít regulační rámec a sám existovat jako soubor pravidel obchodů“ viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 125 bod 18.

106. Znalec Hálek se tak ve svých posudcích dostatečně vypořádal s argumentací další účastnice ohledně role likvidity trhu coby jí tvrzeného základního a druhdy i jediného argumentu toho, že akciový trh nebyl v rozhodné době deformovaný, a potažmo tak nebyl deformovaný ani kurz akcie TELECOMU, viz výše i níže uvedené. Znalec Hálek ve svých posudcích zkoumal, analyzoval a prověřil následující skutečnosti: 1. 6 měsíční vážený průměr, kdy analyzoval kapitálový trh jako celek, dílčí trh s akcií Český Telecom a metodiku výpočtu 6M váženého průměru; 2. trh, na kterém vznikla prémiová cena; 3. panující tržní podmínky ve sledované době.

6M průměrná cena (vážený průměr cen)

107. Podle znalce Hálek, od 8. prosince 2000 do 31. března 2008 se dle platné metodiky SCP do výpočtu 6M průměrné ceny zahrnovaly všechny obchody (pro zařazení obchodu do výpočtu bylo rozhodující, že se jednalo o úplatný převod CP v SCP), které byly s daným SCP uskutečněny v rozhodném období = nerozlišovalo se, zda byl obchod uskutečněn na veřejném trhu nebo ne - v závislosti na objemu nesprávně/ neoprávněně započtených obchodů mimo veřejný trh

docházelo k deformaci průměrné ceny určené SCP“ viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 131 bod 2. Podle Přílohy 3 jmenovaného znaleckého posudku, a to, „Postupu při výpočtu průměrné ceny z obchodů registrovanými účastnickými cennými papíry za období šesti měsíců (podle § 183c odst.3 obchodního zákoníku)“ datovaného dnem 8. prosince 2000 podepsaného RNDr. Jirím Sedláčkem, CSc. coby ředitelem Střediska cenných papírů, jeho bodu 5.: „Do výpočtu se zahrnou všechny obchody, které byly s daným cenným papírem uskutečněny v rozhodném období, přičemž a. se nerozlišuje, zda byl obchod uskutečněn na veřejném trhu nebo nikoli, b. uskutečněním obchodu se rozumí nikoli uzavření kontraktu, ale jeho vypořádání prostřednictvím registrace převodu ve Středisku; pro zařazení obchodu do výpočtu je tedy rozhodující, zda datum registrace úplatného převodu ve Středisku spadá do rozhodného období“. Podle znalce Hála, „pouze 24,10% objemu obchodů s CP TELECOM bylo zobchodováno na veřejném trhu ve sledovaném období 17. prosince 2004 - 16. června 2005, kde jsou párovány anonymní kurzotvorné nákupní/prodejní pokyny výhradně dle kritéria cena. Ostatní transakce/převody jsou na vrub obchodům a) mimo veřejná nebo b) blokovým obchodům, kde nejsou stanovena pravidla vypořádání a strany obchodu mohou mít i vedlejší smluvní ujednání mimo cenu. Vzhledem k poměru kurzotvorných obchodů ku nekurzotvorným obchodům (mimoburzovním - bez vlivu tržních podmínek) 24,10%: 75,90% konstatuji, že míra deformace a zkreslení 6M průměrné ceny byla ve sledovaném období v mimořádné intenzitě a významně ovlivnila 1 z indikátorů panujících tržních podmínek (6M průměr).“ viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 132 bod 3. K tomu znalec v rámci výsledku upřesnil, že, „Nepoužitelnost 6M průměru umocňuje fakt, že metodika SCP nevhodně nastavila algoritmus (vzorec) výpočtu, který zahrnoval veškeré transakce s peněžním vypořádáním (s cenou). Vzorec nerozlišoval kurzotvorné a nekurzotvorné obchody. Zjistil jsem, že dle metodiky SCP nekurzotvorné mimoburzovní transakce masivně deformovaly výpočet 6M průměru. Nekurzotvorné mimoburzovní transakce činily 75,90% a kurzotvorné jen 24,10%“ viz Přednes II, s. 52, bod A/1. Podle znalce Hála, „Existence metodiky SCP potvrzuje, že 6M průměr (jako hlavní indikátor (tržní) hodnoty CP byl deformován a nelze jej použít“ viz viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 132 bod 7. Znalec Hálek uvedl, že, „konstatuji logiku úvahy - když 75,90% obchodů nevstoupí na anonymní kurzotvorný trh (nestřetává se anonymní poptávka x nabídka akcií), oslabí a) kurzotvornou funkci, b) anonymní střet nabídky x poptávky a c) vztah ceny akcie a hodnoty“ viz Přednes II, s. 29, bod 8. Podle znalce, „Důvodem je skutečnost, že transakční data SCP, vstupující do výpočtu 6M průměrné ceny, obsahují data dne vypořádání, S“ a panující tržní podmínky sledují data sjednání obchodu, T“. data, S“ a, T“ se liší dobou vypořádání transakce. Posun dat o dobu vypořádání (rozdíl mezi, S“ a, T“) vstupující do výpočtu 6M průměrné ceny dle metodiky SCP, může být až 99 pracovních dní oproti reálným panujícím tržním podmínkám“ viz Přednes II, s. 29 bod 12.

108. Až s účinností od 1. 4. 2008 bylo v rámci § 43 odst.3 zák. č. 104/2008 Sb. o nabídkách převzetí definováno, jakým způsobem dochází ke stanovení výše protiplnění v povinné nabídce převzetí v případě, že nejde stanovit prémiovou cenu, přičemž změna oproti původnímu stavu byla především ta, že se explicitně započítávají pouze kurzotvorné obchody na regulovaných trzích - vážený průměr od tohoto data neobsahuje data úplatných převodů na mimoburzovním/ OTC trhu. Tento způsob jedinečně odráží požadavek Nejvyššího soudu, aby průměrná cena CP odrážela právě panující tržní podmínky v době vzniku nabídkové povinnosti. Šestiměsíční průměrná cena je tak správně odvozena pouze od tržní hodnoty účastnických CP. Další znalci v daném řízení, a zřejmě ani Nejvyšší soud při svém rozhodování, nepracovali s tím, že (jak bylo prokázáno samotným výše citovaným pokynem SCP ze dne 8.12.2000), 6M vážený průměr dle Metodiky SCP platné a účinné v rozhodném období 17. prosince 2004 - 16. červen 2005 ve skutečnosti neodráží kurzotvornou 6ti měsíční průměrnou cenu a že 6ti měsíční průměrná cena je zásadně deformována souborem ostatních - nekurzotvorných transakcí. Je tak zřejmé, že pravidlo nastavené Nejvyšším soudem platilo v uvedeném smyslu před novou právní úpravou (před 1. 4. 2008), tak v rámci ní, tedy že cena CP v nabídce se odvozuje primárně od tržní hodnoty účastnických CP v případě, že není trh

deformován vlivy snižujícími jeho kurzotvornou funkci, čemuž odpovídá i výklad NS (viz též ZP Hálek 561-01-2024 s. 131 body 1 - 11).

109. Odvolací soud tedy z výše uvedeného znaleckého posudku zjistil tam uvedené, kdy bylo prokázáno i jen metodikou SCP v relevantním období a její praktickou realizací, že ve smyslu odst. 60 USN NS, v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou. Jestliže totiž v rozhodném období tvořily kurzotvorné transakce toliko jen jednu čtvrtinu ze všech transakcí (tři čtvrtiny tvořily transakce nekurzotvorné), pak nebyl kurz na veřejném trhu objektivně utvářen tak, aby měl 6M kurz odpovídající vypovídací hodnotu, podle níž by bylo možné stanovit přiměřenou cenu dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. za předmětnou akci.

110. Ve vztahu k zahrnutí resp. nezahrnutí prémiové ceny do výpočtu 6M průměru revizní znalec Hálek ve znaleckém posudku (viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 133 bod 9) uvádí, že, „...má jako znalec za jednoznačně prokázané (písemnými pokyny prodávajícího /kupujícího získanými od MF), že nebyla dodržena smlouva o úplatném převodu (převod akcií TELECOM byl uskutečněn v rozporu s kupní smlouvou schválenou všemi účastníky soutěže formou DFP - forma bezúplatného převodu místo obchodu DVP - forma úplatného převodu, nebyl dodržen mechanismus privatizační smlouvy (=deformace trhu s prémiovou cenou) a převod mezi prodávajícím (FNM) a kupujícím (TELEFONICA) byl jednoznačně proveden typem převodu EFO (forma bezúplatného převodu). Tento převod nemohl ze své podstaty ovlivnit výpočet 6M průměrné ceny dle metodiky SCP, do kterého se započítávají pouze úplatné převody (Příloha/5- Pokyny s typem převodu EF)“. Dlužno konstatovat, že přílohou č. 5 je též fotokopie, „Pokynu k vypořádání nákupu/prodeje cenných papírů“ ze dne 13. 6. 2005 pro klienta Fond národního majetku, v němž je jako typ vypořádání uveden typ, „EFO“, tedy jak znalec konstatuje, typ bezúplatného převodu. Podle soudu jde o naprosto zásadní skutečnost se zcela jednoznačným deformačním vlivem na trh. Znalec uvádí, že i kdyby někdo prokázal, že příkaz byl fakticky započítán jako úplatný převod, pak by v obou případech nastala deformace trhu - v prvním případě by nebyla dodržena privatizační smlouva, (deformován trh s prémiovou cenou) a obchod nebyl kvůli bezúplatné transakci EFP započítán do 6M průměru, ve druhém případě třetí osoba deformovala výpočet 6M průměru SCP, protože neexistuje transakce, „úplatný převod akcií“. Z hlediska odvolacího soudu tedy došlo k prokázání deformace trhu v rozhodném období.

B. Řešení hodnoty cílové společnosti

111. Podle USN NS odst. 52: „Aby byla cena uvedená v povinné nabídce převzetí přiměřená, musí v maximální možné míře a prioritně odrážet právě panující tržní podmínky v době vzniku nabídkové povinnosti. Proto § 183c odst. 3 obch. zák. určuje jako hlavní indikátor tržní hodnoty účastnických cenných papírů, které jsou předmětem nabídky převzetí, vážený průměr, za nějž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí. Přitom dále platí, že nabyli-li akcionář nebo osoba jednající s ním ve shodě v posledních 6 měsících cenné papíry, které jsou předmětem nabídky převzetí, za cenu vyšší, než je průměrná cen, nesmí být cena navrhovaná v nabídce převzetí nižší než (tato) prémiová cena snižená až o 15% (jestliže stanovy tuto odchylku nevylučují nebo nezpřísňují). Takto snižená prémiová cena nesmí být nižší než průměrná cena“. Podle téhož usnesení odst. 60, „v další fázi řízení se bude odvolací soud nejprve zabývat tím, zda v projednávané věci byly naplněny důvody zvláštního zřetele hodné, v jejichž důsledku by cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nebylo možné považovat za přiměřenou“. Ze jmenovaného usnesení NS se podává, že při hledání přiměřené hodnoty akcie je v rámci znaleckého zkoumání nutno respektovat požadavek na nabídkovou cenu přiměřenou hodnotě akcie, zohlednit panující tržní podmínky v době vzniku povinnosti učinit nabídku a snažit se hledat dosažitelnou tržní hodnotu akcie, nikoliv imaginární hodnotu, jak se jeví znalci.

112. Dne 13. února 2024 odvolací soud usnesením č. j. 7 Cmo 504/2014-3129 (jež nabylo právní moci dne 20. 2. 2024) zadal reviznímu znalci Hálkovi následující úkol:„ 2) Nebylo-li by možno takovou cenu (dle kritérií § 183c odst. 3 obch. zák.) za tuto akcii považovat za přiměřenou, stanovit cenu k 17. 6. 2005, jež by byla přiměřená hodnotě akcie za toto období obchodované na kapitálovém trhu s tím, že v případě existence důvodů hodných zvláštního zřetele znalec přihlédne při posuzování přiměřenosti ceny uvedené v nabídce převzetí k ostatním metodám určování hodnoty kmenových akcií“.

113. Znalec Hálek obšírně zhodnotil otázky týkající se prémiové ceny (viz ZP Hálek 561-01-2024 s. 134-136) a dospěl k závěru, že,, dosažená prémiová cena 502 Kč za akcii (deformovaná) zpětně deformovala tržní cenu akcií - investoři nastavili po zveřejnění dosažené prémiové ceny kurz akcií blízky hodnotě prémiové ceny 502 Kč snížené o 15% (investoři očekávali, že za své akcie obdrží minimální cenu ve výši prémiové ceny sníženou o 15%)“. Přitom ovšem trh, na němž prémiová cenu vzniká není oddělen od veřejného kapitálového trhu ani dílčího trhu s jedinou akcií, což potvrzují dobové dokumenty. Investoři v privatizační soutěži zohledňovali cenu akcie na deformovaném kapitálovém trhu při stanovení nabídkové ceny. Znalec Hálek dále zdůraznil, že jednou z příčin deformací trhu byla obava akcionářů, že majoritní akcionář rozhodne o stažení akcie z trhu, když za období 1995 až 06/ 2005 došlo k více než 1 640 stažení z trhu viz ročenka a výroční zprávy BCPP. Většinový akcionář byl v té době motivován (ekonomicky) nabídnout cenu nižší, než hodnota akcie, neboť menšinoví akcionáři se mohou domáhat dorovnání až ex post.

114. Podle revizního znalce burzovní cena sledovala vývoj na prémiovém trhu - po zveřejnění nabídek se kurz ustálil blízko hodnoty prémiová cena (502 Kč) minus 15% (viz výše). Znalcem určenou hodnotu alternativní metodou ocenění na 532 Kč (viz posudek Hálek 520-01-2024, svazek II) nelze v kontextu znaleckého zkoumání deformace trhu s předmětnou akcií v rozhodném období, považovat za,, imaginární hodnotu jevící se znalci“, ale za cenu přiměřenou hodnotě akcie a nikoli hodnotě podniku resp. závodu.

1. Znalec Hálek vycházel z tržních dat pro minoritní podíly,, Vstupní data z trhu s menšinovými podíly vedou k ocenění CP v menšinovém podílu. Vstupní data z trhu s většinovým podílem vedou k ocenění akcie ve většinovém podílu“ (viz Přednes II str. 33). To znalec podrobně pojednal v ZP 520-01-2024, především str. 179. Znalec potud použil metodu DCF,, Výsledná hodnota akcie ZP=532 je tržní hodnota 1 akcie TELECOM v menšinovém podílu (zohledňující menšinové postavení drobných akcionářů): a) Předpokládám dodržení zákonných povinností TELECOM i většinového akcionáře (péče řádného hospodáře), b) Náklady VK dovozují z dat minoritního charakteru transakcí a obchodů na veřejném kapitálovém trhu...c) Nezvýšil jsem výsledek ocenění o kontrolní prémii, nepřipočítal synergie, d) cash flow vychází ze stavu před ovládnutím TELECOM společností TELEFÓNICA“.

2. Finanční plán znalce Hála je konzervativnější, než finanční plán sestavený managementem (obsažený v neveřejném privatizačním informačním memorandu), výsledek ocenění při použití finančního plánu managementu by byl 550 Kč tržní hodnoty akcie.

3. Znalec Hálek správně neaplikoval srážku za minoritu, kteroužto nelze použít s ohledem na princip rovnosti a nediskriminace všech akcionářů jako základní zásadu. Z ust. § 183a odst. 10 písm.a) obch. zák., jakož i z dalších tehdy účinných ustanovení právních předpisů vyplývá zákonný zákaz zneužití menšiny či většiny hlasů v akciové společnosti /stejně i KCP v metodice ZNAL/. Metodikou ZNAL je míněn dokument Komise pro cenné papíry nazvaný,, Znalecké posudky pro účely povinných nabídek převzetí a veřejných návrhů smluv o koupi účastnických cenných papírů (ZNAL)“ ve verzi ze srpna 2004, provedený odvolacím soudem též k důkazu.

4. Znalec Hálek uvedl důvody, proč jeho výsledek ocenění nepředstavuje imaginární hodnotu (viz Přednes II s.70) ve srovnání s panujícími tržními podmínkami. Podle znalce Hála,, Pokud by a) nebyli vyloučeni finanční investoři, b) došlo ke zveřejnění kurzotvorných informací z informačního memoranda, c) nebyla tržní cena 1 akcie deformována neefektivním kapitálovým trhem a d) byl

transparentně dokončen celý proces privatizace, mohla být prémiová cena vyšší než 532 Kč. Rozdíl mezi 532 Kč/akcie a dosaženou prémiovou cenou 502 Kč/akcie = 30 Kč = 5,98% k dosažené prémiové ceně“. Znalec zdůraznil (viz Přednes II s. 71), že, „kdyby přijal finanční plán MNG, uvedený v privatizačním neveřejném informačním memorandu do ZP 520-01-224, svazek II, vyšel by výsledkem ocenění 1 akcie TELECOM alternativní metodou ocenění na 550 Kč. Informační memorandum sestavoval FNM (prodávající) jako základní dokument pro kupujícího“. K tomu dodává odvolací soud, že z uvedeného hlediska lze toto informační memorandum, resp. údaje v něm uvedené považovat ve vztahu k účastnickým znaleckým posudkům (především další účastnice) a jejich závěrům jako na rozdíl od nich objektivizující a nezávislé, jakož i dobové (nikoli vyhotovované více než dvě desítky let po rozhodných skutečnostech) a potud za velmi vypovídající a podstatné. V daném případě tržní indikátory panujících tržních podmínek (6M průměrná cena a prémiová cena) byly deformovány a nelze je použít, tedy ani je porovnávat s výsledkem ocenění alternativní metodou. Podle odvolacího soudu znalec zcela dostatečně a uspokojivě vysvětlil, jakým způsobem dosažená (deformovaná) cena 502 Kč za akcii zpětně ovlivnila a deformovala panující tržní podmínky (tržní cena dosahovaná na kapitálovém trhu) na veřejném kapitálovém trhu a takové deformované panující tržní podmínky nelze použít pro srovnání s výsledkem ocenění alternativní metodou.

5. Soud zdůrazňuje, že je zcela zjevné, že provedení ocenění akcie alternativní metodou ocenění k relevantnímu datu (17. června 2005) je postupem času čím dál obtížnější s ohledem na postupné zhoršování dostupnosti relevantních vstupních dat (viz též Přednes II s. 47). Proto při svém posuzování věci přisoudit nejvyšší výpovědní hodnotu dobovým dokumentům či jejich citacím znalcem Hálkem, kdy tyto dokumenty je nutné, ve smyslu výše uvedeného, považovat za objektivizující faktor zobrazující dobový stav pro věc rozhodných skutečností. Poukázat je nutné v této souvislosti (opět) především na to, jak byly v té době registrovány obchody s akciemi na základě Pokynu KCP (viz výše) a jak bylo postupováno při výpočtu průměrné ceny na veřejném trhu zobchodovaných CP (viz Postup ze dne 8. 12. 2000).

115. K uvedenému zásadnímu ovlivnění, „tržní“ ceny akcie TELECOM dosahované na veřejném trhu v rozhodném období doplňuje odvolací soud ještě toto, přičemž i kdyby tyto jeho závěry nebyly správné, bylo by to bez vlivu na správnost jeho rozhodnutí vycházejícího ze závěrů znaleckého zkoumání věci. Tím, že cena dosažená v rámci privatizace kontrolního balíku akcií TELECOM (tzv. prémiová cena) byla promítnuta do ceny akcie na veřejném trhu dříve, než skončilo předmětné rozhodné období, a následně se, „podle ní“ ve smyslu výše uvedeném znalcem Hálkem ustálil kurz akcie TELECOMU, v žádném případě neznamená, že by takto ustálenou cenu bylo možné považovat za cenu tržní. Naopak je nutné vidět, že nastavení podmínek privatizace bylo učiněno Vládou ČR s určitými ohledy a důvody (což je z hlediska vlády zcela legitimní a pochopitelné). Byli tedy osloveni, resp. prospekty privatizace dány, jak bylo minimálně v průběhu odvolacího řízení prokázáno částí znalců (Brada, Hálek) a mezi účastníky o tom fakticky nebylo sporu, jen určité skupině investorů - tzv. strategickým investorům (podnikajícím v telekomunikačních službách viz podmínky privatizace). To bylo mocí veřejnou učiněno s ohledem na to, aby investor pokračoval v rozvoji telekomunikačních služeb v České republice. Tím, že byli ze soutěže o kontrolní balík takto vyloučeni tzv. finanční investoři, resp. všechny ostatní skupiny investorů, došlo již samou podstatou tohoto kroku k ovlivnění trhu ve vztahu k nabídkové ceně, protože tato nebyla podrobena obecné veřejné soutěži, ale ani omezené veřejné soutěži, ale soutěži ryze selektivní. Nabídková cena v privatizaci ovlivnivší zásadním způsobem 6M cenu akcie tedy tuto cenu de facto, „znetržnila“ - odtrhla od principů veřejného trhu, tedy i přes značné objemy obchodů s akcií TELECOM učiněné na veřejném trhu /navíc a především ovšem i jinak deformovaném viz závěry znalce Hála/ tato cena z podstaty věci nemohla představovat cenu tržní a potažmo tak ani přiměřenou. Nejednalo se o, „běžný“ obchod v rámci běžných tržních podmínek tak, aby z vývoje tržní ceny na veřejných trzích mohla být tvořena tržní cena akcie, ale o zcela specifickou, jednorázovou privatizaci – prodej kontrolního balíku akcií vlastněného státem,

realizovanou tedy mocí veřejnou výlučně za podmínek (privatizačních - selektivních), touto veřejnou mocí stanovených. I proto je třeba odmítnout argumentaci další účastnice a části jejích znalců (viz důkazy provedené na jednání odvolacího soudu dne 15.11.2023 a 13.12.2023) argumentujících pro to, že šlo o tržní cenu jen proto (či především proto), že byla dána značnými objemy zobchodovaných akcií. Pro větší ilustraci lze učinit příměr o tom, že stanoví-li stát svým veřejným aktem maximální cenu, za níž může být do České republiky nakupován benzín ze zahraničí /například 35 Kč za litr/, nelze pak argumentovat tím, že je v České republice nakupován benzín ze zahraničí za tržní ceny jen proto, že jsou na trhu nakupovány miliony litrů - všechny ovšem max. za cenu 35 Kč a cenu menší za litr. V daném případě tím, že Vláda České republiky, „nedovolila“ koupit kontrolní balík akcií TELECOM jakémukoli investorovi /ale jen jedinému typu investorů/, a to jak shora řečeno ze zcela logických a z hlediska moci veřejné zajisté opodstatnitelných důvodů majících zajistit pokračování kvalitních telekomunikačních služeb v České republice, nebyl kontrolní balík akcií dostupný na volném trhu, resp. za tržních podmínek, ale jen za veřejnou mocí výrazně regulovaných selektivních podmínek. Pak ovšem nelze jako z tržní vycházet z ceny v té době (rozhodné době) dosahované na veřejném trhu ohledně akcií TELECOMu.

116. Výše uvedené, řečeno ještě v širších souvislostech. Odvolací soud konstatuje, a v dané věci, v tomto rozhodnutí uplatnil závěry Nejvyššího soudu o tom, že, „základní mechanismus stanovení a přezkumu přiměřenosti cenu zůstal nezměněn“ i po novelizaci provedené zák. č. 370/2000 Sb. (viz USN NS odst. 42). Podle NS je, „Cílem právní úpravy povinné nabídky převzetí při ovládnutí cílové společnosti (či při posílení ovládnutí na hranice uvedené v § 183b odst. 1 obch. zák.) a její minimální ceny není sankcionovat ovládající osobu za uskutečněnou akvizici tím, že by musela ostatním akcionářům nabídnout za jejich účastnické cenné papíry plnění, které formálně odpovídá libovolně vysoké imaginární, hodnotě“ dotčených cenných papírů, jak se tato hodnota jeví znalci, i kdyby na trhu (lhostejno z jakých důvodů) takovou, „hodnotu“ v době vzniku povinnosti nebylo možné realizovat. Účelem této úpravy je pouze zajistit minoritním akcionářům likviditu cenných papírů dotčených provedeným či posíleným ovládnutím a umožnit jim tak snadný výstup z jejich investice za podmínek, které reflektují tržní situaci před ovládnutím či jeho posílením, ale také respektují zásadu rovnosti akcionářů, když navrhovatel musí nabídnout všem akcionářům (nemají-li se ocitnout v horším právním postavení) alespoň cenu, již se v rozhodné době zavázal uhradit jinému akcionáři či jiným akcionářům (princip prémiové ceny). Naznačenému účelu může vyhovovat jediné taková interpretace požadavků na minimální cenu povinné nabídky převzetí, která v maximální možné míře a prioritně odráží právě panující tržní podmínky v době vzniku povinnosti. Ostatním metodám určování hodnoty účastnických cenných papírů pro účely stanovení minimální ceny povinné nabídky převzetí podle § 183b obch. zák. je nutno přisoudit pouze podřídný význam, jsou-li dány důvody domnívat se, že trh byl v rozhodné době deformován vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci (např. mimořádně nízkou likviditou, zakázanými manipulacemi atd.). Za běžných tržních poměrů nelze výsledky těchto metod bez dalšího stavět nad průměrnou, resp. prémiovou cenu. Zhodnotit, do jaké míry je opodstatněné uchýlit se k alternativním metodám ocenění, a tyto metody případně vhodně kombinovat, je přitom hlavním úkolem znalce, jež zákon do procesu tvorby minimální ceny za tím účelem vtahuje prostřednictvím ustanovení § 183c odst. 5 obch. zák.“ (viz USN NS odst. 39 bod 4 a 5). Jinak řečeno, ostatní, resp. minoritní akcionáři mají právo na to, aby se jim v případě jejich akceptace povinné nabídky při převzetí cílové akciové společnosti dostalo tolik, jako kdyby akcie prodali na veřejném trhu, a to v rozhodném období. To ovšem také předpokládá plně, kurzotvorně fungující veřejný trh (ten sám o sobě v České republice v dané době nebyl, jak ostatně konstatují kromě znalce Hálka a Brady i, „dobové“ angažované osoby - dohled na kapitálovém trhu, regulátor trhu, organizátor a trhu atd.) a především předpokládá, že trh nebude reagovat na zcela netržní vytvoření ceny akcie, jak tomu bylo v tomto případě. Fakticky netržní cena akcie byla vytvořena veřejnou mocí (Vládou ČR a jí vyvolaným privatizačním procesem) tím, že zahájila neveřejný proces privatizace kontrolního balíku akcií TELECOM toliko určité, selektivně dimenzované skupině zájemců, „Soutěže“ o

kontrolní balík se nemohl zúčastnit kdokoli, kdo by splnil podmínky veřejného trhu (BCPP,SCP), ale jen selektivně veřejnou mocí dimenzovaná skupina zájemců. Nabídka vzešlá od těchto zájemců tak nemohla být již z podstaty věci tržní nabídkou, protože nemohla vzejít z volného veřejného trhu (BCPP,SCP), ale tím, že se soutěže vyhlášené veřejnou mocí mohla zúčastnit jen určitá skupina zájemců - provozovatelé telekomunikací, nešlo o volný veřejný trh, ale o zcela selektivní výběr mezi skupinou zájemců představujících jen zlomek (světového) kapitálového trhu (v rámci veřejné soutěže - veřejného trhu by se naopak mohl zúčastnit kdokoli z celého světa). Nahlíženo požadavkem, resp. výkladem zákona provedeným Nejvyšším soudem, kdy je požadováno ctění zásady rovnosti akcionářů a zároveň zdůrazňováno, že protiplnění minoritním akcionářům se má dostat v tržní hodnotě akcie v rozhodném období, pak tato tržní hodnota akcie v daném případě nemohla být na veřejném trhu (BCP, RMsystem) dosahována minimálně od okamžiku, kdy byly zřejmé informace o privatizaci a učiněné nabídky, podle nichž se následně ustálila cena na veřejném trhu (BCPP, RMsystem) okolo hodnoty 502 Kč. Toto ovlivnění bylo reakcí trhu, což potvrzuje jak znalec Brada, tak znalec Hálek, ale přiznává ji i část znalců další účastnice, resp. jí předložených znaleckých posudků. Veřejný trh tím, že se ustálil na predikované ceně 502 Kč za akcii TELECOM byl de facto ovlivněn, „ohodnocením“ podniku společnosti TELECOM provedeným několika subjekty vybranými veřejnou mocí. Cena akcie založené na ohodnocení podniku však dle NS pro případ povinné nabídky převzetí v rozhodné době nemůže být směrodatná. Zřetelnost nemožnosti dosažení tržní ceny akcie TELECOM v rozhodném období dokládá příklad ad absurdum, kdy za situace, že veřejná moc by nastavila podmínky výběru zájemců v privatizaci dle specifických kritérií, například politických typu spřátelenost či zneprátelenost státu v němž má sídlo privatizující subjekt (dlužno říci, že stanovení takových kritérií mocí veřejnou v rámci podmínek privatizace by bylo z hlediska této moci legitimní, logické a fakticky představitelné), pak byl vybrán jeden subjekt nabídnuvší za akcii např. 100 Kč (tzv. z politických a strategických důvodů), pročez tato veřejnou mocí přijatá nabídka by se, „propsala“ do veřejného trhu a cena akcie TELECOM se ustálila na hodnotě kolem 100 Kč, je naprosto zjevné, že taková cena by pochopitelně zcela zjevně nebyla tržní cenou, ale nepřipustným ovlivněným trhu. Tím by byla i kdyby se do veřejného trhu nepropsala. Opačný závěr by zcela ignoroval účel výše citovaných ustanovení zákona, ale i jejich výklad Nejvyšším soudem, zcela by ignoroval elementární logiku, již by se mělo české právo řídit - protiplnění má být ve výši, již by bylo dosaženo běžně na trhu - v rámci běžného obchodování, bez vlivu selektivní, „privatizace“. V daném případě tak tím, že nedošlo v případě společnosti TELEFONICA k „veřejnému“ dosažení tržní ceny na veřejném trhu, resp. k jejímu dosažení způsobem odpovídajícím veřejnému trhu v rozhodném období tím, že veřejně dosahovaná cena byla zásadně ovlivňována selektivním procesem privatizace a nemohlo se jednat o tržní cenu dosahovanou na veřejných trzích v rozhodném období.

117. Odvolací soud ještě k uvedenému dodává slovy NS v US NS odst. 39 bod 3., Skutečnost, že novelizované znění § 183c odst. 3 obch. zák. nadále ukládá přihlížet k váženému průměru z cen, za něž byly uskutečněny obchody těmito cennými papíry v době šesti měsíců před vznikem povinnosti, které byly evidovány Střediskem cenných papírů, potvrzuje závěr, že tento průměr zůstal i po 1. 1. 2001 (vedle nově zavedeného kritéria prémiové ceny) hlavním indikátorem (tržní) hodnoty cenných papírů, které jsou předmětem povinné nabídky, a tedy i minimální ceny této nabídky..... Za běžných tržních poměrů nelze výsledky těchto metod bez dalšího stavět nad průměrnou, resp. prémiovou cenu. Zhodnotit, do jaké míry je opodstatněné uchýlit se k alternativním metodám ocenění, a tyto metody případně vhodně kombinovat, je přitom hlavním úkolem znalce, jež zákon do procesu tvorby minimální ceny za tím účelem vtahuje prostřednictvím ustanovení § 183c odst. 5 obch. zák.“ I z uvedeného je patrné, že účelem předmětného postupu dle § 183b a § 183c obch. zák. v rozhodném znění je, aby minoritní akcionáři dostali jako protiplnění za své akcie to, co by dostali i jinak, kdyby nedošlo k povinné nabídce odkupu, tedy to, jak veřejný kapitálový trh v tržních podmínkách akcie, „ocenil“, bez ohledu na to, jakou cenu má podnik předmětné akciové společnosti /viz USN NS odst. 53., Cena uvedená v nabídce převzetí se odvozuje od tržní hodnoty účastnických cenných papírů (respektive jejich prémiové ceny) a

zásadně se nestanoví jako poměrná část hodnoty podniku cílové společnosti připadající na účastnický cenný papír /srov. Závěry rozsudku NS sp. zn. 29 Cdo 160/2006 či usnesení NS sp. zn. 29 Cdo 4435/2016“ /. To ovšem též znamená, že pro uplatnění takového, zákonem tehdy daného způsobu ocenění akcií - tržní cenou, nemůže být zasahováno do veřejného trhu na němž má být dosahována ryze tržní hodnota, a to ani promítnutím ceny akcie u předpokládaného prodeje předmětného „balíku akcií“ při ovládnutí cílové společnosti. Takové promítnutí je nepřipustnou manipulací s cenou jak ve smyslu výše citovaného judikátu, tak především ve smyslu zákonných principů - rovnosti akcionářů. I kdyby tedy majoritní akcionář kontrolní balík akcií koupil z určitých „subjektivních“ důvodů jen za zlomek jejich hodnoty dosahované v té době na veřejném trhu, nesmí být takto „ovlivněná“ cena akcie uplatněna v rámci přiměřeného protiplnění jako cena tržní. Zákon totiž sice předpokládá, že tzv. prémiová cena bude spíše vyšší, než cena v té době tržní, nicméně nelze ignorovat ani druhou možnost, že bude nižší právě v rámci okolností prodeje kontrolního balíku akcií (druhotnými důvody - například nutnost zachování předmětu podnikání, nebo i zcela „subjektivní“ důvody mezi prodávajícím a kupujícím). Minoritním akcionářům se tudíž za všech okolností musí dostat jako vypořádání spravedlivá cena akcií, což je v případě povinné nabídky akcií minimálně jejich zákonná cena (viz USN NS odst. 56).

C. Závěr

118. Odvolací soud, kromě jiného, doplnil dokazování o revizní znalecký posudek revizního znalce Hálka č. 520-02-2024 (3 svazky) ze dne 26. 4. 2024, ohledně nějž byl znalec vyslechnut na jednání odvolacího soudu dne 18. 7. 2024 (součástí své výpovědi znalec učinil i „Přednes I.“) a o revizní znalecký posudek revizního znalce Hálka č. 561-01-2024 ze dne 13. 11. 2024, ohledně nějž byl tento znalec vyslechnut odvolacím soudem dne 20. 2. 2025 (součástí své výpovědi znalec učinil „Přednes II.“). Zásadní pro danou věc je, že výše jmenované a citované závěry soudem ustanoveného, revizního, a potud zcela na účastnících nezávislého znalce jsou potvrzovány dobovými názory regulátorů trhu, dohledovými institucemi a organizátory veřejných trhů.

119. V řízení před odvolacím soudem bylo prokázáno, a to v rámci proběhnuvších 5ti jednání odvolacího soudu, provedením řady důkazů znaleckými posudky i výsledky znalců, provedením „dvojí“ revize, kdy odvolací soud nicméně vycházel z revizních posudků znalce Hálka, jenž byl podroben soudem i účastníky mnohahodinovým výslechům v rámci nichž zcela odpovídajícím způsobem logicky, systematicky a plně hodnověrně zdůvodnil své závěry a vypořádal se se závěry ostatních - účastnických znalců. Odvolací soud vyšel ze závěru znalce Hálka, že v daném případě existovaly konkrétní důvody (hodné zvláštního zřetele), v jejichž důsledku nelze cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. považovat za přiměřenou. Odvolací soud akcentoval ohledně stanovení tržní hodnoty jedné akcie společnosti TELECOM o nominálně hodnotě 100 Kč revizní znalecký posudek znalce Hálka, v němž ve smyslu výše jmenované a citované judikatury byly uplatněny příslušné znalecké postupy a znalecké metody. Správnost těchto metod nepřísluší soudu hodnotit, ty jsou věcí znalce. Učinil tak proto, že právě a jedině až po zodpovězení otázky o případné deformaci trhu s předmětnými akciemi lze stanovit ty odpovídající znalecké metody a postupy. Proto řada znaleckých posudků byvších důkazy do rozhodnutí odvolacího soudu je potud nepoužitelná buďto zcela, nebo ze značné části, a odvolací soud z nich nevyšel.

120. Podle odvolacího soudu tedy v daném případě byly dány důvody hodné zvláštního zřetele, v jejichž důsledku cenu stanovenou na základě kritérií § 183c odst. 3 obch. zák. nelze považovat za přiměřenou. Odvolací soud se plně ztotožňuje s výčtem těchto kritérií učiněných znalcem Hálkem v rámci jeho ZP č. 520-01-2024 (viz svazek I. str. 145 - 150), a kterážto jsou vyjmenována v tomto usnesení (viz část usnesení nazvaná „Závěry revizního znaleckého zkoumání znalce Hálka (ve smyslu USN NS odst. 60) a jeho závěry“). Přiměřenou a potažmo tak tržní cenou a tedy tržní hodnotou pro účely protiplnění je cena 532 Kč za jednu akcii společnosti TELECOM o jmenovité hodnotě 1 000 Kč ke dni 17. června 2005.

121. Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. května 2014 č. j. 30 Cm 20/2006-1483 ve výrocích I. a II. změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. takto: a) Účastnice je povinna zaplatit navrhovatelce a) do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení částku 627 760 000 Kč spolu s ročním zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, od 30. září 2005 do zaplacení. b) Účastnice je povinna zaplatit navrhovatelce b) do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení částku 221 920 000 Kč spolu s ročním zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, od 3. září 2005 do zaplacení.

Náklady řízení

122. Dle § 142 odst. 1 o. s. ř., „Účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.“

123. K problematice nákladů řízení u vytěsnění se vyjádřil Nejvyšší soud v usnesení ze dne 28. 8. 2019 sp. zn. 27 Cdo 1966/2018, v němž uvedl, že, „Jelikož navrhovatelé v řízení podle § 183k obch. zák. nejsou povinni v návrhu na zahájení řízení specifikovat svou představu o výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii, a učiní-li tak, soud není v tomto rozsahu jejich návrhem vázán (srov. § 153 odst. 2 o. s. ř. a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4712/2007, uveřejněné pod číslem 104/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), je třeba navrhovatele považovat za úspěšné vždy, kdy soud jejich návrhu vyhověl, a to bez ohledu na to, jak vysoké přiměřené protiplnění navrhovatelé požadovali. Jinak řečeno, navrhovatelé budou pro účely rozhodování o nákladech řízení úspěšní i tehdy, přizná-li jim soud nižší protiplnění, než jaké v návrhu požadovali.“ Odvolací soud nevidí žádný důvod, proč uvedené závěry nevztáhnout též na tzv. nesporné řízení o přezkoumání přiměřenosti ceny akcií v povinné nabídce převzetí upravené v obch. zák., kdy soud též není vázán rozsahem návrhu (§ 153 odst. 2 o. s. ř.).

124. V projednávané věci není pochyb o tom, že obě navrhovatelky byly ve světle výše uvedeného se svým návrhem na přezkoumání přiměřenosti ceny uvedené v povinné nabídce převzetí (kterou jim jako tehdejší akcionářkám společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. učinila společnost T), plně úspěšné, když navrhovatelka a) požadovala dorovnání ve výši 644 280 000 Kč s příslušenstvím a odvolací soud jí přiznal 627 760 000 Kč s příslušenstvím a navrhovatelka b) požadovala dorovnání ve výši 227 760 000 Kč s příslušenstvím a odvolací soud jí přiznal 221 920 000 Kč s příslušenstvím. Odvolací soud proto uzavírá, že obě navrhovatelky je třeba považovat za plně úspěšné účastníky řízení mající dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení.

125. Dle § 224 odst. 2 o. s. ř., „Změní-li odvolací soud rozhodnutí, rozhodne i o nákladech řízení u soudu prvního stupně.“ Jelikož odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že obě navrhovatelky je třeba považovat v souladu s výše uvedeným za plně úspěšné, náleží jim náhrada nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř. (tj. zásady úspěchu) před soudy obou stupňů.

126. Navrhovatelce a) vzniklo právo na náhradu nákladu řízení před soudy obou stupňů v celkové výši 34 189 930 Kč, sestávající z odměny za dále uvedené úkony právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. /dále též jen vyhláška či AT/, přičemž za jeden úkon právní služby dle § 7 vyhlášky ve znění do 31. 8. 2006 náleží odměna 184 700 Kč a ve znění od 1. 9. 2006 náleží odměna 295 420 Kč a dále sestávají z náhrady hotových výdajů, přičemž náhrada hotových výdajů činí za jeden úkon právní služby dle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky ve znění do 31. 8. 2006 - 75 Kč, ve znění od 1. 9. 2006 do 31. 12. 2024 - 300 Kč a ve znění od 1. 1. 2025 - 450 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky (dále též jen režijní paušál či RP). Dle § 47 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, činila základní sazba této daně 19% od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2009, 20% od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2012 a 21% od 1. 1. 2013 do současnosti. Odvolací soud pro účely výpočtu náhrady nákladů řízení nevyšel ve smyslu § 8 odst. 1 vyhlášky (- na rozdíl od svého předchozího rozhodnutí, ve

kterém úspěšným navrhovatelkám bylo odvolacím soudem přiznáno to, co požadovaly v petitu svých návrhů), z tarifní hodnoty peněžitého plnění za dorovnání uvedeného navrhovatelkami v petitu předmětných návrhů /tj. 644 280 000 Kč stran navrhovatelky a) a 227 760 000 Kč stran navrhovatelky b) / a z jimi stanovené a vyúčtované odměny za úkon právní služby vycházející právě z petitu těchto návrhů, ale vyšel z toho, jaká částka jim byla skutečně přisouzena tímto rozhodnutím, tedy stran navrhovatelky a) vycházel z částky 627 760 000 Kč a u navrhovatelky b) z částky 221 920 000 Kč. Toto řešení považoval odvolací soud za jsoucí v souladu s principem spravedlnosti s ohledem na specifickou povahu tohoto nesporného řízení, u něhož soud nebyl vázán rozsahem návrhu. V usnesení ze dne 25. 10. 2022 sp. zn. I. ÚS 1623/22 Ústavní soud výslovně uvedl, že: „Sloužil-li znalecký posudek soudu k závěru o konkrétní výši náhrady škody, jde o případ, kdy rozhodnutí o výši plnění záviselo na znaleckém posudku. Základem pro určení výše náhrady nákladů řízení při aplikaci tohoto ustanovení však není částka požadovaná žalobou, jak namítá stěžovatelka, nýbrž základem pro ohodnocení tohoto nároku za účelem určení výše náhrady nákladů řízení je až částka přisouzená, a z ní se určuje též odměna advokáta (srov. rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24. 6. 1969 sp. zn. 3 Cz 13/69, uveřejněné pod č. 28/1970 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Je totiž spravedlivé v případě, že žalobce musí výši požadované částky sdělit na základě své úvahy, ačkoli z povahy věci je zřejmé, že výše nároku závisí na znaleckém posouzení (§ 142 odst. 3 o. s. ř.), aby se podkladem stala částka přisouzená, nikoliv požadovaná.“ Odvolací soud neshledal žádný rozumný důvod, který by bránil vztáhnout uvedené závěry též i na posuzovanou věc, proto považoval za základ pro ohodnocení jimi požadovaného nároku za účelem určení výše náhrady nákladů řízení, resp. odměny advokáta za úkon právní služby, nikoliv částku navrhovatelkami požadovanou v petitu návrhů, ale částku jim tímto rozhodnutím přisouzenou.

127. Odvolací soud shledal tyto úkony právní služby stran navrhovatelky a) /do 5. 8. 2016 jako potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva: převzetí a příprava zastoupení z 6. 1. 2006, návrh na zahájení řízení ve věci samé z 1. 2. 2006, replika k vyjádření z 21. 2. 2007, jednání před soudem dne 22. 2. 2007, replika k vyjádření z 30. 4. 2007, jednání před soudem dne 17. 5. 2007, replika k vyjádření z 29. 6. 2007, jednání před soudem dne 4. 10. 2007, jednání před soudem dne 19. 1. 2009 (2), vyjádření z 20. 4. 2009, jednání před soudem dne 20. 4. 2009 (3), specifikace vad znaleckého posudku z 30. 4. 2009, vyjádření z 10. 6. 2009, stanovisko z 8. 9. 2009 k dodatku č. 2 ke znaleckému posudku, vyjádření z 28. 1. 2010 k postupu a úkonům znalce, vyjádření z 16. 2. 2010, vyjádření z 22. 2. 2010, jednání před soudem dne 15. 3. 2010 (4), odvolání z 4. 5. 2010, odvolání do znalečného z 4. 1. 2011 (0,5), replika k vyjádření z 13. 6. 2011, jednání před soudem dne 14. 7. 2011 (2), odvolání do znalečného z 23. 11. 2011 (0,5), jednání před soudem dne 17. 12. 2012, jednání s „protistranou“ o mimosoudním vyřešení sporu z 18. 1. 2013, replika k vyjádření z 19. 6. 2013, jednání před soudem dne 20. 6. 2013 (3), replika k vyjádření z 30. 9. 2013, jednání před soudem dne 30. 9. 2013 (2), jednání před soudem dne 28. 11. 2013 (5), vyjádření z 22. 5. 2014, jednání před soudem dne 22. 5. 2014 (4), odvolání z 28. 7. 2014 proti usnesení soudu prvního stupně ve věci samé na č.l. 1483, společné vyjádření navrhovatelek z 29. 2. 2016, jednání před soudem dne 5. 8. 2016 (4). Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení za přiznané úkony právní služby 15 731 240 Kč a za režijní paušály 16. 050 Kč. K tomu je třeba přičíst náhradu za daň z přidané hodnoty 19%, 20% a 21% ve výši 3 172 376 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), celkem 18 919 666 Kč a dále je třeba přičíst náhradu za zaplacené soudní poplatky a zálohu na soudem vyžádaný znalecký posudek v celkové výši 5 250 000 Kč (1 000 000 Kč za návrh, záloha na znalecký posudek 150 000 Kč a 4 100 000 Kč za odvolání celkem / 1 000 000 Kč + 3 100 000 Kč), dohromady 24 169 666 Kč.

128. Po 5. 8. 2016 shledal odvolací soud jako potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva tyto úkony právní služby: společné vyjádření navrhovatelek z 11. 1. 2017, společné vyjádření navrhovatelek z 20. 2. 2017, společné vyjádření navrhovatelek z 4. 6. 2017, návrh na zrušení odkladu vykonatelnosti usnesení odvolacího soudu na č. l. 1840, 1894 (0,5), vyjádření z 20. 12. 2017

(0,5), společné vyjádření navrhovatelek z 16. 2. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 20. 3. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 17. 10. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 6. 12. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 15. 12. 2020, společné vyjádření navrhovatelek z 31.5.2022, společné vyjádření navrhovatelek z 2.5.2023, společné vyjádření navrhovatelek z a) VENTEN MANAGEMENT LIMITED, reg.č. HE 108344 1995, jednání před soudem dne 15. 11. 2023 (2), jednání před soudem 13. 12. 2023 (2), společné vyjádření navrhovatelek z 18. 12. 2023 na námitky účastnice proti ustanovení společnosti Česká znalecká a.s. (ad hoc) znalcem (0,5), jednání před soudem dne 20. 12. 2023 (2), společné vyjádření navrhovatelek z 28. 2. 2024, společné vyjádření navrhovatelek z 18. 4. 2024, jednání před soudem dne 18. 7. 2024 (3), vyjádření k výzvě z 2. 8. 2024 (0,5), společné vyjádření navrhovatelek z 30. 9. 2024, jednání před soudem dne 20. 2. 2025 (3). Celkem činí po 5. 8. 2016 náhrada nákladů řízení za přiznané úkony právní služby 8 271 760 Kč a za režijní paušály 9 450 Kč. K tomu je třeba přičíst náhradu za daň z přidané hodnoty 21% ve výši 1 739 054 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.); celkem tedy 10 020 264 Kč a za celé řízení 34 189 930 Kč.

129. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. je soud oprávněn přiznat účastníku řízení jen tu náhradu nákladů řízení, které byly potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který úspěch ve věci neměl. Rozsah soudem přiznané náhrady nákladů řízení je tedy omezen účelností vynaložených nákladů. Nutno zdůraznit, že účelnost vynaložených nákladů musí být soudu také řádně doložena. To znamená, že musí být pro soud posuzující účelnost vyúčtovaných nákladů řízení seznatelné, že tyto náklady splňují zákonné kritérium účelnosti. V případě obou navrhovatelek, jimž odvolací soud v předchozím rozhodnutí přiznal náhradu nákladů řízení, byly náklady řízení spočívající v „ poradách s klientem“ v předložených vyúčtováních nákladů řízení pouze tvrzeny, nikoliv řádně doloženy, resp. nebyly soudu doloženy vůbec, proto jim (jen z tohoto důvodu) nemohly být ani přiznány. Soud je totiž nejen oprávněn, ale i povinen posuzovat, zda v daném případě došlo k uskutečnění porady a zda bylo hodnověrným způsobem doloženo (tato povinnost tíží účastníka, jenž požaduje přiznat tento úkon první služby), že uvedená další porada advokáta s klientem přesahovala délku jedné hodiny (viz § 11 odst. 1 písm. c/ vyhlášky). Odvolací soud pro vysvětlení důležitosti uvedení skutečného časového údaje trvání samotné další porady s klientem připomíná, že jednání advokáta, spočívající v účtování si odměny za další poradu s klientem dle § 11 odst. 1 písm. c) vyhlášky přesahující délku jedné hodiny, přičemž samotná právní porada by trvala krátkou dobu a po zbytek času by se advokát s klientem věnovali činnosti odlišné od právní porady, by bylo jednáním neetickým a postižitelným v kárném řízení (k tomu srov. shodně Kovářová, D. a spol. Odměna advokáta / vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif/ komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, 2. vyd.). Stejně tak soud může, resp. musí (je povinen) posuzovat, zda bylo uskutečnění takové další porady s klientem účelné pro uplatňování nebo bránění práva. Účelnost je totiž zákonným předpokladem pro přiznání takové náhrady nákladů řízení. Nutno si uvědomit, že odvráceným důsledkem této povinnosti soudu, resp. jejím zanedbáním ze strany soudu - tzn. kdyby soud automaticky přiznal odměnu za každou vyúčtovanou další poradu s klientem bez dalšího, tedy bez toho, aby posuzoval skutečnou délku trvání porady a účelnost takové porady (tedy splnění obou kumulativních podmínek), by bylo, že by zaplacení její náhrady šlo neoprávněně - tj. nespravedlivě k tíži dalšího účastníka. Takový postup by byl nepřipustný a nezákonný. Odvolací soud znovu akcentuje, že i kdyby byly soudu takové porady hodnověrně doloženy, tj. kromě uvedení časového úseku i toho, čeho se týkaly (na což byly obě navrhovatelky upozorněny již v předchozím rozhodnutí odvolacího soudu) - jinak totiž nelze účelnost takové porady vůbec posoudit, takto neznamená, že by musely být automaticky přiznány náhrady nákladů za takové úkony právní služby. Muselo by být splněno kritérium spočívající v tom, že se jednalo v případě takové další porady s klientem o účelně vynaložený náklad; nadbytečné dodávat, že není rozhodná výše požadovaných náhrad za tyto porady, kdy navrhovatelka a) požadovala náhradu za porady s klientem v celkové výši cca 11,5 milionu Kč po cca 300 000 Kč za jednu poradu. Nyní navrhovatelky sice doložily ohledně uskutečnění těchto „ porad s klientem“ potvrzení, že se porady uskutečnily a i s přesným časem, kdy porada začala a skončila, nedoložily

však žádným hodnověrným způsobem, čeho se porada týkala tak, aby odvolací soud mohl dostat své zákonné povinnosti řádně posoudit účelnost těchto nákladů. Odvolací soud tedy shrnuje, že samotné potvrzení o tom, že se určitá porada s klientem opravdu uskutečnila v uvedeném čase před uskutečněním určitého úkonu právní služby - sama o sobě, tedy bez dalšího, neumožňuje odvolacímu soudu posoudit účelnost takového nákladu. Tento nedostatek brání odvolacímu soudu řádně posoudit, zda tyto porady byly skutečně účelně vynaloženými náklady s nárokem na jejich náhradu či nikoliv. Uvedené nedoložení jde vždy k tíži účastníka, v daném případě obou navrhovatelek. Aby se jednalo o účelně vynaložený náklad, pak by musel soud vyhodnotit s kladným výsledkem (za předpokladu doložení a závěru soudu o tom, že se porada konala déle než jednu hodinu a čeho se týkala), že úkony, které byly advokátem po poradě s klientem učiněny (a jsou považovány za účelné uplatňování práva), by nebyly jinak advokátem učiněny. Jinak řečeno, že advokát učinil následující úkony v souvislosti s předchozí poradou s klientem a bez této porady by tyto úkony nebyl učinil, aniž by se dopustil porušení svých povinností chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta. Vzhledem k tomu, že ve smyslu § 16 zákona o advokacii advokát pokyny klienta není vázán, což je třeba akcentovat, a je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta (tedy aniž by s ním byl povinen uskutečňovat jakékoliv porady), budou případy, kdy lze takový úkon považovat za náklad účelně vynaložený, spíše naprosto výjimečnou záležitostí, kterou však rozhodně nelze předem vyloučit. Dlužno opětovně zdůraznit, že kritérium účelnosti je tím zákonným korektivem, který je třeba mít stále na paměti při rozhodování o náhradě nákladů řízení, a který brání tomu, aby nedocházelo ke zneužívání práva při vyúčtovávání náhrady nákladů řízení, které by nebyly účelně vynaložené a které by v případě jejich přiznání šly neoprávněně - tj. nespravedlivě k tíži dalšího účastníka řízení.

130. Odvolací soud dále nepřiznal požadovanou náhradu nákladů řízení za jí vyúčtované úkony - podněty ze dne 27. 9. 2013 na Policii České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky. Jednak dle obsahu spisu nebyly tyto podněty doloženy (což samo o sobě postačuje pro jejich nepřiznání) a i kdyby byly doloženy, pro jejich přiznání by se muselo jednat o náklady potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který úspěch ve věci neměl. Dále odvolací soud nepřiznal požadovanou náhradu nákladů řízení za vyúčtované úkony - souhlas se vstupem dalšího účastníka do řízení ze dne 4. 7. 2006 a předložení znaleckých posudků dne 23. 11. 2006. Jelikož dané řízení je tzv. nesporným řízením, předmětný souhlas se vstupem do řízení (coby institut uplatňující se ve sporném řízení) byl proto zcela právně irelevantní a nemohl mít a neměl na rozhodnutí ve věci vliv. Na uvedeném nemění nic ani skutečnost, jak namítá navrhovatelka a), že k tomuto vyjádření byla soudem („nedůvodně“ podotýká odvolací soud) vyzývána. Její vyjádření tedy bylo nadbytečné a nešlo tudíž o náklad potřebný k účelnému uplatňování či bránění práva. Stran pouhého předložení znaleckého posudku coby důkazu k založení do soudního spisu bez dalšího odvolací soud konstatuje, že takový úkon nelze považovat za úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky. Odvolací soud též nepřiznal požadovanou náhradu nákladů řízení za písemné podání - žádost z 18. 3. 2009 o možnost seznámit se a vyjádřit se k podkladům předloženým znalci, neboť navrhovatelka této možnosti nebyla zbavena a mohla se k podkladům vyjádřit a případně je i rozporovat apod. v rámci dokazování při mnoha jednáních před soudem a bránit tak své právo, tudíž se nejednalo o náklad nezbytný k účelnému uplatňování či bránění práva. Naopak jako účelně vynaložený náklad shledal odvolací soud stanovisko k dodatku č. 2 ke znaleckému posudku ze dne 8. 9. 2009, nikoliv však doplnění tohoto stanoviska učiněného o několik málo dnů později, protože obecně je nepřipustné, aby úkon, který lze učinit v rámci jediného podání byl rozdělen a účtován jako několik samostatných úkonů. Za účelně vynaložený náklad nelze považovat ani vyjádření ze dne 24. 1. 2014 k usnesení soudu (o zaplacení zálohy na náklady znaleckého), proti němuž není přípustné odvolání, které je dle obsahu polemikou s rozhodnutím soudu, na kterém nemůže ničeho změnit. Jinak řečeno takové vyjádření není způsobitelné změnit pro navrhovatele nepříznivé rozhodnutí soudu (proti němuž není přípustné odvolání), a proto se ani nemůže jednat o účelně vynaložený náklad. Za účelně vynaložené náklady neshledal odvolací soud ani námítky podjatosti vůči znalci (ze dne a) VENTEN MANAGEMENT

LIMITED, reg.č. HE 108344 2004) a posléze vůči soudci (ze dne 16. 5. 2014) za situace, že jim nebylo vyhověno. Dále odvolací soud neshledal za účelně vynaložený náklad ani vyjádření navrhovatelky a) z a) VENTEN MANAGEMENT LIMITED, reg.č. HE 108344 2006 (č.l. 2155) obsažené na půl straně (z níž další cca polovinu tvoří identifikace podání účastnice, k nimž se vyjadřuje), tedy vyjádření, v němž se vyjadřuje ke 2 vyjádřením účastnice toliko, že neidentifikovala žádná nová tvrzení, která by již nebyla uvedena v předchozích podáních účastnice, a proto považuje za nadbytečné na ně znovu reagovat. Není-li však dáno nové tvrzení (skutečnost), pak není logický důvod se vyjadřovat, „k ničemu“, resp. nemůže být považováno za účelný náklad vyjádření, „k ničemu“. A dále jen odkazuje na znalecký posudek tam uvedený, což mohla učinit i v rámci soudního jednání, měla-li by tuto potřebu tak učinit. Jako účelně vynaložený náklad neshledal odvolací soud dále ani reakci navrhovatelky a) na žádost znalce o poskytnutí prvotních podkladů ze dne 20. 10. 2022 (č.l. 2586). Nejedná se totiž dle obsahu tohoto úkonu ani o úkon právní služby, ale úkon svou povahou administrativní, v němž jsou jen identifikovány předmětné doklady. Ohledně vyjádření navrhovatelek z 18. 12. 2023 na námítky účastnice proti ustanovení společnosti Česká znalecká a.s. (ad hoc) znalce nemohl odvolací soud přiznat náhradu v rozsahu, „plné“ výše odměny, jak bylo požadováno, ale jen ve výši jedné poloviny odměny dle § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky, neboť šlo o vyjádření jen k procesní otázce.

131. Ohledně náhrady nákladů za znalecké posudky ve výši cca 6 mil. Kč dospěl odvolací soud k závěru, že ani tyto nelze přiznat z důvodu jejich neúčelnosti. A to právě a jen s ohledem na skutečnost, jak zmíněno již výše, že řízení o přezkoumání přiměřenosti ceny akcií v povinné nabídce převzetí upravené v obch. zák. je řízením svým charakterem nesporným, kdy soud není vázán ani rozsahem návrhu (§ 153 odst. 2 o. s. ř.). Dokonce navrhovatelky nemusely svoji představu o přiměřené výši ceny akcií v povinné nabídce převzetí vtělit do petitu návrhu, a přesto byly oprávněny se obrátit na soud a ten byl povinen přezkoumat, zda předmětná cena byla přiměřená či nikoliv. Je pravdou, že bez zpracování znaleckého posudku by soud mohl věc správně rozhodnout jen těžko. To ovšem neznamená, že pro úspěšné uplatňování svého práva je navrhovatelka nucena nechat si zpracovávat desítky znaleckých posudků za několik milionů Kč a že jsou náklady za jejich zpracování účelně vynaloženými náklady řízení. Jak soud prvního stupně, tak odvolací soud vyšly - resp. musely vyjít, ze znaleckého posudku, ovšem vyšly ze znaleckého posudku nikoliv předloženým navrhovatelkou, ale ze znaleckého posudku soudem ustanoveného znalce. Za těchto okolností odvolací soud nepovažoval náklady na zpracování znaleckých posudků za účelně vynaložené, za něž by tedy náležela jejich náhrada.

132. Navrhovatelce b) vzniklo právo na náhradu nákladu řízení před soudy obou stupňů v celkové výši 14 567 116 Kč, sestávající z odměny úkony právní služby (dále vypočtené), přičemž za jeden úkon právní služby dle § 7 vyhlášky ve znění do 31. 8. 2006 náleží odměna 83 250 Kč a ve znění od 1. 9. 2006 za něj náleží odměna 133 100 Kč a dále sestávají z náhrady hotových výdajů, přičemž náhrada hotových výdajů činí za jeden úkon právní služby dle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky ve znění do 31. 8. 2006 - 75 Kč, ve znění od 1. 9. 2006 do 31. 12. 2024 - 300 Kč a ve znění od 1. 1. 2025 - 450 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky. Dle § 47 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, činila základní sazba této daně 19% od 1.1.2005 do 31. 12. 2009, 20% od 1. 1. 20210 do 31. 12. 2012 a 21% od 1. 1. 2013 do současnosti. Odvolací soud pro účely výpočtu náhrady nákladů řízení vyšel z částky přisouzené tímto rozhodnutím navrhovatelce b), tedy z částky 221 920 000 Kč jak vysvětleno podrobněji výše. Navrhovatelce b) vzniklo právo na náhradu nákladu řízení před soudy obou stupňů sestávající z odměny za tyto úkony právní služby, které byly /do 5. 8. 2016 shledány jako účelně vynaložené: převzetí a příprava zastoupení z 20. 3. 2006, návrh ve věci samé z 13. 8. 2009, jednání před soudem dne 15. 3. 2010 (4), odvolání z 4. 5. 2010, odvolání do znalečného z 4. 5. 2010 (0.5), odvolání do znalečného z 5. 1. 2011 (0.5), jednání před soudem dne 14. 7. 2011 (2), odvolání do znalečného z 24. 11. 2011 (0.5), jednání před soudem dne 17. 12. 2012, jednání s „protistranou“ o mimosoudním vyřešení sporu z 18. 1. 2013, jednání před soudem dne 20. 6. 2013 (3), jednání před soudem dne 30. 9. 2013 (2), jednání před soudem dne 28. 11. 2013 (5), jednání

před soudem dne 22. 5. 2014 (4), odvolání z 15. 7. 2014, včetně doplnění odvolání, společné vyjádření navrhovatelek z 29. 2. 2016 (0,5), jednání před soudem dne 5. 8. 2016 (4). Celkem činí za toto období náhrada nákladů řízení za přiznané úkony právní služby 4 275 900 Kč a za režijní paušály 9 975 Kč. K tomu je třeba přičíst náhradu za daň z přidané hodnoty 19%, 20% a 21% ve výši 883 021 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), celkem 5 168 896 Kč. Dále náhrada za zaplacené soudní poplatky činí 4 877 600 Kč (1 000 000 Kč za návrh a 1 000 000 Kč za odvolání + doplatek za odvolání 2 877 600 Kč). Celkem 10 046 496 Kč.

133. Po 5. 8. 2016 shledal odvolací soud jako potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva tyto úkony právní služby: společné vyjádření navrhovatelek z 11. 1. 2017, společné vyjádření navrhovatelek z 20. 2. 2017, společné vyjádření navrhovatelek z 4. 6. 2017, návrh na zrušení odkladu vykonatelnosti usnesení odvolacího soudu na č. l. 1840, 1894 (0,5), vyjádření z 20. 12. 2017 (0,5), společné vyjádření navrhovatelek z 16. 2. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 20. 3. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 17. 10. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 6. 12. 2018, společné vyjádření navrhovatelek z 15. 12. 2020, společné vyjádření navrhovatelek z 31.5.2022, společné vyjádření navrhovatelek z 2.5.2023, společné vyjádření navrhovatelek z a) VENTEN MANAGEMENT LIMITED, reg.č. HE 108344 1995, jednání před soudem dne 15. 11. 2023 (2), jednání před soudem 13. 12. 2023 (2), společné vyjádření navrhovatelek z 18. 12. 2023 na námítky účastnice proti ustanovení společnosti Česká znalecká a.s. (ad hoc) znalcem (0,5), jednání před soudem dne 20. 12. 2023 (2), společné vyjádření navrhovatelek z 28. 2. 2024, společné vyjádření navrhovatelek z 18. 4. 2024, jednání před soudem dne 18. 7. 2024 (3), vyjádření k výzvě z 2. 8. 2024 (0,5), společné vyjádření navrhovatelek z 30. 9. 2024, jednání před soudem dne 20. 2. 2025 (3). Celkem činí náhrada nákladů řízení po 5. 8. 2016 za přiznané úkony právní služby 3 726 600 Kč a za režijní paušály 9 450 Kč. K tomu je třeba přičíst náhradu za daň z přidané hodnoty 21% ve výši 784 570 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.); celkem jde za toto období o částku 4 520 620 Kč a za celé řízení 14 567 116 Kč.

134. Ohledně požadované náhrady nákladů řízení navrhovatelkou b) za jí vyúčtované úkony právní služby odvolací soud nepřiznal požadovanou náhradu nákladů řízení za návrh ze dne 28. 3. 2006 o,, vstupu vedlejšího účastníka do řízení dle § 93 o. s. ř. na straně žalobce“, neboť se nejedná o náklad účelně vynaložený za situace, kdy vstup do řízení je institutem uplatňujícím se ve sporném řízení a předmětné řízení je svým charakterem nesporné řízení. Odvolací soud dále nepřiznal náhrady nákladů řízení spočívající v „poradách s klientem“, jak odůvodněno podrobněji výše stran navrhovatelky a). Za účelně vynaložené náklady neshledal odvolací soud ani námítky podjatosti vůči soudci ze dne 16. 5. 2014 za situace, že jim nebylo vyhověno. Jako účelně vynaložený náklad neshledal odvolací soud dále ani reakci navrhovatelky b) na žádost znalce o poskytnutí prvotních podkladů ze dne 20. 10. 2022 (č.l. 2586). Nejedná se totiž dle obsahu tohoto úkonu ani o úkon právní služby, ale úkon svou povahou administrativní, v němž jsou jen identifikovány předmětné doklady.

135. Výrok I. bod 2. usnesení odvolacího soudu je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 148 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že navrhovatelky a) i b) byly ve věci samé plně úspěšné, proto je účastnice vůči České republice na účet Městského soudu v Praze povinna zaplatit na náhradu nákladů řízení státem vynaloženou částku v celkové výši 269 378,10 Kč. Jde o částku 75 250,10 Kč coby znalečné (tj. 74 690,10 Kč coby znalečné přiznané výrokem IX. usnesení soudu prvního stupně a pravomocně potvrzené odvolacím soudem + znalečné pravomocně soudem prvního stupně přiznané znaleckému ústavu TPA Horwath Valuation Services s.r.o. ve výši 560 Kč za účast na jednání před soudem dne 28. 11. 2013) a dále o částku 333 828 Kč (znaleckému ústavu - Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě [obec] školy báňské - Technické univerzity Ostrava, Vrchní soud v Praze pravomocně přiznal - a to usnesením ze dne 17. září 2012 č. j. 7 Cmo 50/2012-1033 za vypracování znaleckého posudku ze dne 7. 11. 2008 ÚOM VŠB - TUO 106/12/2008 ve znění dodatků a doplnění odměnu ve výši 333 828 Kč), od níž je však třeba odečíst navrhovatelkou

a) zaplacenou zálohu na vypracování znaleckého posudku ve výši 150 000 Kč. Přičíst je třeba i přiznané znalečné ve výši 10 309 Kč (viz podrobněji odstavce odůvodňující výrok II.).

136. Odvolací soud proto podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil napadené usnesení soudu prvního stupně v části týkající se nákladů řízení státu před soudem prvního stupně ve výroku X. a XI. tak, že účastníci uložil povinnost zaplatit České republice částku 269.378,10 Kč na účet Městského soudu v Praze.

137. Výrok II. usnesení odvolacího soudu ohledně nákladů řízení státu před odvolacím soudem je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 148 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že navrhovatelky a) i b) byly ve věci samé úspěšné, proto je účastnice vůči České republice povinna na účet Vrchního soudu v Praze zaplatit na náhradu nákladů odvolacího řízení státu celkovou částku ve výši 1 158 382 Kč. Konkrétně se jedná o následující položky: znalečné ve výši 586 412 Kč (přiznané České znalecké, a.s. za zpracování znaleckého posudku ze dne 31. ledna 2023 č. 6 159-01-2022, a to usnesením odvolacího soudu ze dne 30. května 2023 č. j. 7 Cmo 504/2014-2745), znalečné ve výši 18 069 Kč (přiznané znaleckému ústavu - Vysoké škole ekonomické v Praze - Národohospodářské fakultě, a to usnesením odvolacího soudu ze dne 9. února 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3123), znalečné ve výši 7 502 Kč (přiznané znaleckému ústavu - Vysoké škole ekonomické v Praze - Národohospodářské fakultě, a to usnesením odvolacího soudu ze dne 9. února 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3126), znalečné ve výši 362 358 Kč (přiznané znalci Dr. rer. Oec. Ing. Vítězslavu Hálkovi, Ph.D. za zpracování znaleckého posudku ze dne 26. dubna 2024 č. 520 - 01 - 2024 usnesením odvolacího soudu ze dne 11. června 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014-3192), znalečné ve výši 184 041 Kč (přiznané znalci Dr. rer. Oec. Ing. Vítězslavu Hálkovi, Ph.D. za zpracování znaleckého posudku ze dne 13. listopadu 2024 č. 561 - 01 - 2024 usnesením odvolacího soudu ze dne 2. prosince 2024 č. j. 7 Cmo 504/2014). Přičíst je třeba i Vrchním soudem v Praze přiznané znalečné ve výši 10 309 Kč v rámci odvolacího řízení (tj. znalečné přiznané znaleckému ústavu - Ústavu pro oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské - technické univerzity Ostrava usnesením odvolacího soudu ze dne 22. září 2016 č. j. 7 Cmo 504/2014-1826). Jelikož znalecký ústav toto znalečné fakturoval Městskému soudu v Praze jako „odběrateli“ namísto Vrchnímu soudu v Praze, přičemž předmětnou částku vyplatil Městský soud v Praze, je tato částka zohledněna ve výroku I. bod 2.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně.

Praha 25. února 2025

JUDr. Josef Holejšovský Ph.D.
předseda senátu